

TON 2

W SOBOTĘ WIECZOREM NA MAŁYCH NIESZPORACH,

do Panie, wołam do Ciebie dodajemy trzy stichery zmartwychwstania, ton 2:

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Przyjdźcie, pokłońmy się przed wiekami zrodzonemu z Ojca Słowu Bożemu, Wcielonemu w Dziewicę Marię, krzyż bowiem przecierpiawszy poddał się pogrzebowi jak sam zapragnął i powstawszy z martwych zbawi mnie, zbląkanego człowieka.

Chrystus, Zbawiciel nasz, przygwożdżony do krzyża rękopis grzechów naszych wymazał i zniszczył władzę śmierci, kłaniamy się Jego zmartwychwstaniu trzeciego dnia.

Z Archaniołami śpiewajmy zmartwychwstaniu Chrystusa, On bowiem jest wybawicielem i Zbawcą dusz naszych, i w chwale strasznej, i w mocy potężnej powróci, aby sądzić świat.

Chwała, i teraz. Teotokion dogmatikon, ton 2: O największa tajemnico! Widząc cuda głoszę Bóstwo, bowiem Emmanuel otworzył bramy natury jako Przyjaciel człowieka, ale kluczy dziewictwa nie naruszył jako Bóg, i tak z łona wyszedł, jak i z głosem Archanioła wszedł, tak się narodził, jak i został poczęty, bez cierpienia wszedł i niewypowiedzianie wyszedł, co prorok ogłosił: Ta brama będzie zamknięta, nikt przez nią nie przejdzie, a jedynie Pan, Bóg Izraela, mający wielkie miłosierdzie.

Hymn: Pogodna światłości. Następnie Prokimenon: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony.

Stichos: Obleczony jest Pan, przepasany potęgą. Także Pozwól, Panie, w wieczór ten. Kapłan nie mówi ektenii, lecz śpiewamy:

Na stichownie stichere Najświętszej Bogurodzicy, ton 2:

Zmartwychwstanie Twoje, Chryste Zbawco, cały oświeciło świat i wezwałś Twoje stworzenia. Wszehmocny Panie, chwała Tobie.

Inne stichery ku czci Najświętszej Bogurodzicy, ton 2:

Stichos: Wspomnę imię Twoje w każdym pokoleniu i pokoleniu.

Ty jesteś, Przeczysta, wszystkich strapionych radością i zasmuconych orędowniczką, ubogich karmicielką, wędrowców pociechą, laską ślepych, słabych nawiedzeniem, strudzonych opieką i ochroną, sierot pomocą, Matką Najwyższego Boga, przeto gorliwie modlimy się, wybaw sługi Twoje.

Stichos: Posłuchaj, córko, spójrz i nakłoń ucha Twego.

Wszelką nieprawość uczyniłem, wszelki grzech niepowstrzymany uczyniłem, przekłety, godzien jestem wszelkiego osądzenia. Daj mi, Dziewico, usprawiedliwienie przez pokutę, abym tam zjawił się nieosądzonym, Ciebie bowiem wzywam w modlitwie, Ciebie przyzywam, Orędowniczkę, nie zawstydz mnie, Oblubienico Boga.

Stichos: Moźni narodu będą błagać przed obliczem Twoim.

Nie mamy, Czysta, innej ucieczki do Stwórcy i Władcy, jak tylko Ciebie, Oblubienico Boga, nie odrzucaj nas od Twego gorącego orędownictwa, ani też nie zawstydzaj z miłością gorliwie przybiegających pod Twoje skrzydła, Matko naszego Boga, okaż Twoją pomoc i wybaw nas z obecnego gniewu.

Chwała, i teraz. Teotokion, ton 2: Któż Ciebie godnie wysławi i uwielbi, Oblubienico Boga, Dziewico, za wybawienie świata, dokonane przez Ciebie? Dziękując przeto wołamy do Ciebie, mówiąc: Raduj się, któraś przebóstwiła Adama i zgromadziłaś rozproszonych. Raduj się, któraś oświeciła nasz rodzaj jaśniejącym zmartwychwstaniem Syna Twego i Boga naszego, Ciebie bowiem ród chrześcijański nieustannie wywyższa.

Także: **Teraz pozwalasz odejść. Trisagion, po Ojcie nasz, troparion zmartwychwstania, mała ektenia i rozesłanie.**

W SOBOTĘ NA WIELKICH NIESZPORACH,

do **Panie, wołam do Ciebie** dodajemy dziesięć stichosów i trzy stichery ku czci zmartwychwstania, cztery Anatoliosa, trzy lub cztery z Menei, lub sześć, jeśli obchodzi się pamięć świętego. **Chwała. Z menei. I teraz. Teotokion tonu.**

Stichery ku czci zmartwychwstania, ton 2:

Stichos: Wyprowadź z ciemnicy duszę moją, abym wysławiał imię Twoje.

Przyjdźcie, pokłońmy się przed wiekami zrodzonemu z Ojca Słowu Bożemu, Wcielonemu w Dziewicę Marię, krzyż bowiem przecierpiawszy poddał się pogrzebowi jak sam zapragnął i powstawszy z martwych zbawi mnie, zbląkanego człowieka.

Stichos: Sprawiedliwi oczekują mnie, aż Ty dasz mi odpłatę.

Chrystus, Zbawiciel nasz, przygwożdżony do krzyża rękopis grzechów naszych wymazał i zniszczył władzę śmierci, kłaniamy się Jego zmartwychwstaniu trzeciego dnia.

Stichos: Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, Panie, usłysz głos mój.

Z Archaniołami śpiewajmy zmartwychwstaniu Chrystusa, On bowiem jest wybawicielem i Zbawcą dusz naszych, i w chwale strasznej, i w mocy potężnej powróci, aby sądzić świat.

Inne stichery Anatoliosa, ton 2:

Stichos: Niech uszy Twoje będą uważne na głos modlitwy mojej.

Ciebie, ukrzyżowanego i pogrzebanego, anioł głosił, Władco, i mówił do niewiast: Przyjdźcie, zobaczcie gdzie leżał Pan. Powstał bowiem, jak i powiedział, jako Wszechmocny. Przeto kłaniamy się Tobie, jedynemu Nieśmiertelnemu. Dawco życia, Chryste, zmiłuj się nad nami.

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Przez Twój krzyż zniszczyłeś klątwę z drzewa biorącą swój początek, przez Twój pogrzeb zniewoliłeś władzę śmierci, przez Twoje powstanie oświeciłeś rodzaj ludzki. Przeto śpiewamy Tobie: Łaskawco, Chryste Boże nasz, chwała

Tobie.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Przed Tobą, Panie, otworzyły się ze strachem wrota śmierci, ulękły się, widząc Ciebie, bramy otchłani, skruszyłeś bowiem bramy miedziane, starłeś żelazne łańcuchy, wywiodłeś nas z ciemności i mroku śmierci, i rozbiłeś nasze więzy.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Z ust naszych, śpiewając zbawczą pieśń, Tobie ją posyłamy: Przyjdźcie wszyscy, upadnijmy w domu Pańskim, mówiąc: Ukrzyżowany na drzewie, z martwych powstały i będący w łonie Ojca, oczyść grzechy nasze.

Inne stichery ku czci Bogurodzicy, autorstwa Pawła z Amorium, ton 6:

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Znana nadziejo dla pozbawionych nadziei i grzeszników zbawienie, Mario najchwalebniejsza, czysta Bogurodzico, przyjmij tę moją modlitwę i uprosz mi matczynymi Twymi modlitwami odpuszczenie wszystkich grzechów popełnionych w życiu i wybaw od nieszczęść i przyszłego sądu, Władczyni, dla wielkiego Twego miłosierdzia.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Zły czas życia mego, złe i pełne wszelkich nieszczęść, oddane złemu szatanowi, bardzo mnie zawstydzają. Ty, Bogurodzico, wybaw mnie od jego pokus, Ty mnie z ust jego wyrwij, Przeczysta, w Tobie bowiem złożyłem całe moje oczekiwanie, zbaw mnie Twymi odważnymi modlitwami.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Raduj się, niezawstydzona Orędowniczko. Raduj się, najlepsza Bogurodzico. Raduj się, oczyszczenie świata. Raduj się, radości strapionych i przystani miotanych burzą. Raduj się, wspomagająca wszystkich będących w biedach. Ty bowiem i mnie zachowaj, Dziewico, od wszelkich utrapień, najczystsza Władczyni.

Chwała, i teraz. Teotokion: Przemiął cień Zakonu gdy nadeszła łaska, jak bowiem krzew płonący nie spalił się, tak Dziewica porodziła i dziewicą pozostała. Zamiast ognistego słupa zajaśniało Słońce sprawiedliwości, w miejsce Mojżesza Chrystus, zbawienie dusz naszych.

Wejście z kadzielnicą. Pogodna światłości, prokimenon i ektenie.

Na stichownie stichery zmartwychwstania, ton 2:

Zmartwychwstanie Twoje, Chryste Zbawco, cały oświeciło świat i wezwał Twoje stworzenie. Wszechmogący Boże, chwała Tobie.

Inne stichery według alfabetu:

Stichos: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony. Obleczony jest Pan, przepasany potęgą.

Przez drzewo, Zbawco, zniszczyłeś klątwę z drzewa biorącą swój początek, przez Twój pogrzeb zniszczyłeś władzę śmierci, przez Twoje powstanie oświeciłeś nasz rodzaj, przeto śpiewamy Tobie: Łaskawco, Chryste Boże nasz, chwała Tobie.

Stichos: A świat, który umocnił, nie zachwieje się.

Do krzyża będąc przygważdżanym, zmieniłeś dobroć stworzeń i nieładzcy to żołnierze pokazując włócznią bok Twój przebili, żydzi zaś prosili, nie znając Twojej władzy, aby opieczetować grób, ale dla miłosierdzia Twego pogrzebany i trzeciego dnia zmartwychwstały, Panie, chwała Tobie.

Stichos: Domowi Twemu, Panie, przystoi świętość po wszystkie dni.

Chryste, życia Dawco, który dobrowolnie dla śmiertelnych męki przecierpiałeś, do otchłani zstąpiłeś jako Wszechmocny i tam czekających na Twoje przyście wyrwałeś z ręki mocnego i w raju życie zamiast otchłani darowałeś. Przeto i nam, sławiącym Twoje powstanie trzeciego dnia, daj oczyszczenie grzechów i wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: O nowy cudzie, większy od wszystkich dawnych cudów! Któż bowiem pozna matkę rodzącą bez męża i noszącą na rękach Tego, który trzyma wszystkie stworzenia? Takie jest Boże przyzwolenie, więc rodzi się. Jego to jako dziecko, Przechysta, nosiłaś na Twych rękach i macierzyńską odwagę do Niego mając, nie przestawaj modlić się za czczących Ciebie, aby obdarzył łaską i zbawił dusze nasze.

Także: Teraz pozwalasz odejść Twemu słudze. Trisagion i po Ojczy nasz:

Troparion zmartwychwstania, ton 2:

Gdy zstąpiłeś do śmierci, Życie nieśmiertelne, wtedy otchłań zniewoliłeś blaskiem Bóstwa. Gdy zaś i umarłych z głębi otchłani wskrzesiłeś, wszystkie moce niebios wołały: Dawco życia, Chryste Boże, chwała Tobie!

Chwała, i teraz. Teotokion, ton 2: Wszystko przewyższają przesławne Twoje, Bogurodzico, tajemnice, czystości zapieczetowanej i dziewictwa chronionego, poznana zostałaś jako prawdziwa Matka, zrodziwszy prawdziwego Boga. Módl się do Niego, aby zbawił dusze nasze.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

**W SOBOTĘ NA POWIECZERZU,
Kanon ku czci Najświętszej Bogurodzicy. Ton 2.**

Pieśń 1

Hirmos: Na głębię nigdyś posłała wojsko faraona wszechmocna siła, Wcielone zaś Słowo zniszczyło zgubny grzech, wysławiony Pan chwalebnie się wysławil.

Ty, która wszystkich pocieszasz w utrapieniach i pomagasz w smutkach, Bogurodzico łaskawa, daj mi łaskę, abym z odwagą śpiewał Tobie, Władczyni, radości zrozpaczonych.

Bogurodzico, która zdobyłaś bogactwo łaski, Twoją odważną modlitwą przesławnie wyrwij mnie z pokus, ubogiego Twego sługę, radości zrozpaczonych.

Chwała. Wybaw od wrogów widzialnych i niewidzialnych tych, którzy przybiegają do Ciebie, Bogurodzico, i rozbij wszystkie narady tych, którzy walczą z nami.

I teraz. Zabierz ode mnie złorzeczenie ludzi i oszczerstwa zdrajców, Bogurodzico, modlę się do Ciebie, abym gorliwie słał Pana, którego karmiłaś.

Pieśń 3

Hirmos: Umocnij nas w Tobie, Panie, który drzewem uśmierciłeś grzech, i Twoją bojaźń Twoją bojaźń daj sercom naszym, śpiewającym Tobie.

Wejrzyj miłosiernym Twoim okiem, Czysta, i wybaw mnie z wszelkiego ataku wrogów widzialnych, oślepiwszy źrenice ich oczu.

Chwała. Straszne ataki wrogów, jak ogień palący chcących zawsze nas zgubić, Dziewico, ugaś rosą Twoich modlitw.

I teraz. Lampo niegasnąca, zorzo zawsze jaśniejąca, mnie ogarniętego przez noc rozpaczy, oświeć Twoimi modlitwami, któraś urodziła Chrystusa Słońce Sprawiedliwości.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem wieść od Ciebie, Panie, którą wypowiedziałeś, głos wołającego w pustyni, albowiem zagrzmałeś nad licznymi wodami, świadcząc o Twoim Synu, będącym w pełni Ducha, który zstąpił, i zawołaj: Ty jesteś Chrystus, Mądrość Boża i Moc.

Gorliwie błagamy Ciebie, moście zbawienia, nieustającą modlitwą i wspomnieniem: Ulituj się i zobacz nasz nieznośny smutek, choroby, rozpacz, cierpienia i nawiedź nas łaskawie, Matko Boża, dająca radość zrozpaczonym.

W utrapieniach zawsze mamy wspólnotę z Tobą, Władczyni, przeto i teraz pomóż nam szybko, do okropnie atakowanych wyciągnij dłoń, Czysta, bądź miłosierna dla naszych cierpień, Matko Boża, dająca radość zrozpaczonym.

Chwała. Nieprawi nie mają w Tobie nadziei, pokładają ją w wielce wymownym języku, zawsze z wielką zawiścią chcą niesprawiedliwie przelać krew bliźniego, pokrzykując, ale Ty, Czysta, skrusz ich paszcze.

I teraz. Upokorz, Władczyni, wielce wymownych wrogów wyciągnięte szyje, narady, złe skłonności, i serca przeciwko mnie umacniające się w złym przez wszystkie dni, moc i zwycięstwo daj przyzywającym Ciebie, dająca radość zrozpaczonym.

Pieśń 5

Hirmos: Węgiel objawił Izajaszowi, że Słońce zajaśnieje z dziewiczego łona, dając zbłąkanym w ciemnościach oświecenie służące poznaniu Boga.

Szczera orędowniczko, nadziejo chrześcijan, otoczona radością, przyjmij modlitwy nasze, gorliwie Ciebie przyzywających i modlących się do Ciebie.

Jesteś źródłem życia toczącego wody nieśmiertelności, Czysta, przeto uwielbiamy Ciebie, zrodzeni z ziemi.

Chwała. Wróg uzbroił się podstępnie przeciwko nam, chcąc nas zabić językiem jak mieczem, leczy uprzedź go, Bogurodzico, Twoją mocą.

I teraz. Któż godnie uczci głębię mocy Twego wspomnienia, Czysta? Przeto szybko pomóż nam, będącym w potrzebach.

Pieśń 6

Hirmos: W otchłani grzechów nurzając się, przyzywam niezbadaną otchłań Twego miłosierdzia: Boże, wyprowadź mnie ze zniszczenia.

Jako orędowniczka cnoty objaw się teraz przyzywającym Ciebie i wybaw z wszelkich pokus i nieszczęść, Oblubienico Boża.

Zniszcz wrogie zakusy i powstrzymaj fałszywe oszczerstwa, błogosławiona przeczysta, wybawiając niewinnych z utrapień.

Chwała. Otoczeni okropnymi grzechami i zatapiani przez ataki nieszczęść, przybiegamy pod Twoją Bożą opiekę, Matko Chrystusa Boga.

I teraz. Bez mężczyzny rodzisz Pana i po zrodzeniu dalej jesteś Dziewicą, o przesławny cud, w Tobie uczyniony, Oblubienico Boża!

Także: **Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.**

Katyzma poetycka, ton 2:

Gorąca modlitwa i mur nie do zdobycia, źródło miłosierdzia, ucieczko świata, gorliwie wołamy do Ciebie: Bogurodzico Władczyni, uprzedź i wybaw nas z nieszczęść, jedyna szybka orędowniczko.

Pieśń 7

Hirmos: Aby przedstawić Twoje przesławne zrodzenie z Dziewicy, Chryste, dzieci niespalone w piecu zachowałeś, w pieśniach Tobie śpiewające: **Ojców Boże, błogosławiony jesteś.**

O, Twoja łaskawości, Dziewico czysta! Rozwiązujesz bowiem niezmiernie smutki i pokusy tym, którzy przyzywają Ciebie w utrapieniu i kłopotach, przeto i teraz pomóż, Błogosławiona, sławiącym Ciebie.

Okaż szybko Twoje wspomnienie, pokaż, co możesz jako Matko Boga, przyzywamy Ciebie z serca ze łzami przypadając, szybko ukróć smutek i ból Twoich sług.

Chwała. Usta ludzi otwierają się jak paszcze okrutnych lwów, cięższe od grobu, aby mnie pochłonać, ale Ty, Bogurodzico, okazałaś się nadzieją pozbawionych nadziei i zniszcz moc wrogów, Błogosławiona.

I teraz. Niech zobaczą wrogowie i zawstydzą się, niech się zarumienią i zobaczą Twoją wspierającą nas moc, zrzucić ich w bezdenną przepaść, Błogosławiona, nadziejo pozbawionych nadziei.

Pieśń 8

Hirmos: **Piec ognisty dawno temu w Babilonie płomienie rozdzielając, z Bożego nakazu spalili Chaldejczyków, wiernych zaś zrosił, śpiewających: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana.**

Ucieczko nasza i radości świata, Bogurodzico, pospiesz okazać miłosierdzie i szybko Twoją łaskę daj nam znieważanym, i wspomóż Twoje sługi, Dobra.

Narady próżne i okropne zbierają przeciwko nam zgromadzenia bezbożnych, jak wcześniej Achitofel, ale zawołajmy: Twoimi modlitwami rozpedź je i zniszcz ich siłę.

Chwała. Tych, którzy szczerze przyzywają Ciebie z całej duszy, Bogurodzico, w każdym smutku i rozlicznych chorobach oraz nieszczęściach usłysz szybko, Bogurodzico, zawsze wybawiając ich Twoimi modlitwami.

I teraz. Niech Twoje imię, Bogurodzico, będzie wysławiane na ziemi, gdyż Ten, który z Ciebie zajaśniał, dał Ciebie grzesznikom jako władzę, nadzieję i mur obronny, przez Ciebie bowiem wszystko, co oddycha, przybiega do Boga.

Pieśń 9

Hirmos: Żaden język nie może godnie wysławić, zdumiewa się rozum duchów podniebnych nad Tobą, Bogurodzico, będąc dobrą przyjmij wiarę, gdyż znasz naszą Bożą miłość, Ty bowiem jesteś orędowniczką chrześcijan, Ciebie uwielbiamy.

Niech umilknie wszelki język uczący się zła, niech zamilkną usta fałszywe i usta niesprawiedliwie mówiące na sprawiedliwego nieprawości, pychą i zawiścią wrogą zarazem, modlitwą Bogurodzicy i świętych Chrystusowych.

Ciebie, odważną w modlitwach czystą Bogurodzicę przyzywamy wszyscy będący w chorobach i smutkach, wołając: Władczyni czysta, szybko wybaw z cierpień Twoje sługi, albowiem po Bogu nie mamy innej wspomóżycielki.

Chwała. Ty jesteś, Bogurodzico, wielką ucieczką zrozpaczonych, cichą przystanią wstrząsanych burzami, przeto i my przybiegamy, wołając: Niech nie zostaniemy zawstydzeni, Matko prawdziwego życia, ale dziękczynnie gorliwie Ciebie wielbimy.

I teraz. Przyjmij Bożą pieśń, Dziewico przeczysta, dająca łaskę mającym w Tobie nadzieję i uproś, aby zawsze posyłano pokój Kościołom, aby język każdego chrześcijanina wielbił Ciebie.

Także: **Zaprawdę godne to jest, ciąg dalszy jak zwykle i rozesłanie.**

W NIEDZIELĘ O PÓLNOCY,

Kanon ku czci Świętej Trójcy, mający akrostych: Potrójną opiewam Boga Światłość.

Poemat Mitrofana. Ton 2.

Pieśń 1

Hirmos: Na głębię niegdyś posłała wojsko faraona wszechmocna siła, Wcielone zaś Słowo zniszczyło zgubny grzech, wysławiony Pan chwalebnie się wysławił.

Troistą i jednej zasady naturę Bóstwa w pieśniach wysławiamy, mówiąc: Będąc niewyczerpaną otchłanią miłosierdzia, zachowaj kłaniających się Tobie i zbaw jako Przyjaciel człowieka.

Ty, który jesteś źródłem i korzeniem będąc Ojcem, jako sprawca, któryś w Synu i Świętym Twoim Duchu, jedno Bóstwo, trójstónczną Światłość wytocz memu sercu i oświeć udzielając łaskę jaśniejącą.

Chwała. Trójświatlista jedności Boga, zniszcz cały mrok moich grzechów i żądz, udzielając mi Twoich najśłodszych świetlistych promieni, i uczyn mnie świątynią Twojej niedostępnej chwały i najczystszy namiotem.

I teraz. Teotokion: Dawny strumień naszej natury, cierpiący nieprzyzwoicie i zmierzający do zniszczenia oświecił wcielony w Twoje łono Bóg Słowo, Przeczysta, z przyjaźni do człowieka i tajemnie nauczył nas o Trójjaśniejącym Bogu.

Pieśń 3

Hirmos: Na opoce wiary umocniwszy mnie, otworzyłeś moje usta przeciwko wrogom moim, rozweselił się bowiem duch mój, aby śpiewać: Nie ma świętego, jak Bóg nasz, i nie ma sprawiedliwego bardziej od Ciebie, Panie.

Równiej natury Boże, jednej czci sławię Twoje Osoby, Życie bowiem z Życia Ty przyszedłeś niezniszczalnie, jedyny będący Bogiem naszym i nie ma świętego poza Tobą, Panie.

Ty ustawiłeś zastępy niematerialne i niebieskie jako zwierciadła Twojej dobroci, Trojco niepodzielna jednej natury, aby nieustannie śpiewały Tobie, lecz teraz i naszą ze zniszczalnych ust przyjmij chwałę.

Chwała. Umocnij na opoce wiary i powiększ głębię miłości Twojej serc i myśli Twoich sług, jedności trójśloneczna, Ty bowiem jesteś Bogiem naszym, w którym mamy nadzieję, abyśmy nie zostali zawstydzeni.

I teraz. Teotokion: Ten, który zrealizowałeś wszelki porządek stworzenia, stał się w Twoim łonie z nieogarnionej łaskowości, Bogurodzico, i wszystkim zajaśniała trójśloneczna Światłość jedynego Bóstwa i panowania.

Panie, zmiłuj się, trzy razy.

Katyzma poetycka, ton 2:

Prosomion: Łaskowości.

Gdy na początku Adama stworzyłeś, Panie, wtedy rzekłeś do Twego Słowa hipostatycznego, Łaskawy: Stworzymy na nasze podobieństwo, Duch zaś Święty był współobecnym Stwórcą, przeto wołamy do Ciebie: Stwórco nasz Boże, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Gdy Bóg zechciał do nas przyjść, wtedy zamieszkał w Twoim najczystszym łonie, Przczysta, i zbawił przez Ciebie ludzką naturę dając wszystkim królestwo niebieskie, przeto wołamy do Ciebie, Bogurodzico czysta: Raduj się, Władczyni.

Pieśń 4

Hirmos: Śpiewam Tobie, usłyszałem bowiem wieść od Ciebie, Panie, i uląłem się, idziesz bowiem do mnie, szukając mnie zbłąkanego, przeto Twoje wielkie upokorzenie się dla nas wysławiam, wielce miłosierny.

Nie mogą Ciebie poznać nawet zastępy bezcielesnych aniołów, Jedyna Trójco niemająca początku, a my nietrwałym językiem opiewamy Twoją łaskowość i z wiarą Ciebie sławimy.

Będąc Stwórcą ludzkiej natury, Wszzechwładny, całego mnie teraz widzisz jako wszechwidzący, przeto obdarz łaską Twego sługę i wprowadź do lepszego życia.

Chwała. Jedyne niepomieszane opiewamy trzy Osoby jako mające podobieństwo i rozdzielane na Hipostazy, jednak zjednoczone i niepodzielne w radzie, chwale i Bóstwie.

I teraz. Teotokion: Wszzechwidzący znalazł Ciebie jako świątynię czystą i nieskałaną, zawsze Dziewico Mario, jedyną od wieków, w której zamieszkał przyjąwszy ludzką naturę jako Przyjaciel człowieka.

Pieśń 5

Hirmos: Oświecenie w ciemnościach leżących, zbawienie zrozpaczonych, Chryste Zbawco mój, dla Ciebie czuam od poranku, Królu świata, oświeć mnie jasnością Twoją, innego bowiem oprócz Ciebie Boga nie znam.

Na wszystko, co istnieje, Twojej Opatrzności rozprzestrzeniasz promienie przynoszące ciszę i zbawienie, Królu świata, zachowaj mnie w Twoim pokoju, Ty bowiem jesteś życiem i pokojem wszystkiego.

Gdy Mojżeszowi objawiłeś się w krzewie w ognistej wizji, aniołem nazwany zostałeś, Słowo Ojca, okazując Twoje przyjście do nas, przez które wszystkim jawnie ogłosiłeś panowanie jednego Boga w Trzech Osobach.

Chwała. Naturalną i zawsze będącą chwałę okazując jedyna Trójco Święta, śpiewającym Tobie w wierze prawosławnej pozwól ujrzeć Twoją chwałę niemającą początku i jedyną zorzę trójśloneczną.

I teraz. Teotokion: Utrzymujący wszystko z natury, wszystkie wieki, będący Synem, Słowo Boże, w Twoim łonie, Dziewico Matko uttrzymał się w niewypowiedziany sposób, wzywając ludzi do jedności jednego panowania.

Pieśń 6

Hirmos: W otchłani grzechów nurzając się, przyzywam niezbadaną otchlań Twego miłosierdzia: Boże, wyprowadź mnie ze zniszczenia.

Miłośniku miłosierdzia, zmiłuj się nad wierzącymi w Ciebie, Boże trójśloneczny, i wybaw z grzechów, cierpień i nieszczęść Twoje sługi (dwa razy).

Chwała. Niewypowiedziana głęboko łaskawości, niepojęta Twoja jedności i trójjaśniejące Bóstwo, daj mi świetlistą zorzę.

I teraz. Teotokion: W niewypowiedziany sposób najdoskonalszy człowiek stał się z Ciebie, w całości przyjmując człowieka i oświecając mnie trójśloneczną Światłością.

Panie, zmiłuj się, trzy razy.

Katyzma poetycka:

Prosomion: Łaskawości.

Łaskawości głębiej otwórz nam, przyjmij nas łaskawie, wejrzyj na lud sławiący Ciebie, przyjmij pieśni proszących Ciebie, Trójco jedyna niemającą początku, w Tobie bowiem mamy nadzieję, w Bogu wszystkich, że dasz odpuszczenie grzechów.

Chwała, i teraz. Teotokion: Łaskawości zrodziwszy Źródło miłosierna jesteś łaskawa Bogurodzico, Ty jesteś bowiem wiernych jedynym wspomżeniem, Ty jesteś pociechą zamroczonych, przeto do Ciebie teraz z wiarą przypadamy, aby otrzymać odpuszczenie okropnych grzechów, z Twoją jedyną wzbogacającą pomocą.

Pieśń 7

Hirmos: Posągowi złotemu na polu Dura sławionemu, troje Twoich dzieci odmówiło wykonani bezbożnego nakazu, wrzuceni zaś w środek ognia zraszani śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Zawsze niezmiennie ustawiasz zastępy anielskie, jeden będąc niezmiennym i trójhipostatycznym Panem, okaż przeto i moje serce zawsze niezmiennym, abym gorąco słał Ciebie i śpiewał pobożnie (dwa razy).

Chwała. Oblicza Twoich niematerialnych rozumnych istot są oświecane promieniami jednej Bożej zasady trójślonecznej jako drugie światła, okaż i mnie ich jaśnieniami wspólnej światłości jako Dawca Światłości trójjaśniejący.

I teraz. Teotokion: Nie przestawaj nas kierować i podnosić ku niebiosom, Ciebie miłujących, któryś z niewypowiedzianej przyjaźni do człowieka stał się człowiekiem w łonie Dziewicy i przebóstwił człowieka, zasiadając z Ojcem na tronie chwały.

Pieśń 8

Hirmos: Podobni do złota byli po trzykroć błogosławieni młodzieńcy i widząc niezmienny, i żywy obraz Boży pośród płomieni wołali: Powołane do bytu niech śpiewa Panu całe stworzenie i wywyższa na wszystkie wieki.

Niedostępna Trójco zawsze będąca, wspólniemająca początku, Boża zasada we wszystkim niezmienna poza cechami Światłości, zniszcz wszelkie złe wrogie narady i ataki demonów, zawsze zachowując mnie nienaruszonym, Panie wszystkich (dwa razy).

Chwała. Najmędrsza i wszechmocna nieopisana trójśloneczna jedna zasada, która stworzyła świat i zachowuje w nienaruszonym początku doskonałości, zamieszkał w moim sercu, abym śpiewał i słał Ciebie nieustannie z chórami anielskimi na wszystkie wieki.

I teraz. Mądrości Ojca, nieosiągalne, niewypowiedziane Boże Słowo, niezmiennając niezmienną Twoją naturę ludzką naturę miłosierne przyjąłeś i wszystkich nauczyłeś oddawać jedną cześć Trójcy jako panowaniu wszystkim wieków.

Pieśń 9

Hirmos: Ten, który przed słońcem ze Światłości Boga zajaśniał i w ciele do nas przyszedł w łono Dziewicy niewypowiedzianie wcieliwszy się, błogosławiona czysta, Ciebie jako Bogurodnicę uwielbiamy.

Ze Światłości niemającej początku zajaśniał wspólniemający początku Syn i wyłonił się wspólnej natury Światłości Duch, niewypowiedzianie wspaniale, o niezniszczalnym zrodzeniu, przekonując nas zarazem i o niewypowiedzianym pochodzeniu.

Zajaśnij w sercach trójśloneczne Bóstwo śpiewającym Tobie trójjaśniejącą Światłością Twoją i daj rozum, aby we wszystkim poznać i czynić Twoje dobre i doskonale pragnienia, uwielbiać i słać Ciebie.

Chwała. Nieogarniona naturą jako Bóg mający nieogarnioną głębię zmiłowań, jak i poprzednio dawałaś Trójco, tak i teraz daj sługom Twoim wybawienie z grzechów, pokus i nieszczęść.

I teraz. Teotokion: Wybaw mnie, Boże mój, z wszelkich pokus i złości, którzy w Trzech Osobach opiewamy Ciebie, niewypowiedziany, jedyny i wszechmocny Boże, i zachowaj Twoją owczarnię, dla modlitw Bogurodzicy.

Także triadikony Grzegorza Synaity. Zaprawdę godne to jest i dalszy ciąg mesoniktikonu.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W NIEDZIELĘ NA JUTRZNI,

po Pan i Bóg troparion: **Gdy zstąpiłeś do śmierci, Chwała, i teraz. Teotokion.**

Po pierwszej recytacji Psalterza katyzmy poetyckie zmartwychwstania, ton 2:

Czcigodny Józef z drzewa zdjęwszy przeczyste ciało Twoje, owinał czystym całunem i namaściwszy w nowym złożył grobie, zatoczywszy kamień. Trzeciego jednak dnia zmartwychwstałeś, Panie, dając światu wielkie miłosierdzie.

Stichos: Powstań Panie, Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Przed niewiastami niosącymi wonności stanął przy grobie anioł, wołając: Wonności potrzebne są zmarłym, Chrystus zaś okazał się obcym zepsuciu. Wołajcie więc: Zmartwychwstał Pan, dając światu wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Przesławna jesteś, Bogurodzico Dziewico, śpiewamy Tobie, przez krzyż bowiem Twego Syna zniszczona została otchłań i zniszczona śmierć, zmarli powstałi i będziemy godni życia, otrzymamy raj i dawną radość. Przeto dziękczynnie Chrystusa Boga naszego sławimy jako Wszechmocnego i jedynego wielce miłosiernego.

Po drugiej recytacji Psalterza katyzmy poetyckie zmartwychwstania, ton 2:

Nie bronieś opieczutowania kamienia grobowego, opokę wiary zmartwychwstawszy dałeś wszystkim, Panie, chwała Tobie.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Chór uczniów Twoich razem z niewiastami niosącymi wonności raduje się, wspólne bowiem z nimi święto świętuje ku chwale i czci Twego zmartwychwstania, przeto śpiewamy Tobie, Panie, Przyjacielu człowieka: Ludowi Twemu daj wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Błogosławiona jesteś, Bogurodzico Dziewico, otchłań bowiem została zniewolona przez Tego, który z Ciebie przyjął ciało. Adam został wezwany, klątwa zniesiona, Ewa uwolniona, śmierć odrzucona, i my zostaliśmy ożywieni, przeto donośnie śpiewamy: Błogosławiony jesteś, Chryste Boże, który tak zechciałeś, chwała Tobie!

Po Nieskalanych hypakoe, ton 2:

Po mece do grobu szły niewiasty, aby namaścić ciało Twoje, Chryste Boże, lecz ujrzały aniołów w grobie i ulekły się, bowiem usłyszały od nich, że Pan zmartwychwstał, dając światu wielkie miłosierdzie.

Anabatmi, ton 2. Antyfona 1:

Na niebo kieruję oczy serca mego, ku Tobie, Zbawco, zbaw mnie przez

Twoją światłość.

Zmiłuj się nad nami, którzy bardzo zgrzeszyliśmy przed Tobą, w każdym czasie, o Chryste mój, i daj mi przed końcem życia wzór pokuty.

Chwała, i teraz. Duch Święty króluje, uświęca i podtrzymuje stworzenie, jest bowiem Bogiem współistotnym Ojcu i Słowu.

Antyfona 2:

Jeśli Pan nie byłby w nas, któż zostałby zachowany od wroga i mordercy ludzi?

Nie oddaj Twego sługi ich zębom, Zbawco, bowiem jako lwy powstają na mnie wrogowie moi.

Chwała, i teraz. Cześć oddajmy Świętemu Duchowi, zasadzie życia, wszystko bowiem stworzone jako Bóg mocą zachowuje w Ojcu i Synu.

Antyfona 3:

Ci, którzy złożyli nadzieję w Panu, upodobnili się do świętej góry, którą nie zachwieje chytraść wrogów.

Niechaj nie wyciąga rąk swoich do nieprawości żyjący po Bożemu, Chrystus bowiem nie pozostawia łaski swemu losowi.

Chwała, i teraz. Święty Duch daje wszelką mądrość, od Niego łaska dla Apostołów, cierpiący męczennicy zostają ukoronowani i prorocy widzą.

Prokimenon, ton 2: Powstań, Panie Boże mój, w rządzeniu, które zapowiedziałeś. I tłum ludzi otoczy Ciebie. **Stichos:** Panie, Boże mój, w Tobie mam nadzieję, wybaw mnie.

Wszystko, co oddycha, Ewangelia zmartwychwstania, Psalm 50.

Kanon zmartwychwstania. Ton 2.

Pieśń 1

Hirmos: Na głębię niegdyś posłała wojsko faraona wszechmocna siła, Wcielone zaś Słowo zniszczyło zgubny grzech, wysławiony Pan chwalebnie się wysławiał.

Stichos: Chwała, Panie, świętemu zmartwychwstaniu Twemu.

Książę świata, któremu oddaliśmy się w niewolę nie posłuchawszy Twego przykazania, osądzony został przez Twój krzyż, o Dobry. Przywarł bowiem do Ciebie jako do martwego, a odrzucony został przez władzę Twojej potęgi i okazany jako bezsilny.

Wybawca rodzaju ludzkiego i przywódca niezniszczalnego życia przyszedł na świat i zmartwychwstaniem swoim rozerwał śmiertelne przepaski, przeto wysławiamy Go wszyscy, chwalebnie bowiem się wysławiał.

Teotokion: Okazałaś się przewyższającą wszystkie niewidzialne i widzialne stworzenia, czysta zawsze Dziewico. Zrodziłaś bowiem Stwórcę wszystkich, który zechciał wcielić się w łono Twoje. Módl się do Niego z odwagą, aby zbawił dusze nasze.

Kanon ku czci krzyża i zmartwychwstania.

Pieśń 1

Hirmos: Cudownie nietknięty, suchy po morskiej ścieżce wędrował Izrael, wołając: Śpiewajmy Panu, bowiem się wysławiał.

Chryste, Ty byłeś w cierpieniu Twego ciała mocą słabych, powstaniem

upadłych i niezniszczalnością zmarłych, bowiem się wysławił.

Ulituj się nad upadłym obrazem i podnieś zniszczony, Ty bowiem jesteś Bogiem stwórcą i odnowicielem, umarły wszystkich ożywiłeś, albowiem wysławiłeś się.

Kanon ku czci Bogurodzicy.

(akrostych: **Ś**piewam chwałę życiodajnej córy)

Pieśń 1

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Dawno temu niematerialna drabina i przedziwnie otwarta droga przez morze objawiły Twoje zrodzenie, Czysta, przeto śpiewamy Tobie, albowiem się wysławił.

Moc Najwyższego, doskonała Hipostaza, Boża Mądrość, Wcieliła się w Ciebie i przybliżyła do ludzi, bowiem się wysławił.

Słońce Sprawiedliwości przeszło przez nieprzebyte drzwi zamkniętego łona Twego, Czysta, i zajaśniało światu, bowiem się wysławił.

Pieśń 3

Hirmos: Zakwitła pustynia, Panie, jako krynica, bezpłodny pogański Kościół, przez przyjście Twoje, w nim umocnione jest moje serce.

Stworzenie zmieniło się podczas Twojej męki, widząc Ciebie w postaci poniżonego, przez nieprawych wyszydzonego, który wszystko stworzyłeś Boską wolą.

Z prochu na obraz Twój stworzyłeś mnie ręką Twoją i znowu skruszonego w proch śmierci za grzech, zstąpiwszy do otchłani, Chryste, podniosłeś.

Teotokion: Zadziwiły się zastępy aniołów, Przczysta, i ludzkie ulękły się serca z powodu Twego zrodzenia, przeto z wiarą czcimy Ciebie jako Bogurodzicę.

Inny kanon.

Hirmos: Łuk potężnych skruszyłeś władzę Twoją, Chryste, i mocą przepasałeś słabych.

Chrystus, wszystkich przewyższający, jak najmniejszy uniżył cierpieniem ciała anielską naturę.

Martwy, policzony z nieprawymi, jaśniejąc wieńcem chwały, Chryste, niewiastom zjawiał się zmartwychwstały.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania

Ten, który przewyższa wszelki czas jako czasu Stwórcy, z Ciebie, Dziewico, dobrowolnie stał się Dziecięciem.

Opiewamy łono większe od nieba, przez które Adam radując się żyje na niebiosach.

Pieśń 4

Hirmos: Przyszedłeś z Dziewicy, nie orędownik, nie anioł, lecz sam Pan wcielił się i zbawił całego mnie człowieka, przeto wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Panie.

Boże mój, stojąc przed sądem, Władco, jako osądzony nie wołałeś, lecz znosiłeś sąd pogan, bowiem przez cierpienia Twoje, Chryste, uczyniłeś zbawienie świata.

Przez Twoje cierpienia, Chryste, zniszczyłeś oręż wroga i poprzez przeciwne

dla otchłani zstąpienie Twoje zniszczone zostały jej miasta, i obalona hardość prześladowcy.

Teotokion: Bogurodzico Władczyni, Ciebie wszyscy wierni znamy jako przystań zbawienia i mur obronny. Ty bowiem modlitwami Twymi wybawiasz z bied dusze nasze.

Inny kanon.

Hirmos: Usłyszałem, Panie, o sławnej opatrności Twojej i wysławilem, Przyjacielu człowieka, niezbadaną Twoją moc.

Widząc Ciebie, Chryste, na drzewie, Dziewica, która bezboleśnie Ciebie zrodziła, przecierpiała macierzyński ból.

Zwyciężona została śmierć, martwy zniewala bramy otchłani, zniszczył bowiem pożerającego i w nadprzyrodzony sposób wszystko mi przebaczył.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Oto wysławiona jest Boża góra domu Pańskiego, przewyższająca moce, znana nam wszystkim Bogurodzica.

Ponad prawami natury jedyna Dziewica zrodziła rządzącego stworzeniem i stała się godną Boskiego zwania.

Pieśń 5

Hirmos: Chryste Boże, Ty byłeś orędownikiem Bogu i ludziom, przez Ciebie bowiem, Władco, do Twego Ojca, Dawcy światłości, z nocy niewiedzy zostaliśmy przeprowadzeni.

Władco, skruszyłeś jak cedry bunty pogan swoją wolą, Chryste, jak zechciałeś, podwyższony na cyprysie, sośnie i cedrze.

W ciemnicy bezdennej położono Ciebie, Chryste, bez oddechu i martwego, ale przez Twoją ranę zapomnianych martwych, którzy spali w grobach, zraniony z sobą wskrzesiłeś.

Teotokion: Dziewico czysta, módl się do Syna Twego i Pana, aby mającym w Tobie nadzieję dał pokój, niewolnikom wybawienie z wrogich pokus.

Inny kanon.

Hirmos: Izajaszowi objawił się gorejący węgiel, zbłąkanym w ciemności Słońce zajaśniało z dziewiczego łona, dając oświecenie Bożym poznaniem.

Osiągnął odrzucenie pierwszy Adam poprzez spożycie ze śmiercionośnego drzewa, ale jego grzech niszczy ukrzyżowany Drugi Adam.

Cierpiałeś w ludzkiej naturze i umarłeś, będąc niecierpiętliwym w niematerialnym Bóstwie i zniszczalnych martwych, Chryste, z głębin otchłani wskrzesiłeś.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Obłoki, kropcie będącym na ziemi słodycz wesela, gdyż dane jest nam dziecko i będący przed wiekami w Dziewicę wciela się Bóg nasz.

Życiu i ciału memu zajaśniała światłość i ból grzechu zostaje zniszczony, w czasach ostatecznych w Dziewicę bez nasienia wcielił się Najwyższy.

Pieśń 6

Hirmos: **W** otchłani grzechów nurzając się, przyzywam niezbadaną otchłań Twego miłosierdzia: Boże, wyprowadź mnie ze zniszczenia.

Sprawiedliwy osądzony został jak złodziej i z nieprawymi przybity na drzewie, dając winnym odpuszczenie przez swoją krew.

Przez jednego człowieka, pierwszego Adama, dawno temu w świat weszła śmierć i przez jednego Syna Bożego objawiło się zmartwychwstanie.

Teotokion: Dziewico, bez męża porodziłaś i wieczną jesteś Dziewicą objawiając obrazy prawdziwego Bóstwa Syna i Boga Twego.

Inny kanon.

Hirmos: Władco, usłyszawszy głos słów modlitewnych bolejącej duszy, wybaw mnie z okropnych pokus, jedyny bowiem jesteś naszego zbawienia przyczyną.

Postawiłeś strażników upadłemu, cherubiny przy drzewie życia, ale widząc Ciebie drzwi otworzyły się, zjawiłeś się bowiem otwierając łotrowi drogę do raj.

Otchłań została opróżniona i zrzuciona przez śmierć jedynego, wszelkie bowiem ukryte bogactwo Chrystus jedyny dla wszystkich nas wyprowadził.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Ludzka natura, poddana grzechowi, Władczyni czysta, przez Ciebie wolność otrzymała, Twój bowiem Syn jako Baranek za wszystkich został zabity.

Wołamy do Ciebie wszyscy, prawdziwa Bogurodzico, aby sługi, które zagniewały Pana, wybawił, jedyna bowiem masz odwagę przed Synem Twoim.

Kontakion, ton 2: Powstałeś z grobu Wszechmocny Zbawco, otchłań ujrawszy cud ulękła się i martwi powstali. Stworzenie zaś widząc to raduje się z Tobą, Adam współweseli się i świat, Zbawco mój, zawsze Tobie śpiewa.

Ikos: Ty jesteś światłością omroczonych, Ty jesteś zmartwychwstaniem wszystkich i życiem ludzi, i wszystkich wskrzesiłeś, władzę śmierci, Zbawco, rozbiłeś i bramy otchłani skruszyłeś, Słońce. Martwi widząc cud dziwią się i wszelkie stworzenie współraduje się z Twego zmartwychwstania, Przyjacielu człowieka. Przeto wszyscy sławimy i opiewamy Twoje uniżenie, Zbawco mój, i świat zawsze Tobie śpiewa.

Pieśń 7

Hirmos: Wrogie Bogu polecenie nieprawego prześladowcy wysoki płomień podniosło. Chrystus bowiem zesłał pobożnym młodzieńcom rosę duchową, Syn błogosławiony i wywyższony.

Nie ścierpiałeś w Twojej łaskawości, Władco, widoku człowieka męczonego przez śmierć, ale przyszedłeś i zbawiłeś Twoją krwią, będąc człowiekiem. Oto błogosławiony i wywyższony Bóg ojców naszych.

Widząc Ciebie, Chryste, obleczonego w szatę zemsty, ulękły się bramy otchłani, przyszedłeś bowiem zabić głupiego sługę prześladowcę, Władco. Oto błogosławiony i wywyższony Bóg ojców naszych.

Teotokion: Dziewico nieskalana, jesteś świętszą od miejsca najświętszego, jako jedyna bowiem zrodziłaś niezmiennego Boga, Matko dziewicza. Wszystkim wiernym przez Twoje Boże zrodzenie wytoczyłaś niezniszczalność.

Inny kanon.

Hirmos: Dawno temu mędrkami okazali się młodzieńcy z powodu łaskawego przyjęcia w duszy błogosławieństwa i ustami śpiewali: Najwyższy ojców i nasz Boże, błogosławiony jesteś.

Dawno temu w Edenie osądziłeś nieposłuszeństwo Praojca i sam dobrowolnie sądzony byłeś, przestępcy odpuszczając grzechy, Najwyższy ojców Boże i wywyższony.

Zbawiłeś zranionego językiem przez zawiść mordercy ludzi w Edenie. Dobrowolne spożycie dobrowolnym bowiem cierpieniem uleczyłeś, Najwyższy ojców Boże i błogosławiony.

Teotokion: Mnie, który chodziłem w cieniu śmierci, przyzwałeś do światłości, ciemną otchłań rozświetliwszy blaskiem Bóstwa, Najwyższy ojców Boże i błogosławiony.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Jakub widział w nocy jakby w widzeniu Boga Wcielonego w Ciebie, który w światłości zjawił się śpiewającym: Najwyższy ojców Boże i błogosławiony.

Oznaki w Tobie niewypowiedzianego boju, z Jakubem walczę: Przez niego dobrowolnie zjednoczył się z ludźmi, Czysta, Najwyższy ojców Boże i błogosławiony.

Obmierzył jest ten, kto nie głosi Ciebie, bez wątpliwości myśli, z Najwyższej Trójcy jedynym Synem Dziewicy, śpiewając językiem: Najwyższy ojców Boże i błogosławiony.

Pieśń 8

Hirmos: Piec ognisty dawno temu w Babilonie płomienie rozdzielając, z Bożego nakazu spalili Chaldejczyków, wiernych zaś zrosił, śpiewających: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana.

Krwia Twoja, Chryste, widząc czerwoną ciała Twego szatę, lękiem zdjęci z powodu wielkiej Twojej cierpliwości, zastępy aniołów wołały: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana.

Moją śmiertelność Ty przyzdałeś, Szczodry, w nieśmiertelność, przez Twoje powstanie. Przeto weseląc się dziękczynnie śpiewają Tobie wybrani ludzie, Chryste, wołając do Ciebie: Zaprawdę śmierć pochłonięta została przez zwycięstwo.

Teotokion: Ty nierozdzielny z Ojcem w łonie swoim bez nasienia poczęłaś i w niewypowiedziany sposób zrodziłaś, Bogurodzico najczystsza, przeto jesteś zbawieniem nas wszystkich.

Inny kanon.

Hirmos: Podobni do złota byli po trzykroć błogosławieni młodzieńcy i widząc niezmienny, i żywy obraz Boży pośród płomieni wołali: Powołane do bytu niech śpiewa Panu całe stworzenie i wywyższa na wszystkie wieki.

Widziany byłeś przygwożdżony do krzyża, bogaty w miłosierdzie, i dobrowolnie zostałeś pogrzebany. Zmartwychwstałeś trzeciego dnia i wybawiłeś, Przyjacielu człowieka, wszystkich ludzi z wiarą śpiewających: Niech opiewają

Pana wszystkie stworzenia i wywyższają na wszystkie wieki.

Zstąpiłeś do otchłani, Słowo Boże, aby wybawić od zniszczenia tego, którego stworzyłeś, Chryste, mocą Twoją Boską, i jak niezniszczalnym stworzyłeś na początku, tak teraz wiecznej chwały Twojej uczestnikiem uczyniłeś. Niech opiewa Chrystusa całe stworzenie i wywyższa na wieki.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Przez Ciebie widziany był na ziemi i z ludźmi żył Ten, który niezrównany jest w łaskowości i w mocy. Jemu to śpiewając wszyscy wierni wołajmy: Wszystko, co istnieje, niech opiewa Pana i wywyższa na wszystkie wieki.

Zaprawdę głosimy Ciebie czystą, Bogurodzico, Ty bowiem zrodziłaś wcielonego jednego z Trójcy, któremu z Ojcem i Duchem wszyscy śpiewamy: Wszystko, co istnieje, niech opiewa Pana i wywyższa na wszystkie wieki.

Śpiewamy także **Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja, Pana ze stichosem: Czcigodniejszą od cherubinów.**

Pieśń 9

Hirmos: Przedwiecznego Rodzica Syn, wcielony w Dziewicę Bóg i Pan nam się objawił, aby omoczonych oświecić i zebrać rozproszonych, przeto najczcigodniejszą Bogurodzicę wysławiamy.

Jak w raju zasadzone na miejscu czaszki, Zbawco, obfite w owoce drzewo Twojego przyczystego krzyża, krwią i wodą Bożą, jak z Bożego źródła napajane, z Twojego boku, Chryste, życie nam zakiełkowało.

Straciłeś potężnych, ukrzyżowany Wszechmocny, i w dole leżącą w głębi otchłani naturę ludzką podniosłeś, na Ojcowskim posadziwszy tronie. Z Nim ciebie idącą wielbimy pokłonem.

Triadikon: Jedność trojako liczoną, Trójcę współistotną, prawowiernie opiewający wierni sławimy: Nierozdzielna jest Boża natura, trójświatlista, niezachodząca zorza, jedyna niezniszczalna światłość nam świecąca.

Inny kanon.

Hirmos: Od Boga Bóg Słowo w niewypowiedzianej mądrości przyszedł odnowić Adama, który przez pokarm okrutnie upadł w zniszczalność, Bóg niewypowiedzianie wcielił się w świętą Dziewicę ze względu na nas, wierni, przeto jednomyślnie uwielbiamy Go w pieśniach.

Pośród osądzonych jako Baranek podniesiony byłeś, Chryste, na krzyżu, na miejscu czaszki włócznią w bok przebity życie nam dałeś, którzy jesteśmy prochem, jako Dobry, w wierze czczących Twoje Boskie zmartwychwstanie.

Boga, który swoją śmiercią śmierci władzy moc zniszczył, wszyscy wierni pokłońmy się, bowiem od wieków zmarłych wskrzesił i wszystkim daje życie i zmartwychwstanie.

Inny kanon.

Hirmos: Cały jesteś pragnieniem, cały słodyczą, Słowo Boże, Synu Dziewicy, Boże bogów, Panie, ze świętych najświętszy, przeto wszyscy Ciebie z Twą Rodzicielką uwielbiamy.

Łaskę mocy dano zniszczalnej naturze, Słowo Boże, w łonie Twoim, Czysta, i wskrzesił ją Ten, który do otchłani zstąpił, przeto Ciebie, Najczystsza, jako Bogurodzicę uwielbiamy.

Jak i zechciałeś, Władco, przyjmij miłosiernie błagającą za nami Matkę Twoją i z Twojej łaski wszystko się napełni, niech wszyscy Ciebie jako Łaskawcę uwielbiamy.

Po katabasji mała ektenia. Także: **Święty Pan Bóg nasz. Eksapostilarion jutrzni.**

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery ku czci zmartwychwstania, ton 2:

Stichos: Wypełnij na nich wyrok zapisany, chwała ta będzie dla wszystkich świętych Jego.

Wszystko, co oddycha, i wszystkie stworzenia sławią Ciebie, Panie, albowiem krzyżem zniszczyłeś śmierć, aby okazać ludziom Twoje powstanie z martwych jako jedyny Przyjaciel człowieka.

Stichos: Chwalcie Boga w świątyni Jego, chwalcie Go na firmamencie mocy Jego.

Niech powiedzą Żydzi, w jaki sposób żołnierze zgubili strzeżonego Króla, dlaczego kamień nie zachował opoki życia? Niech dadzą pogrzebanego, albo niech pokłonią się zmartwychwstałemu, mówiąc z nami: Chwała wielości łask Twoich, Zbawco nasz, chwała Tobie.

Stichos: Chwalcie Go dla mocy Jego, chwalcie Go dla wielkiego majestatu Jego.

Radujcie się ludzie, anioł siedząc na kamieniu grobowym tak nam głosi, mówiąc: Chrystus powstał z martwych, Zbawca świata, i napełnił wszystko aromatem. Radujcie się, ludzie, i weselcie.

Stichos: Chwalcie Go dźwiękiem trąby, chwalcie Go na harfie i gęślach.

Anioł przyniósł Łaski Pełnej pozdrowienie „Raduj się” przed Twoim poczęciem, anioł też odwalił kamień ze sławnego Twego grobu w Twoje zmartwychwstanie. Pierwszy raz w miejsce smutku radość głosi, teraz zaś w miejscu śmierci głosi nam Władcę, Dawcę życia, przeto śpiewamy Tobie: Łaskawco wszystkich, Panie, chwała Tobie.

Inne stichery Anatoliosa, ton 2:

Stichos: Chwalcie Go bębniem i tańcem, chwalcie Go na strunach i flecie.

Niewiasty rozlały ze łzami mirrę na grób Twój i napełniły się radością ich usta, gdy powiedziano: Zmartwychwstał Pan.

Stichos: Chwalcie Go na cymbałach dźwięcznych, chwalcie Go na cymbałach gromkich. Wszystko, co oddycha, niechaj chwali Pana.

Niechaj narody i ludy sławią Chrystusa, Boga naszego, który dobrowolnie dla nas przecierpiał krzyż i w otchłani przebywał trzy dni, i niechaj kłaniają się Jego powstaniu z martwych, którym oświecone zostały wszystkie krańce świata.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, niech się wzniesie ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Ukrzyżowany i pogrzebany zostałeś, Chryste, jak zechciałeś, zniszczyłeś śmierć i zmartwychwstałeś w chwale jako Bóg i Władca, dając światu życie wieczne i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

O, zaprawdę nieprawi, opieczętowaliście kamień i sprawiliście nam jeszcze większe cuda! Przecież strażę mają rozum, dziś wyszedł z grobu i mówią im: Powiedzcie, że spaliście i przyszli uczniowie, i wykradli Go. Któż kradnie martwego i to nagiego? Sam zmartwychwstał własną mocą jako Bóg, zostawiwszy

w grobie swoje pogrzebowe całuny. Przyjdźcie, Żydzi, i zobaczą, że rozerwał pieczęci Ten, który zniszczył śmierć i dał rodzajowi ludzkiemu życie, i wielkie miłosierdzie.

Chwała. Stichera Ewangelii. **I teraz.** Teotokion: **Błogosławiona jesteś. Wielka doksologia.** Po doksolologii, troparion:

Powstałeś z grobu i więzy rozerwałeś otchłani, zniszczyłeś osądzenie śmierci, Panie, wszystkich wybawiłeś z sieci wroga, zjawiłeś się Apostołom Twoim i posłałeś ich, aby głosili, i przez Nich pokój dałeś światu, jedyny Wielce Miłosierny.

Na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 2:

Stichos: Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.

Słowa łotra przynosimy Tobie i modlimy się: Wspomnij nas, Zbawco, w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga ujrzą.

Krzyż Tobie przynosimy ku przebaczeniu grzechów, który ze względu na nas przyjąłeś, Przyjacielu człowieka.

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Kłaniamy się Twemu pogrzebowi, Władco, i powstaniu, przez które ze zniszczenia wybawiłeś świat, Przyjacielu człowieka.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Śmiercią Twoją, Panie, zniszczona została śmierć i przez Twoje zmartwychwstanie, Zbawco, świat zbawiłeś.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy zlorzeczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Niewiasty z wonnościami spotkałeś zmartwychwstawszy z grobu i nakazałeś ogłosić uczniom Twoje powstanie.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Ci, który spali w ciemności, ujrzeli Ciebie Światłość w głębiach otchłani i powstałi, Chryste.

Chwała. Ojca wysławmy, Synowi pokłonmy się i Świętemu Duchowi z wiarą zaśpiewajmy.

I teraz. Teotokion: **Raduj się, tronie ognisty. Raduj się, Oblubienico dziewicza. Raduj się, która Boga ludziom zrodziłaś, Dziewico.**

Prokimenon: Mocą moją i śpiewem moim Pan, On stał się zbawieniem moim. Stichos: Srodze Pan mnie ukarał, ale nie wydał mnie śmierci.

Alleluja: Niech Pan cię wysłucha w dniu utrapienia, niech obroni ciebie imię Boga Jakuba.

Stichos: Panie, wybaw króla i wysłuchaj nas w dniu, gdy wezwiemy Ciebie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W NIEDZIELĘ WIECZOREM,

do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery rozrzucające. Ton 2:

Prosomion: Gdy z grobu.

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie któż się ostoi? Ale u Ciebie

jest oczyszczenie.

Będąc Źródłem łaskowości wytaczasz otchłanie miłosierdzia i strumienie łask, Ojcie najłaskawszy i Synu, Słowo Ojca, i Duchu Święty, niestworzona naturo, przyjmij błagania i modlitwę naszą, dając wszystkim będącym w grzechach przebaczenie jako Bóg szczodry i Przyjaciel człowieka.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Masz jako Bóg z natury łono dobrodziejstw, miłosierdzia i łaskowości, przeto błagamy Ciebie, Chryste Zbawco nasz i przypadając wołamy, zawsze wzywając do Ciebie: Przebacz Twoim sługom mnóstwo grzechów, przebacz wszystko, czym tylko wszyscy zgrzeszyliśmy, jako Bóg szczodry i Przyjaciel człowieka.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Wszystkich chcąc zbawić jako Bóg, Zbawco, ze względu na których wcieliłeś się i objawiłeś jako człowiek, zbaw nas kłaniających się Twoim przykazaniom, nie przyszedłeś bowiem, Przyjacielu człowieka, zbawić sprawiedliwych, ale nas grzechami licznymi skowanych rozwiązać łaską Twego Bożego chrztu jako Bóg dobry i Przyjaciel człowieka.

Także stichery Menei.

Jeśli nie ma Menei, to inne stichery świętym niebieskim bezcielesnym aniołom, ton i prosomion ten sam:

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Trony, cherubini i serafini, panowania, moce i władze czcigodne, aniołowie, archaniołowie i księstwa z nimi, Temu, który stworzył ich niezniszczalną naturę, pieśń nieustannie zgodnie śpiewamy, jedną w Trzech naturę wszyscy nauczymy się czcić, zjednoczoną, jednej czci i wspólnie tronuującą.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Pierwsze osoby niematerialnych, zorze Boskości, jaśniejący światłością Bóstwa, który według ich zastępów innym przekazują Bożą Światłość i przynoszą nam Ją z prawem miłości i przekazują każdemu według czystości jego serca.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Ku górze na wyżyny duszy ku oko serca i rozumowe dążenia, miłość Bożą zawsze mając w duszach swoich, albowiem stamtąd ich promieniami oświeceni, unikniemy ciemności żądz, czekając z aniołami, aby stanąć przed budzącym bojaźń tronem Stwórcy i przemienić się od Światłości w Światłość.

Chwała, i teraz. Teotokion: Mnóstwo aniołów Syna Twego opiewa trójświętymi głosami, Przczysta, jako Jego tron ognisty, pałac uduchowiony, Boży most, który z ziemi prowadzi zawsze do Niego. Raduj się, otoczona radością, zgodnie wołamy do Ciebie z archaniołem Gabrielem, jako rodzącej Źródło radości.

Także: Pogodna Światłości. Prokomenon: Oto teraz błogosławcie Pana, wszyscy słudzy Pańscy, oraz: Pozwól, Panie.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Wołam do Ciebie, Chryste Zbawco, słowami celnika: Oczyść mnie jak jego i zmiłuj się nade mną, Boże.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyceni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumialców i wzgardą pyszałków.

Cierpiętnicy, którzy nie umiłowali ziemskich słodczy, stali się godni niebieskich dóbr i są współobywatelami aniołów: Panie, dla ich modlitw zmiłuj się i zbaw nas.

Chwała, i teraz. Teotokion: Raduj się, Mario Bogurodzico, świątynio nieskalana i święta, jak woła prorok: Święta Twoja Świątynia, przedziwna w sprawiedliwości.

Także: **Teraz pozwalasz odejść. Trisagion, po: Ojciec nasz troparion świętemu. Chwała, i teraz. Teotokion według tonu troparionu. Ektenia i rozesłanie.**

W NIEDZIELĘ NA POWIECZERZU,

Kanon pochwalny ku czci Najświętszej Bogurodzicy. Ton 2.

Pieśń 1

Hirmos: Na głębię niegdyś posłała wojsko faraona wszechmocna siła, Wcielone zaś Słowo zniszczyło zgubny grzech, wysławiony Pan chwalebnie się wysławiał.

Przyjmując z Ciebie naszą postać Niezachodzące Słońce okazało Ciebie duchowym niebem i bardziej jaśniejącym, przeto wybaw mnie z woni żądz, abym z miłością opiewał Ciebie, jedyną Matkę Dziewicę.

Do Ciebie, która nosiłaś duchowy płonący węgiel i oczyściłaś ludzką naturę, modłę się, Władczyni, abyś obmyła brud licznych moich grzechów i wybawiła mnie z kalających żądz Twoimi modlitwami.

Chwała. Ty, która zrodziłaś Źródło miłosierdzia, Chrystusa, i otworzyłaś ludziom Eden, Przczysta, otwórz mi bramę Twego miłosierdzia, Bogurodzico, i daj odpuśczenie grzechów światu, Władczyni.

I teraz. Rozwiąż więzy moich grzechów modląc się do Twego Syna i Boga, Władczyni, i zabierz dręczący mnie grzech, abym zbawiany zawsze śpiewał Tobie, Nieskalana.

Pieśń 3

Hirmos: Na opoce wiary umocniwszy mnie, otworzyłeś moje usta przeciwko wrogom moim, rozweselił się bowiem duch mój, aby śpiewać: Nie ma świętego, jak Bóg nasz, i nie ma sprawiedliwego bardziej od Ciebie, Panie.

Mgłę moich żądz i omroczenie odpędź zorzami Twoich modlitw i oświeć mnie, przczysta Władczyni, która zrodziłaś Chrystusa zajaśniałego przed jutrzeńką, ze Słońca Niezachodzące Słońce.

Odnowiłaś przez Twoje zrodzenie upadłą i rozbitą arkę, Przczysta, Twego praojca Dawida, przeto odnow i mnie, Bogurodzico, Twego sługę, rozbitego przez żądze i grzechy.

Chwała. Bądź, Dziewico, orężem przepędzającym grzechy i żądze mojej duszy, i okaż mnie jako drugi raj, bezpieczny od upadku, strzeżony przez Ciebie i przynoszący kwiaty ducha.

I teraz. Wyciągnąwszy dłoń łaskawości przyjmij mnie, Bogurodzico, i wyrwij z wszelkiego osądzenia przybiegającego do Ciebie i do Ciebie przypadającego oraz przyzywającego Twojej pomocy.

Pieśń 4

Hirmos: Śpiewam Tobie, usłyszałem bowiem wieść od Ciebie, Panie, i uląłem się, idziesz bowiem do mnie, szukając mnie zbłąkanego, przeto Twoje wielkie upokorzenie się dla nas wysławiam, wielce miłosierny.

Kwas ludzkiej natury, nieskalany i święty, z którego przyjąwszy ciasto stworzył Jego Stwórcę i mnie obmyj ze skalania żądz i oczyść brud moich grzechów.

Lekarstwem Twoich modlitw, Władczyni, plastrem i oliwą ulecz teraz strupy mojej duszy i rany grzechów, Czysta, albowiem zrodziłaś Boże uleczenie natury.

Chwała. Rozwiąż więzy moich żądz, Władczyni, i łańcuchy moich grzechów rozerwij orężem Twoich modlitw, która zrodziłaś Chrystusa dającego zbawienie związanym w otchłani.

I teraz. Ulecz żądze mojej duszy, omroczonej i nieszczęsnej, oświeć myśli, odganiając daleko tłumy znieważających mnie i każdego dnia rozciągających mi sieci.

Pieśń 5

Hirmos: Oświecenie w ciemnościach leżących, zbawienie zrozpaczonych, Chryste Zbawco mój, dla Ciebie czuwam od poranku, Królu świata, oświeć mnie jasnością Twoją, innego bowiem oprócz Ciebie Boga nie znam.

Wybawiłaś świat z dawnej klątwy, Władczyni, rodząc światu Chrystusa błogosławieństwo, wybaw mnie z nieprzyzwoitych myśli i wszelkiego smutku, jedyna bowiem jesteś radością wiernych.

Gród mojej duszy otacza pułk biesów i bardzo się stara ją zniewolić, przesławna Władczyni, grodzie Boga wszystkich, odgródź mnie murami baszt, Twoimi modlitwami, i zbaw.

Chwała. Okropna burza rozpusty, duchów zła, mąci moją myśl, uprzedź szybko i wycisz ją, któraś zrodziła wszelkiego stworzenia jedynego Sternika, Chrystusa wszechmocnego.

I teraz. Zapal mi światłość pokuty, Bogurodzico, zamkniętemu w zgubnej ciemności, podaj leżącemu słudze Twemu pomocną dłoń i Twoimi modlitwami podnieś mnie, Czysta, abym wypełniał Boże prawo.

Pieśń 6

Hirmos: W otchłani grzechów nurzając się, przyzywam niezbadaną otchlań Twego miłosierdzia: Boże, wyprowadź mnie ze zniszczenia.

Zrodziła życie wieczne, Przczysta, przeto pochodzącą z ciała moje duszy śmierć uśmierć Twoimi modlitwami.

Łowi mnie kusząc wąż nienawidzący człowieka, zniszcz go, Bogurodzico, albowiem zrodziłaś kruszącego głowy węży.

Chwała. Idącego bezdrożami skieruj na prawą ścieżkę, która zrodziłaś drogę życia, Chrystusa Boga naszego.

I teraz. Ulecz żądze mojej duszy i zwycięż wątpliwości smutku, bowiem zrodziłaś Boga na zbawienie ludzi, Czysta.

Także: **Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.**

Katyzma poetycka. Ton 2:

Ty, która jesteś źródłem miłosierdzia, Bogurodzico, uczyni nas godnymi zmiłowania. Wejrzyj na lud, który zgrzeszył, okaż jak zawsze moc Twoją. W Tobie bowiem nadzieję pokładając, wołamy do Ciebie: „Raduj się!”, tak jak niegdyś Gabriel, wódz zastępów bezcielesnych.

Pieśń 7

Hirmos: Cielcu złotemu mądre dzieci nie chciały służyć i same poszły w płomienie, wyszły ich bogów, zawołały wśród płomieni i zrosił ich anioł, usłyszano modlitwę waszych ust.

Mąci mi rozum i chwieję duszą fala żądz, lecz Ty, Dziewico, morze burzliwe okiełznującego nakazem Bożym zrodziłaś, przeto przemień w ciszę beznamiętności i wygaś cielesne wzburzenie.

Znamy Ciebie jako bramę duchowego Wschodu objawionego z niebios, przeto Twój sługa modli się, aby przez Ciebie wstąpić na niebios, więc przyjmij mnie, Władczyni, i kieruj Światłością.

Chwała. Na krzyżu Chrystus Syn Twój został dobrowolnie ukrzyżowany, zawstydził księżęta ciemności i zniszczył śmiertelną niszczącą moc, przez którego uśmierć pełne żądz wzburzenie mego ciała, Władczyni przeczysta.

I teraz. Nie przestawaj modlić się do zrodzonego z Ciebie Boga, Czysta, za przybiegających z wiarą do Ciebie i proszących o wybawienie, jedyna wspomóżycielko świata, nadziejo rozpaczonych i orędowniczko, targanych namiętnościami zawsze pomoc.

Pieśń 8

Hirmos: Podobni do złota byli po trzykroć błogosławieni młodzieńcy i widząc niezmienny, i żywy obraz Boży pośród płomieni wołali: Powołane do bytu niech śpiewa Panu całe stworzenie i wywyższa na wszystkie wieki.

Arko uczyniona przez Boga, miejsce Świętego Świętych, który pokazał wzorzec dawnej arki, mając wewnątrz Wielkiego Arcykapłana, okaż moje serce świętą arką Najwyższego i wszystkich Króla Chrystusa, Dziewico.

Bożą arkę nosząc i Tablice Przymierza, nieopisanego Twego Syna Chrystusa, Dziewico, Słowo Boże przeczyste, który je napisał, jak na desce duszy mojej uczynił palcem Bożym, Twoimi modlitwami.

Chwała. Odsieczony od Twego łona, nieskalana Władczyni, jak od góry, czcigodny kamień skruszył kolumny wszelkiego oszustwa jak wszechwładny, jedyny Wszechmocny, przez którego zniszcz teraz żądze mojej duszy, skruszywszy czeluście duchowych wrogów.

I teraz. Wodami żywymi moje serce wysuszone przez płomień grzechu Ty napój Dziewico Bogurodzico, zawsze mnie zachowując w rozrzewnieniu i z bojaźnią śpiewającego: Niech śpiewa Panu całe stworzenie i wywyższa Go na wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Ten, który przed słońcem ze Światłości Boga zajaśniał i w ciele do nas przyszedł w łono Dziewicy niewypowiedzianie wcieliwszy się, błogosławiona czysta, Ciebie jako Bogurodzicę uwielbiamy.

Słońce Sprawiedliwości Chrystus zajaśniał z Ciebie, Czysta, i wspaniale okazał niebo, przez którego noc moich żądz rozpędź Twoimi modlitwami i oświeć moją duszę, serce moje oświeć i rozjaśnij.

Osądź i zwycięż mego okrutnego wroga i wybaw mnie z jego zniewag, zrodziłaś bowiem łaskawego i sprawiedliwego Sędziego, który w łonie Bóstwa osądził śmierć.

Chwała. Ten, który natury bezcielesnych ustawił jako Bóg, wcielił się w Ciebie, Dziewico, przeto wybaw mnie, Twego sługę, z cielesnego ataku żądz i cielesnego wzburzenia, Twoimi modlitwami.

I teraz. Rozbiłaś smutek Ewy rodząc Nowego Adama, który na początku stworzył naturę Adama, przeto zniszcz także rękopis moich grzechów, wyzwalając mnie z ataku bólów i żądz.

Także: **Zaprawdę godne to jest.** Trisagion i po Ojcie nasz troparion, dalszy ciąg jak zwykle i rozesłanie.

W PONIEDZIAŁEK RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza kazyzmy rozrzewniające. Ton 2:

Jak fale morskie powstały na mnie nieprawości moje i jak statek na głębi ja jeden pograżam się przez liczne grzechy, lecz skieruj mnie do cichej przystani pokuty, Panie, i zbaw mnie.

Stichos: Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie.

Ja jestem niepłodnym drzewem, Panie, w ogóle nie przynoszę owoców pokuty, lękam się zrabania i boję się owego niegasnącego ognia, przeto błagam Ciebie: Nawróć mnie przed tym nieszczęściem i zbaw mnie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Ty, która jesteś źródłem miłosierdzia, Bogurodzico, uczyni nas godnymi zmiłowania. Wejrzyj na lud, który zgrzeszył, okaż jak zawsze moc Twoją. W Tobie bowiem nadzieję pokładając, wołamy do Ciebie: „Raduj się!”, tak jak niegdyś Gabriel, wódz zastępów bezcielesnych.

Po drugiej recytacji Psalterza kazyzmy poetyckie. Ton 2:

„Zmiłuj się nade mną”, rzekł Dawid, i ja do Ciebie wołam: „Zgrzeszyłem, Zbawco, oczyść moje grzechy przez pokutę i zmiłuj się nade mną”.

Stichos: Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie.

„Zmiłuj się nade mną, Boże, zmiłuj się”, płakał Dawid nad podwójnym grzechem, a ja nad mnóstwem grzechów wołam do Ciebie: „On pościel zraszał łzami, a ja nie wylałam ani jednej łzy, rozpaczam i modłę się: Zmiłuj się nade mną, Boże, w wielkim miłosierdziu Twoim”.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Ciebie, odziewającego niebo obłokami, święci mieli za szatę, w świecie przecierpieli męki od nieprawych i zniszczyli oszustwo bożków, ich modlitwami i nas wyzwól od niewidzialnego wroga, Zbawco, i zbaw nas.

Chwała, i teraz. Teotokion: Ciebie uwielbiamy, Bogurodzico, wołając: Raduj się, obłoku Niezachodzącej Światłości, który nosiłaś w swoim łonie, Pana Chwały.

Po trzeciej recytacji Psalterza katyzmy. Ton 2:

Prosimion: Ty, która jesteś źródłem miłosierdzia, Bogurodzico.

Grzesząc świadomie i nieświadomie, w nocy i w dzień, gniewam Ciebie, Chryste, jeden na ziemi moimi nieprawościami, jedyny łaskawy i bezgrzeszny, nawróć i zbaw mnie modlitwami Twoich aniołów, który przyszedłeś miłosierdziem wzywać grzeszników do pokuty.

Najświętsi bezcieleśni modlą się do Ciebie, Boga łaskawego i Władcy, aby oszczędził nas w godzinie osądzenia i wybawił nas z gorzkiej męki, złości biesów, omroczenia żądz i wszelkiego odrzucenia, przybiegających z miłością do waszej opieki.

Chwała, i teraz. Teotokion: Bogurodzico, czysta Oblubienico dziewicza, która bez nasienia zrodziłaś Władcę wszystkich, módl się z aniołami do Niego, aby wybawił nas z wszelkiego zakłopotania, dał rozrzewnienie i światłość душom naszym, i oczyszczenie grzechów, bowiem jedyna szybko nas wspomogasz.

Kanon rozrzewnienia do Pana naszego Jezusa Chrystusa i świętych Jego męczenników, mający akrostych: Obłok daj mi łez, Boże Słowo. Poemat Józefa. Ton 2.

Pieśń 1

Hirmos: Chodźcie, ludzie, śpiewajmy pieśń Chrystusowi Bogu, który rozdzielił morze i kierował ludem wyprowadzonym z niewoli egipskiej, albowiem się wysławił.

Wcieliliś się, Słowo, i przyszedłeś grzeszników wzywać do pokuty, a nie sprawiedliwych, jak sam powiedziałaś, przyjmij mnie bardzo grzesznego i zbaw mnie.

Ja jeden jestem zniewolony przez grzech, ja jeden otworzyłem drzwi żądom, Jedyny zmieniający na lepsze nawróciwszy mnie zbaw miłosierdziem Twoim.

Męczennikom: Na Twoim Sądzie, Panie, nosząc korony stoją cierpięcicy, którzy zwyciężyli bezczelność Złego i wzbogacili się nieśmiertelnością.

Męczennikom: Toczycie nam strumienie uzdrowień, cierpięcicy, które mocą Ducha Bożego zawsze wysuszają żądze toczące nasze ciało.

Teotokion: Ty, która zrodziłaś Źródło niecierpiętlivosti, mnie zranionego żądzami ulecz Dziewico i wyrwij mnie z wiecznego ognia, Jedyna obdarzona łaską przez Boga.

Drugi kanon ku czci świętych bezcielesnych aniołów,
mający akrostych: **Ś**piewam chwałę **ch**órowi **anielskiemu**. **Poemat Teofana. Ton 2.**

Pieśń 1

Hirmos: Nieprzetartą, niezwykłą, suchą morską ścieżką wędrował wybrany Izrael, śpiewając: Panu śpiewamy, albowiem się wysławil.

Węgle noszące Boga, rozpalane zorzą Twojej natury, bezcielesne okazałeś wszystkie chóry, Ciebie Chrystusa sławiące jako Wszechmocnego.

Moc niezniszczalności i chwałę zdobywszy nieśmiertelności, aniołowie oświecają się przez zbliżenie do Ciebie, Chryste.

Objawiliście się jako noszący światłość, którzy pokazujecie niematerialną i według natury przez obrazy przedstawicie aniołowie zmysłową czystość, Chryste.

Teotokion: Zastępy anielskie posługują przy Twoim nadprzyrodzonym zrodzeniu, Dziewico, radując się, zrodziłaś bowiem ich Boga i Pana.

Pieśń 3

Hirmos: Umocnij nas w Tobie, Panie, który drzewem uśmierciłeś grzech, i Twoją bojaźń Twoją bojaźń daj sercom naszym, śpiewającym Tobie.

Chryste, który zamieszkałeś w niezniszczalnym łonie, moją duszę zniszczoną przez żądze odnów pokutą i okaż napełnioną zawsze będącą Światłością.

Posłuchałem podstępного wroga i uczyniłem każdy grzech, szaleńczo zagniewałem Ciebie, Przyjacielu człowieka, jedyne wielce miłosiernego.

Męczennikom: Krzyżem odgrodzeni niewyciężeni rycerze i męczennicy Zbawcy mężnie zniszczyli fałszywe umocnienia.

Męczennikom: Mocą Bożą umocniwszy naszą niemoc mężni cierpiętnicy moc wroga wydali na ostateczną zgubę.

Teotokion: Mario, złota kadzielnico, rozpuść woń moich żądz i umocnij mnie, chwiejącego się pod atakami okrutnego wroga.

Inny kanon.

Hirmos: Łuk potężnych skruszyłeś władzą Twoją, Chryste, i mocą przepasałeś słabych.

Ty, który z natury jesteś nieśmiertelnym Bogiem, mądrze działając łaską zastępy nieśmiertelne okazujesz.

Teraz z niezwykłym pragnieniem stojąc przed Chrystusem, módlcie się aniołowie o zbawienie nas wszystkich.

Teotokion: Ten, który jest poza czasem, z Ciebie przyjął byt w czasie, który sam jest Stwórcą czasu, Matko zawsze Dziewico.

Pieśń 4

Hirmos: Śpiewam Tobie, usłyszałem bowiem wieść od Ciebie, Panie, i uląknem się, idziesz bowiem do mnie, szukając mnie zbłąkanego, przeto Twoje wielkie upokorzenie się dla nas wysławiam, wielce miłosierny.

Wpadłem w brud grzechu i zagubiłem wyższe podobieństwo Boże, Panie, lękam się męki, przeto oświeć moją pokorną duszę pięknem pokuty.

Fałszywymi słowami Fałszywy wykradł mnie Ciebie, uczyniwszy sobie pokarm ze mnie, Boże wszystkich, wyrwij mnie z jego złości i wezwij mnie do wzorów pokuty.

Męczennikom: Wydawani na pokarm zwierzętom i paleni ogniem, męczennicy, obdzierani ze skóry i rozrywani na części, mając Chrystusa jako pomocnika nie wyrzekliście się Go, módlcie się do Niego gorliwie za mnie nieszczęsnego.

Męczennikom: Jedną czcząc naturę, Trójcę zaś Osób, Bóstwo niestworzone poznawszy wy męczennicy Chrystusa nie chcieliście uczcić żadnego stworzenia i z tego powodu przecierpieliście wszelkie męki.

Teotokion: Wcielając się w Twoje czyste łono i dobrowolnie łącząc się z człowiekiem, Przczysta, Pan przyjmuje pokutujących, od dawna pogrążonych w grzechach, Twoimi modlitwami zawsze ubłagany, Czysta.

Inny kanon.

Hirmos: Usłyszałem wieść od Ciebie, Panie, którą wypowiedziałeś, głos wołającego w pustyni, albowiem zagrzmiałeś nad licznymi wodami, świadcząc o Twoim Synu, będącym w pełni Ducha, który zstąpił, i zawołaj: Ty jesteś Chrystus, Mądrość Boża i Moc.

Jako orędowników przedstawiam Tobie bezcielesnych, których przyjmij jako miłosierny i wybaw mnie z grzechów, Szczodry.

Zbliżając się do Rozumu sprawcy wszystkiego, Boże, umysły oczyszczane oświecają się największym poznaniem.

Boże, upiększenie niebieskich zastępów, Bożym Duchem upiększeni zachowane są bez zmiany.

Teotokion: Z oddali postrzegając Ciebie, Dziewico, Izajasz ogłosił jako Boga wcielonego noszącą na swoim ręku.

Pieśń 5

Hirmos: Światłości Dawco i Stwórco wieków, Panie, skieruj mnie ku światłości Twoich przykazań, bowiem oprócz Ciebie innego Boga nie znamy.

Ty, który oświeciłeś oczy ślepego, oświeć moją oślepioną duszę i umocnij ją ku czynieniu dobrych dzieł, aby do końca znieawdziła sen lenistwa.

Jedyny Zbawco, ulecz moją zranioną duszę zaiste raną okropnego grzechu, który dawno temu uleczyłeś rany wpadłego między zbójców.

Męczennikom: Zgromadzenie czcigodnych cierpiętników zawstydziło naradę nieprawych prześladowców przecierpiawszy różnorakie męki i teraz ze świętymi zgromadzeniami aniołów zawsze raduje się.

Męczennikom: Gwiazdy niezwyklej jasności, zorze cierpliwości rozlewające i dusze wiernych oświecające Duchem Bożym, jaśniejącymi okazaliście się, męczennicy.

Teotokion: Jako niemowlę zrodziłaś nam Przedwiecznego Syna mającego dwie wole i działania także dwa, jako człowieka zarazem i Boga, przez wszystkich opiewana.

Inny kanon.

Hirmos: Węgiel objawił Izajaszowi, że Słońce zajaśnieje z dziewiczego łona, dając zbląkanym w ciemnościach oświecenie służące poznaniu Boga.

W pobliżu Boskiej Osoby cherubini i serafini jaśniejąc światłością, z unoszącymi się tronami na podobieństwo Boże pozostałych oświecają (dwa razy).

Jako Dawca całej Światłości zwierciadło światłości Słowo Boże doprowadziło Twoją zorzę z weselem i rozumem niezmiennie przyjmujące.

Teotokion: Gabriel święty archanioł sfrunął z niebios zwiastując Tobie, Oblubienico Boża, radość, która rozwiązałaś narzekanie praojca.

Pieśń 6

Hirmos: W otchłani grzechów nurzając się, przyzywam niezbadaną otchlań Twego miłosierdzia: Boże, wyprowadź mnie ze zniszczenia.

Upadłem z powodu złości węża i leżę na łożu rozpaczony, ale Ty, Chryste, który słowem podniosłeś paralytyka, podnieś także mnie.

Atakowany jestem przez wichry węża i zatapiany falami grzechów, zbaw mnie jak Piotra, Przyjacielu człowieka, Panie.

Męczennikom: Przekroczone granice natury, gdy przecierpieliście męki ponad naturę, przeto staliście się, męczennicy, uczestnikami dóbr przekraczających rozum.

Męczennikom: Jako mężni, jako piękni, jako czcigodni, połączyliście się z twórcą dobra i piękna, zawsze módlcie się za nami, chwalebni męczennicy.

Teotokion: Ze wszystkich pokoleń Stwórcy wybrał Ciebie, Nieskalana, piękno Jakuba, które umiłował i z Ciebie zajaśniawszy objawił się.

Inny kanon.

Hirmos: Władco, usłyszawszy głos słów modlitewnych bolejącej duszy, wybaw mnie z okropnych pokus, jedyny bowiem jesteś naszego zbawienia przyczyną.

Boże, miejsca Twojej chwały początkowej światłości, Władco Chryste, jaśniejącym rozpalani światłością, w zorzy światłości wiecznie przebywacie (dwa razy).

Mocą Bożą umacniani serafini wołając głosy niemilkącymi pieśń trójświętą, kierują nas ku czczeniu Bóstwa Trójhpostatycznego.

Teotokion: Poprzysiągł dawno temu prawdę Dawidowi, jak rzekł Pan, że przyjdzie z Twego łona, zrodziłaś bowiem, Dziewico, Królującego niebem i ziemią.

Pieśń 7

Hirmos: Posągowi złotemu na polu Dura sławionemu, troje Twoich dzieci odmówiło wykonani bezbożnego nakazu, wrzuceni zaś w środek ognia zraszani śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Przez rozpustę myśli i ataki biesowskie napeliłem się wielkim wstydem, byłem daleko od Twoich przykazań jak syn marnotrawny, teraz zaś nawróciwszy się, wołam: Zgrzeszyłem jak on, nie pogardzaj mną Jezusie, który ze względu na mnie wcieliłeś się.

Boże wszystkich, mieszkańców Niniwy z wyroku rodzącego śmierć przez pokutę dawno temu wybawiłeś, tak samo jedyny Przyjacielu człowieka moje serce skalane nierządem i teraz nawracające się, wybaw z okropnych mąk.

Męczennikom: Okrutnie został zraniony złodziej, który nas chciał zranić, błogosławieni Boży męczennicy, i pozostaje nieuleczony, zaś wasze rany dla

wszystkich wiernych stały się uleczeniem, zranionych atakiem dawnego wroga.

Męczennikom: Nie ułękliście się ani okrutnych zwierząt, ani pogroźek prześladowców, ani ognia, ani ran, ani siekącego miecza, ani rozpalonych naczyń, ale jakby w obcych ciałach wszystko przecierpieliście, wielcy męczennicy, przeto zostaliście ukoronowani.

Teotokion: Twoje łono było mieszkaniem niematerialnej Światłości, przeczysta Oblubienico Boża, Dziewico, Światłością Bożego poznania odpędził bezbożność, któremu śpiewając wołamy: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Inny kanon.

Hirmos: Dawno temu mędrkami okazali się młodzieńcy z powodu łaskawego przyjęcia w duszy błogosławieństwa i ustami śpiewali: Najwyższy ojców i nasz Boże, błogosławiony jesteś.

Wokół tronu niewypowiedzianej Twojej chwały zawsze radują się niebieskie rozумы, śpiewając niemilkącymi ustami: Najwyższy ojców i nasz Boże, błogosławiony jesteś (dwa razy).

Gdy ujrzały Ciebie zastępy anielskie na niebiosa wstępującego z ciałem, otworzyły Tobie bramy nieba, śpiewając: Najwyższy ojców i nasz Boże, błogosławiony jesteś.

Teotokion: Okazując Ciebie spełnieniem Zakonu i proroków, Dziewico, Gabriel wołał: Oto Ty rodzisz, jedyna przez wszystkich opiewana, Najwyższego ojców i naszego Boga błogosławionego.

Pieśń 8

Hirmos: Piec ognisty dawno temu w Babilonie płomienie rozdzielając, z Bożego nakazu spalil Chaldejczyków, wiernych zaś zrosił, śpiewających: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana.

Wpadłem w sidła Złego i przez jego chytryść zostałem zniewolony, i widząc mnie w wielkim zanedbaniu oszust chwali się, a Ty wyrwij mnie, który jesteś nawróceniem zbłąkanych, Szczodry.

Rozwiąż mnie, związanego nierozzerwalnymi więzami żądź cielesnych, który nierozwiązanych uwolniłeś z wiecznych więzów i szybko skieruj mnie na ścieżki zbawienia, Chryste, Zbawco świata.

Męczennikom: Budowniczo wież na mnie pokornym całą złość zaiste złożyli, ale podobni cierpieniom Chrystusa błogosławieni męczennicy, wybawcie mnie z zepsucia.

Męczennikom: Nie zgięliście kolan przed bożkiem, w piec ran jak dzieci wrzuceni byliście dawno temu i dzięki rosie Bożej okazaliście się niespalonymi, chwalebni męczennicy, śpiewając Chrystusowi na wieki.

Teotokion: Osłabłą przez liczne ataki złego nieszczęsną moją duszę, Bogurodzico, leczącymi Twymi modlitwami uczyn zdrową, Dziewico, abym słał Ciebie na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Podobni do złota byli po trzykroć błogosławieni młodzieńcy i widząc niezmienny, i żywy obraz Boży pośród płomieni wołali: Powołane do bytu niech śpiewa Panu całe stworzenie i wywyższa na wszystkie wieki.

Podobieństwem Twojej łaskawości uczyniłeś aniołów głoszących Twoją mocą spełnienie Słowa i pomagający wszystkim wiernym wołać: Powołane do bytu niech śpiewa Panu całe stworzenie i wywyższa na wszystkie wieki.

Bożymi cnotami upiększyłeś niebieskie życie, hierarchię świętych aniołów, oświecając ich, Tobie Chryste wołających: Powołane do bytu niech śpiewa Panu całe stworzenie i wywyższa na wszystkie wieki.

Radując się świetliście zaśpiewajmy niewyczerpanie Boży śpiew bezcielesnych i Władcę błogosławiąc pieśń wspólnie z nimi zaśpiewajmy: Powołane do bytu niech śpiewa Panu całe stworzenie i wywyższa na wszystkie wieki.

Teotokion: Sprawiedliwość, która mądrze wszystkimi rządzi, godnie umiłowała Ciebie nieskałaną i przeczystą Dziewicę, w niewypowiedziany sposób wcielając się w Ciebie, najświętsza Bogurodzico, którą wysławiamy, niech śpiewa Panu całe stworzenie i wywyższa na wszystkie wieki.

Także śpiewamy **Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja Pana.**

Pieśń 9

Hirmos: Od Boga Bóg Słowo w niewypowiedzianej mądrości przyszedł odnowić Adama, który przez pokarm okrutnie upadł w zniszczalność, Bóg niewypowiedzianie wcielił się w świętą Dziewicę ze względu na nas, wierni, przeto jednomyślnie uwielbiamy Go w pieśniach.

Oto czas działania, dlaczego bezrozumnie śpisz, duszo, w głębokiej rozpacz? Powstań, łzami oświeć swoją świecę, czuwaj, zbliża się Oblubieniec dusz, nie spóźniaj się, abyś nie pozostała przed zamkniętymi drzwiami Bożymi.

O, jakże straszny jest Twój Sąd, okazujący wszelki czyn nagim przed aniołami i ludźmi! O, jakże okrutny wyrok, który chcesz wydać na grzeszników! Wybaw mnie od niego, Chryste, przed końcem dając mi łzy nawrócenia.

Męczennikom: Naznaczywszy się krwią Bożego Baranka i Pasterza chwalebni Boży cierpiętnicy zabijani radowali się jak łagodne baranki i teraz cały święty Kościół pierwotnych zaiste oświecają na niebiosach.

Męczennikom: Słonecznymi jaśnieniami jako światła okazujecie się, promieniami waszych cierpień oświecacie każdą duszę i mężnie odpędzacie wszelką ciemność oszustwa, cierpiętnicy, przeto godnie jesteście z wiarą błogosławieni.

Teotokion: Oszczędź mnie, Panie, oszczędź, gdy chcesz sądzić, i nie osądz mnie w ogień, ani w zapalczywość Twojej nie oskarżaj mnie, błaga Ciebie za nami Dziewica, która Ciebie urodziła, Chryste, mnóstwo aniołów i zgromadzenie męczenników.

Inny kanon.

Hirmos: Cały jesteś pragnieniem, cały słodyczą, Słowo Boże, Synu Dziewicy, Boże bogów, Panie, ze świętych najświętszy, przeto wszyscy Ciebie z Twą Rodzicielką uwielbiamy.

Ubrani w białe szaty objawili się aniołowie mający świetliste oblicza, mówiąc Bożym uczniom o Twoim powtórnym przyjściu, Chryste, z nimi Ciebie wszyscy błogosławiąc uwielbiamy (dwa razy).

Jako dobroczyńca wszelkiej duchowej natury najpierw stwarzasz światłość drugiej zorzy ze względu na niezwykłą łaskawość, przeto Ciebie wszyscy błogosławiąc uwielbiamy.

Teotokion: Poznając Twoje świetliste dziewictwo, Przeczysta, i dziwiąc się, radość przyniósł Tobie Boży arcystrateg, przeto Ciebie wszyscy jako Bogurodnicę uwielbiamy.

Także: Zaprawdę godne to jest, pokłon, ektenia, fotagogikon i reszta jak zwykle.

Na stichownie stichery rozrzucające, ton 2:

Mysząc o uczynionych przeze mnie okropnych czynach nieprzyzwoitych, przybiegam do Twoich łask naśladowując celnika, płaczącą nierządnicę i syna marnotrawnego, przeto przypadam do Ciebie, Miłosierny, zanim mnie osądzisz, oszczędź mnie, Boże, i zmiłuj się nade mną.

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Odrzuć moje nieprawości, Panie zrodzony z Dziewicy, i oczyść moje serce, czyniąc je świątynią świętego Twego Ducha, nie odrzucaj mnie od Twego oblicza, który masz niezmiernie wielkie miłosierdzie.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonali w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Za Chrystusa ucierpieliście aż do śmierci, o cierpięcicy męczennicy, dusze bowiem macie na niebiosach w ręku Bożym i po całym świecie czczone są wasze relikwie, kapłani kłaniają się i ludzie wszyscy, radując się zgodnie wołają: Snem czcigodnym jest przed Panem śmierć Jego sprawiedliwych.

Chwała, i teraz. Teotokion: W Tobie złożyliśmy nadzieję, Bogurodzico, i jej nie stracimy, wybaw nas ze wszystkich nieszczęść, pomocy wątpiących, i rozbij narady wrogów, Ty bowiem jesteś naszym zbawieniem, błogosławiona.

Także: Dobrze jest wyznawać Pana. Trisagion. Po Ojcie nasz troparion i ektenie. Także pierwsza godzina, zwykle psalmy i rozestanie.

W poniedziałek na L i t u r g i i Błogosławieństwa. Ton 2:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Słowa łotra przynosimy Tobie i modlimy się: Wspomnij nas, Zbawco, w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Zbaw mnie, Panie Boże, i uczyni współnikiem części tych, którzy z całej duszy Ciebie umiłowali.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy zlorzczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Wszystkie zastępy niebieskie z bojażnią służą Tobie jako Bogu, ich modlitwami zbaw nas.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Oreżem walki zwyciężyliście wraże pułki, cierpięcicy, i zostaliście

przyniesieni Bogu.

Chwała. Zastępy duchowe czczą z rodzajem ludzkim Trójkę prostą, jednej natury Bóstwo.

I teraz. Przeczysta Władczyni, która bez nasienia zrodziłaś Boga, módl się do Niego, aby nas zbawił.

W PONIEDZIAŁEK WIECZOREM,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery, ton 2:**

Prosomion: Gdy z drzewa.

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Jedyny bezgrzeszny Chryste, jedyny łagodny, jedyne źródło łaskowości, zobacz mój ucisk, zobacz mój smutek, oczyść wszystkie moje rany i miłosierdziem Twoim zbaw Twego sługę, daleko odpędziwszy obłoki lenistwa, sławie Ciebie, mego najłaskawszego Zbawcę.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Spójrz, o duszo moja pokorna! Zobacz Twoje czyny, jakie są skalane, zobacz Twoją nagość, och, jaka to jedność! Masz bowiem zostać odłączoną od Boga i aniołów, zostać skazaną na nieskończone męki, czuwaj, powstań, pospiesz, zawołaj: Zgrzeszyłem, Zbawco, daj mi przebaczenie i zbaw mnie.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Okropnie skalałem ciało, zdeprawowałem duszę i serce zbrukanyimi myślami, wszystkie moje zmysły zraniłem, skalałem oczy, uszy znieważyłem słowami, skalałem język i pełen jestem wstydu, przeto przypadam do Ciebie i wołam, Władco Chryste: Zgrzeszyłem przed Tobą, zgrzeszyłem, przebac i zbaw mnie.

Inne stichery Poprzednikowi, ton 2:

Prosomion: Gdy z drzewa.

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Pospiesz się, wyrwij mnie z pokus sławny Poprzedniku Pana, błagam Ciebie, napadają bowiem na mnie walczące ze mną okrutne demony, szukające jak pochwycić duszę Twego sługi, biedną jak ptak, nie porzucaj mnie do końca, niech zrozumieją, że Ty jesteś moją ucieczką, błogosławiony.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Będąc owocem nieplodnej, najświętszy, wspaniałym kielkiem pustyni, piękną jaskółką, słowikiem o pięknym głosie, złotą synogarlicą, okaż moją nieszczęsną i zawsze nieplodną duszę, błogosławiony, płodną wszystkimi dobrymi czynami, aby wydała kłos stokrotny, przynosząc Tobie Bożą pochwałę.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Wybaw mnie z wiecznego ognia, z ciemności bez światła, utrapień, niebezpieczeństw, wszelkiego zła, wszelkiego ucisku, błagam Ciebie, Poprzedniku, i okaż część zbawionych mnie, samoosądzonych przez grzechy, Twoimi modlitwami, błogosławiony, gdzie światłość wesela i radość nie do opisania.

Chwała, i teraz. Teotokion: Utrapienia, okropne ataki, żądze rozliczne napadają jak fale na moją pokorną duszę, Dziewico nieznająca małżeństwa, Matko Chrystusa Boga, okaż się dla mnie Sterniczką w morzu życia i ukróć burzę, kierując ku przystani cichej pokuty i ochłody, przybiegającego do Twojej Bożej opieki.

Prokimenon dnia i: Pozwól, Panie, w wieczór ten.

Na stichownie stichery rozrzucające, ton 2:

Zgrzeszyłem przed Tobą, Chryste Zbawco, jak syn marnotrawny: Przyjmij mnie, ojczy, pokutującego i zmiłuj się nade mną, Boże.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Wołam do Ciebie, Chryste Zbawco, słowami celnika: Oczyść mnie jak jego i zmiłuj się nade mną, Boże.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteście nasyceni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Gdy święci męczennicy modlą się za nami i śpiewają Chrystusowi, ustaje wszelkie oszustwo i rodzaj ludzki zbawia się przez wiarę.

Chwała, i teraz. Teotokion: Całą moją nadzieję składam na Ciebie, Matko Boża, zachowaj mnie pod Twoją obroną.

Także: **Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po Ojczy nasz, troparion świętemu. Chwała, i teraz. Teotokion według tonu troparionu. Ektenia i rozesłanie.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W PONIEDZIAŁEK NA POWIECZERZU,

Kanon ku czci Najświętszej Bogurodzicy. Ton 2.

Pieśń 1

Hirmos: Na głębię niegdyś posłała wojsko faraona wszechmocna siła, Wcielone zaś Słowo zniszczyło zgubny grzech, wysławiony Pan chwalebnie się wysławil.

Zawsze kwitnący wieniec pochwał, który wyrósł z Ducha, czysty Kościół z archaniołem Gabrielem przynosi w pieśniach Tobie, Oblubienicy Bożej, śpiewając „Raduj się” i Ciebie godnie koronując.

Wydawszy życiodajną winorośl, przez wszystkich opiewana Matko Chrystusa Boga, okazałaś się świętą ziemią Ojca, przez Boga Łaski Pełna, napój cały świat życiodajnym piwem, Czysta.

Chwała. Dla okropnie wzburzonego grzechami świata i zatapianego zrodziłaś Boga i Pana wszystkich nas, Przeczysta, i karmiciela Chrystusa, który kieruje nas ku zbawczej przystani wiary.

I teraz. Ucieczko i zbawienie grzechu, wszyscy z wiarą modlimy się do

Ciebie, Mario Matko Boża, i gorąco prosimy: Przyjmij nasze modlitwy, wiernych Twoich sług, i wyzwól nas wszystkich z osądzenia grzechów.

Pieśń 3

Hirmos: Umocnij nas w Tobie, Panie, który drzewem uśmierciłeś grzech, i Twoją bojaźń Twoją bojaźń daj sercom naszym, śpiewającym Tobie.

Początek odwrócenia się od Boga tkwi w człowieku, w zachwycie Ewy, zaś święta Bogurodzica znowu przywiodła nas do Boga.

Przez wszystkich wielbiona rodzi światu Ciebie, skarbnicę życia, i raduje się z obfitości dzieci sławny Joachim, widząc Ciebie, albowiem z niepłodnych rodziców nadeszła nadzieja.

Chwała. Z Anny zakwitła radość dla rodzaju ludzkiego, rodzisz bowiem Króla, Dziewico, i niewiasty współradują się z Twego zrodzenia, z rozwiązania przez Ciebie klątwy.

I teraz. Krzew na Synaju przedstawiał Twoje chwalebne zrodzenie, Dziewico, albowiem nie zostałeś spalona przez ogień Bóstwa, przyjąwszy Go do Twego łona, Czysta.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem wieść od Ciebie, Panie, którą wypowiedziałeś, głos wołającego w pustyni, albowiem zagrzmałeś nad licznymi wodami, świadcząc o Twoim Synu, będącym w pełni Ducha, który zstąpił, i zawołaj: Ty jesteś Chrystus, Mądrość Boża i Moc.

Jakub ujrzał Ciebie jako wspaniałą drabinę, Dziewico, na której szczycie przebywał Bóg.

Anioł zstąpił, aby objawić nam słowa przyjscia z Ciebie, Przczysta.

Chwała. Wysławione jest Twoje łono i błogosławione piersi, Dziewico, bowiem przez nie wszyscy otrzymaliśmy życie.

I teraz. Tajemnie śpiewamy Tobie, Matko Boża, słowami prawosławia, Kościół jest bowiem strzeżony Twoimi modlitwami.

Pieśń 5

Hirmos: Oświecenie w ciemnościach leżących, zbawienie zrozpaczonych, Chryste Zbawco mój, dla Ciebie czuwam od poranku, Królu świata, oświeć mnie jasnością Twoją, innego bowiem oprócz Ciebie Boga nie znam.

Opiewamy Ciebie jako czcigodniejszą od Zakonu i arki, Bogurodzico Mario, albowiem Stwórcę wszystkich i Boga nosiłaś jak Tablice Przykazań, Wysławiona.

Wysławiamy Ciebie, Bogurodzico, jako tron Słowa Bożego, na którym zasiadając jako człowiek objawił się Bóg i stałaś się czcigodniejszą od cherubinów.

Chwała. Uwolniłaś z gorzkiej niewoli cały rodzaj ludzki, Dziewico, i dobrowolnie rodząc Chrystusa uczciłaś niewieścią naturę.

I teraz. Zrodziłaś Syna, Dziewico, niewiasty jawnie zwyciężają wroga, przeto przybiegają do Dziewicy same strzegąc dziewictwa.

Pieśń 6

Hirmos: W otchłani grzechów nurzając się, przyzywam niezbadaną otchlań Twego miłosierdzia: Boże, wyprowadź mnie ze zniszczenia.

Do Ciebie, która dałaś radość światu, Bogurodzico czysta, z wiarą wołamy z

aniołem „Raduj się, uczyn nas godnymi Twojej radości i zniszcz nasz smutek”.

Wysławiających Ciebie z wiarą jako mieszkanie radości, Matko zawsze Dziewico, uczyn nas godnymi Twojej radości i zniszcz nasz smutek.

Chwała. Okazałaś się niebem większym od nieba, Oblubienico Boża, otoczona chwałą Bożą, w Tobie bowiem zamieszkał Bóg nasz i objawił się.

I teraz. Teraz rozradowała się niewieścia natura, teraz ustał smutek, zakwitła radość, albowiem Maria zrodziła radość, Zbawcę Chrystusa Boga.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Katyzma poetycka, ton 2:

Prosomion: Ty, która jesteś źródłem miłosierdzia.

Ujrzawszy okropne lenistwo mojej duszy i wyczerpanie mego serca, Matko Boża, ulecz mnie Twoimi modlitwami i pozwól mi być częścią zbawionych, wybawiając mnie z ciemności i cierpień, albowiem jedyna jesteś moją nadzieją i pociechą.

Pieśń 7

Hirmos: Posągowi złotemu na polu Dura sławionemu, troje Twoich dzieci odmówiło wykonani bezbożnego nakazu, wrzuceni zaś w środek ognia zraszani śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Niegdyś runo Gedeona przedstawiło zstąpienie w Ciebie Słowa Bożego, Czysta, albowiem jako rosę przyjęłaś poczęcie, niezniszczalna Dziewico, przeto wszyscy do Ciebie wołamy: Błogosławiony owoc żywota Twego, Czysta.

Nowe i przedziwne, wierne i cudowne są Twoje tajemnice, Mario Matko Chrystusa Boga naszego, albowiem przez Ciebie wszyscy pogodziliśmy się z Bogiem i Władcą, i teraz z aniołami śpiewamy: Błogosławiony owoc żywota Twego, Czysta.

Chwała. Gedeon dawno temu przedstawiał jawnie Twoje Boże zrodzenie, Czysta, gdy przyniósł kielich pełen wody z wyciśniętego runa, cały w Ciebie, Bóg, Przechylna: Błogosławiony owoc żywota Twego, Czysta.

I teraz. Rodząc Boga i Zbawcę wszystkich byłaś, Mario, podporą zrozpaczonych, odnowieniem grzeszników, nadzieją pozbawionych nadziei i pomocą śpiewających: Błogosławiony owoc żywota Twego, Czysta.

Pieśń 8

Hirmos: W piec ognisty do dzieci żydowskich zstąpił Bóg i płomień zamienił w rosę, śpiewajcie dzieła jako Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Nowym rajem okazałaś się najświętsza Bogurodzico, nie byłaś drzewem niosącym śmierć, ale życie, jak sad bez nasienia rodząc Pana, przez którego wszyscy karmimy się życiem nieśmiertelnym.

Cały Kościół Chrystusowy opiewa Twoje zrodzenie, Bogurodzico, albowiem zbawiają się wszyscy grzesznicy i ubodzy, którzy z miłością przypadają do Ciebie, przyszedł bowiem Chrystus na ziemię, aby zbawić ludzi.

Chwała. Przez Ciebie, Bogurodzico, Pramatka wyzwala się z osądzenia i oto teraz niewiasty miłują Chrystusa i raduje się niewieścia natura, jak śpiewa pierwsza

męczennica Tekla.

I teraz. Nikt nie zginie, Czysta, kto zdobędzie w Tobie nadzieję wiary prawosławnej, Dziewico Matko Boża, chyba że z zazdrości uchyła się przed kłanianiem się nakreślönemu obrazowi.

Pieśń 9

Hirmos: Ten, który przed słońcem ze Światłości Boga zajaśniał i w ciele do nas przyszedł w łono Dziewicy niewypowiedzianie wcieliwszy się, błogosławiona czysta, Ciebie jako Bogurodzicę uwielbiamy.

Nakłoń do mnie Twoje ucho, Najświętsza, wyśpiewującego z wiarą słowa sławiące Twoje zrodzenie i jako dar przyjąwszy pieśń moich ust, przebac mi moje grzechy.

Jaśniej dobroć Twoja, błyszczysz światłość czystości, Czysta, a najbardziej jaśniej Twoje zrodzenie, bowiem Bóg Stwórca słońca i całego stworzenia rodzi się z Ciebie, przeto wszyscy Ciebie uwielbiamy.

Chwała. Światłość czystości i berło dziewictwa, Matkę Bożą pobożnie opiewamy w pieśniach, Bogurodzico, ze słowami chwały modlimy się do Ciebie: Umocnij nas w dziewictwie i zachowaj w czystości.

I teraz. Ciało i duszę nieskałaną zachowałaś Bogurodzico, Czysta, Król Chrystus zapragnął Twego piękna i okazał Ciebie Matką swego wcielenia, Mario przesławna, dokonując mego zbawienia.

Także: **Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Trisagion i po Ojczy nasz, troparion. Ciąg dalszy jak zwykle i rozesłanie.**

WE WTOREK RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza kazyzmy rozrzewniające. Ton 2:

Myśląc o budzącym bojaźń dniu Sądu, duszo moja, drżysz przed wydaniem na wieczne męki i w pokucie zawołaj ze łzami: Boże, zgrzeszyłem, zmiłuj się nade mną.

Stichos: Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie.

Badając moje osądzone sumienie, lękam się Twego budzącego bojaźń Sądu, Panie, albowiem nie ma dzieł zbawienia, ale Ty mając bogactwo miłosierdzia, ulituj się nade mną, Chryste, i zbaw mnie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Uwielbiamy Ciebie, Bogurodzico, wołając: Raduj się, lasko, z której bez nasienia wykiełkował Bóg, niszcząc na drzewie śmierć.

Po drugiej recytacji Psalterza kazyzmy rozrzewniające. Ton 2:

Zmiłuj się nade mną”, rzekł Dawid, i ja do Ciebie wołam: „Zgrzeszyłem, Zbawco, oczyść moje grzechy przez pokutę i zmiłuj się nade mną”.

Stichos: Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie.

„Zmiłuj się nade mną, Boże, zmiłuj się”, płakał Dawid nad podwójnym

grzechem, a ja nad mnóstwem grzechów wołam do Ciebie: „On pościel zraszał łzami, a ja nie wylałem ani jednej łzy, rozpaczam i modłę się: Zmiłuj się nade mną, Boże, w wielkim miłosierdziu Twoim”.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Ty, który rozświetliłeś swoich świętych bardziej od złota i wysławiałeś swoich sprawiedliwych jako dobry, zostań przez nich ubłagany, Chryste Boże, kieruj naszym życiem jako Przyjaciół człowieka i modlitwę skieruj jak dym kadzidlany, jedyny spoczywający w świętych.

Chwała, i teraz. Teotokion: Bogurodzico, nie pogardzaj mną, potrzebującym Twego wspomnienia, w Tobie bowiem ma nadzieję moja dusza, zmiłuj się nade mną.

Po trzeciej recytacji Psalterza kacyzmy poetyckie. Ton 2:

Prosomion: Łaskawości będąc.

Łaskawości obfite źródło w strugach Jordanu zanurzyłeś Janie, przeto gorliwie modłę się do Ciebie: Mnie, zatapianego przez liczne żądze i każdego dnia okrutnie tonącego w głębinie życia, Twoimi łaskawymi modlitwami skieruj ku przystani życia.

Ze względu na łaskawość miłosierdzia, Dobry, przyszedłeś zbawić Twoje stworzenie, Chryste, przychyliwszy niebiosa przy Twoim zstąpieniu, przeto opiewając Twoją budzącą bojaźń Opatrzność wołam do Ciebie: Dla modlitw Twego Poprzednika daj nam oczyszczenie grzechów jako jedyny łaskawy.

Chwała, i teraz. Teotokion: Któż widział, któż słyszał o Matce rodzącej swego Stwórcę, nieznającej męża, karmiącą dającego pokarm wszelkiego ciała, cóż to za cud! Tronem cherubinów okazało się Twoje łono, Bogurodzico Łaski Pełna, módl się za dusze nasze.

Kanon rozrzewniający do Pana naszego Jezusa Chrystusa i świętych męczenników, mający akrostych: Mojemu płaczu daj ulgę, o Zbawco. Poemat Józefa. Ton 2.

Pieśń 1

Hirmos: Mojżesza przyjąwszy pieśń, zaśpiewaj duszo: Wspomożyciel i obrońca stał się moim zbawieniem, to mój Bóg i wysławię Go.

Zapłaczmy nad sobą przed odejściem, bracia, abyśmy dobrymi łzami tam uniknęli łez męki, niemając nic pożytecznego.

Wielokrotnie mówiłeś tłumom o pokucie, Chryste, a ja mając nieczułą duszę wpadłem w grzechy, ulituj się nad moją niemocą, Zbawco.

Męczennikom: Wy, którzy przecierpieliście ogień męki dzięki Bożemu zroszeniu, cierpiętnicy Chrystusowi, wybawcie mnie z ognia gehenny, leżącego w okropnych cierpieniach.

Męczennikom: Mocą Bożą okazujecie się silnymi przeciwko wrogom, zrzuciliście ich bezsilną moc, godni chwały męczennicy Chrystusowi.

Teotokion: Kleszczami niosącymi płomień, które niegdyś widział Izajasz, spal materialne żądze mego serca, Bogurodzico, i zniszcz je do końca.

Inny kanon do świętego czcigodnego Proroka Jana Poprzednika,

mający akrostych: **Chrzycielu, przyjmij modlitwę. Ton 2.**

Pieśń 1

Hirmos: Na głębię niegdyś posłała wojsko faraona wszechmocna siła, Wcielone zaś Słowo zniszczyło zgubny grzech, wysławiony Pan chwalebnie się wysławił.

Chrzycielu i Poprzedniku Chrystusa, kieruj ciągle pogrążanym przez żądze cielesne moim rozumem i ukróć fale żądz, abym w ciszy Bożej wysławiał Ciebie.

Oświeciwszy się niewyrażalnym oświeceniem jako jaśniejąca gwiazda, przybiegłem do duchowego Wschodu, który niech oświeci moje serce, Chrzycielu, omroczone przez wszelkie ataki biesowskie, błagam Ciebie.

W rzece otchłań wszelkich przestępstw niegdyś Mądry zanurzyłeś, co sprawiło potop łaski, przeto modłę się, abys wysuszył potoki moich grzechów, błogosławiony, Twoim Bożym orędownictwem.

Teotokion: Byłeś krewnym czystej Dziewicy, w którą wcielił się Bóg, błogosławiony Poprzedniku, z Nią czcimy Ciebie i błagamy żyjących teraz w świętej świątyni, abyście i nas uczynili świątyniami Ducha Świętego.

Pieśń 3

Hirmos: Niepłodny mój rozum okazał płodnym, Boże, sprawco dobroci i krzewicielu dobra, z łaskawości Twojej.

Leniwą drzemką obciążyłem duszę, podnieś mnie ku czuwaniu pokuty, Chryste, abym spełniał Twoje przykazania.

Nie okazał mnie, Chryste, zrozpaczonym w dniu budzącym bojaźń, lecz przed końcem nawróciwszy wybaw mnie z okropnej męki.

Męczennikom: Wy, którzy dobrze naśladowaliście cierpienia Chrystusa, cierpiętnicy Chrystusowi, uleczcie okropne żądze mojej duszy.

Męczennikom: Na niebiosach staliście się godnymi zawsze będących dóbr, przecierpiawszy na ziemi wszelkie pokusy, cierpiętnicy.

Teotokion: Karmisz jako Matka Karmiciela wszystkich i nosisz Go w objęciach, Czysta, który zawsze wszystko nosi w ręku.

Inny kanon.

Hirmos: Na opoce wiary umocniwszy mnie, otworzyłeś moje usta przeciwko wrogom moim, rozweselił się bowiem duch mój, aby śpiewać: Nie ma świętego, jak Bóg nasz, i nie ma sprawiedliwego bardziej od Ciebie, Panie.

Ulecz rany mojej duszy, rozum mój omroczony beztroską oświeć Twoim Bożym orędownictwem Poprzedniku Pana i wybaw mnie z wszelkich przeciwnych pokus, modłę się.

Niepłodność rozwiązałeś rodzącej, rodząc się z Bożej Opatrzności, mądry Poprzedniku, moje niepłodne serce uczyn teraz płodnym Twoim orędownictwem, Poprzedniku Pana, abym przynosił owoce cnót.

Miłością Twoją budującego dom Boży, uczyn mnie godnym wyższego życia, módl się, abyśmy my, który z wiarą służyliśmy Twojej świątyni, zostali uczynieni świątyniami Ducha Bożego, Chrzycielu i Poprzedniku, Twoim orędownictwem.

Teotokion: Radował się Poprzednik noszony w łonie matki i kłaniał się Panu

noszonemu w łonie Łaski Pełnej, do którego módl się, abym został wybawiony z wszelkiego smutku.

Pieśń 4

Hirmos: Prorok przewidując Twoje zrodzenie z Dziewicy, głosząc wołał: Usłyszałem wieść od Ciebie i uląknę się, albowiem z południa i z góry świętej ocienionej przyszedłeś, Chryste.

Widząc mnie zewsząd okradzionego i zniszczonego, Słowo, wróg raduje się z mojej zguby, fałszywy mędrzec: Panie Chwały, który wzbogacasz ubogich, wyrwij mnie z jego oszustwa.

Skalałem ręce i oczy, Panie, uczyniwszy to, czego nie należy czynić, i doprowadziłem do gniewu Twoją dobroć, roztrwoniwszy Twoją cierpliwość, lecz ulituj się nade mną, Dobry.

Męczennikom: Jakże przedziwny jest nasz Bóg w świętych, którzy Go posłuchali i zrzucili bożki zguby, zbadali przestrzenie rajów, z którego dawno temu wypędzony został Adam.

Męczennikom: Strumieniami krwi powstrzymaliście krew przynoszoną niegdyś demonom, błogosławieni, zgubną dla wszystkich, na zgubę przynoszących ludzi, przeto zawsze jesteście błogosławieni.

Teotokion: Przez Ducha Świętego został pouczony sławny chór proroków o Twojej tajemnicy przewyższającej rozum, Bogurodzico, w różny sposób kreśląc ją w świętych obrazach, a my świetliście widzimy ich spełnienie.

Inny kanon.

Hirmos: Przyszedłeś z Dziewicy, nie orędownik, nie anioł, lecz sam Pan wcielił się i zbawił całego mnie człowieka, przeto wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Panie.

Temu, który skłonił niebiosa i rozmawiał z ludźmi skłoniłeś głowę Twoją prawicą, którą mnie zachowaj w pokorze strzegąc mego serca.

Nieprzebyta pustynia miała ciebie za mieszkańca, błogosławiony Poprzedniku, przeto wołam do Ciebie: Napełnij moją duszę, pustą od wszelkich Bożych czynów.

Przestrzegając Prawa Bożego sam bezprawnie zostałeś zabity, przeto modlę się do Ciebie: Popraw mnie, zawsze nieprawego i oszukiwanego przez biesowskie oszustwa.

Samego siebie uczyniwszy świątynią Władcy Króla, teraz przyszedłeś do Bożych przybytków, Poprzedniku, przeto módl się do Tego, który podźwignął Twój dom, abym i ja otrzymał.

Teotokion: Wejrzyj na mnie bolejącego, Nieskalana, i rozwiąż moje okropne żądze nie do uleczenia, abym Ciebie uwielbiał, która wywyższyłaś całą ludzkość.

Pieśń 5

Hirmos: Mgłę mojej duszy rozpedź, Zbawco mój, oświeć mnie światłością Twoich przykazań, albowiem jedyny jesteś Królem świata.

Grzechy szaleńczo dodając do grzechów i nie ma uspokojenia w mojej śmierci, biada mi! Jak pokażę się Chrystusowi?

Ciężary przyjmę jak statek, zagubiłem mój czas, który mi dałeś, Szczodry, i

wyniszcząły wołam teraz: Nie pogardzaj mną, Chryste!

Męczennikom: Pogardziliście chwałą ziemską i zdeptaliście ją, staliście się godnymi chwały niebieskiej, cierpiętnicy, przebywając z Chrystusem.

Męczennikom: Przez miłość w ciełe rozum odrzuciwszy, z wiarą i miłością przecierpieliście męki, cierpiętnicy, i jesteście zjednoczeni z Chrystusem.

Teotokion: Daniel ujrzał Ciebie w duchu jako wielką górę, od której odsieczony został kamień kruszący bożki demonów.

Inny kanon.

Hirmos: Oświecenie w ciemnościach leżących, zbawienie zrozpaczonych, Chryste Zbawco mój, dla Ciebie czuwam od poranku, Królu świata, oświeć mnie jasnością Twoją, innego bowiem oprócz Ciebie Boga nie znam.

W wodach Jordanu strumień nieśmiertelności ochrzciłeś, Poprzedniku, Chrystusa Pana, módl się o wysuszenie strumieni moich żądz i otrzymanie potoków słodyczy oraz pięknej radości sprawiedliwych.

Płacę już i drżę z lęku, zawsze ogarnia mnie zakłopotanie, gdy myślę o tym, co uczyniłem, i o budzącym bojaźń przyszłym Sądzie, łaskawy Panie, oszczędź mnie dla modlitw Twego Chrzciciela.

Ustanawiając prawo ludziom, wybawienie z grzechów przez pokutę, Poprzedniku, stałeś pośrodku Prawa i łaski, przeto prosimy Ciebie: Oświeć nas wzorami pokuty.

Daj mi czas pokuty, który zniechęcony przeszedłem przez życie i wszystko roztrwonilem, łaskawy, ale mam modlącego się do Ciebie, Słowo, Jana wielkiego Poprzednika i głosiciela powszechnej pokuty.

Teotokion: Uśmierz ataki i polowania oszusta, Władczyni nieskalana, ożyw mnie, która zrodziłaś hipostatyczne Życie wszystkich, Bogurodzico, abym pobożnie śpiewał Tobie, Nieskalanej.

Pieśń 6

Hirmos: W głębinie grzechów jestem trzymany, Zbawco, i w otchłani życiowej falami atakowany, lecz jak Jonasz ze zwierza i mnie wyprowadź z żądz, i zbaw mnie.

Jak dawno temu Kananejka wołam do Ciebie, Synu Boży, abyś zmiłowawszy się nade mną dał mi łaskę, mam bowiem duszę bardzo cierpiącą, która sama nie chce dojść do rozumu.

Trwoży mnie burza niezmiierzonych żądz i jak niegdyś zabrałeś morzu, i zbawiłeś świętych Twoich uczniów, i mnie podnieś, Jezu, i i zbaw, Chryste.

Męczennikom: Zdziwili się aniołowie bezcieleśni waszymi cierpieniami w ciełe i wysławili dającego wam, cierpiętnicy czcigodni, moc i zapłatę za trudy.

Męczennikom: Skrapiani strumieniami swojej krwi i pozbawiani oczu, zamrażani okrutnym zimnem przeszliście do ciepła życia, śpiewając Chrystusowi.

Teotokion: Jako ołtarz pomieściłaś chleb tajemnicy, który pożywając nie będziemy już łaknąć, Najświętsza, znając Ciebie jako Rodzicielkę Chrystusa Boga wszystkich i zaiste Jego Karmicielkę.

Inny kanon.

Hirmos: **W** otchłani grzechów nurzając się, przyzywam niezbadaną otchłań Twego miłosierdzia: Boże, wyprowadź mnie ze zniszczenia.

Głos głoszący Słowo przyjął głosy wszystkich i prosi o darowanie grzechów tym, którzy z wiarą Tobie śpiewają.

Ulecz skruszenie mojej duszy i rozwiąż czas grzechów, wbrew nadziei zbaw mnie Twoimi modlitwami, błogosławiony Poprzedniku.

Módl się Poprzedniku do Jezusa, którego chrzciliś Twoją ręką, aby wybawił mnie z rąk grzechu, zawsze podnoszącego na nas ręce, Wszechsławny.

Teotokion: Ogarnięty jestem drzemką lenistwa, sen grzechu obciąża moje serce, Podnieś mnie Twoim pełnym czuwania orędownictwem, Przepczysta, i zbaw mnie.

Pieśń 7

Hirmos: Cherubinów naśladowując dzieci w piecu radując się śpiewały: Błogosławiony jesteś, Boże, albowiem prawdą i sądem sprowadziłeś to na nas ze względu na nasze grzechy, wielbiony i wywyższany na wieki.

Odrzuciłem Twoje Prawo i poddałem się bezsensownym żądom, postępując niemądrze, Chryste, bowiem znikczemiałem w moim szaleństwie jak nikt inny z ludzi na ziemi, nie pozostawiaj mnie przeto ginącego, Zbawco, ze względu na przyjaźń do człowieka.

W nieprawościach zostałem poczęty, Panie, wołam jak Dawid i płaczę jak nierządnicą, jako sługa przynoszący zmartwienie zmartwiłem Ciebie, jedynego dobrego Boga, nie zostawiaj mnie przeto Zbawco ze względu na przyjaźń do człowieka, abym nie zginął.

Męczennikom: Trudziło się w mękach zgromadzenie cierpiętników i życiodajną prawicą ukoronowane zostało ich męczeństwo, albowiem zaiste umiłowali Boga, który wszystko uczynił słowem i teraz radując się na niebiosach rozkoszują się Bożym dziedzictwem.

Męczennikom: Mając wylupywane oczy, odcinane ręce i nogi, zostaliście szybko skierowani na niebiosa, powstrzymując marsz gladiatora, ich modlitwami zbaw wszystkich Ciebie wysławiających, Słowo.

Teotokion: Cherubini sławią, serafini zawsze opiewają z tronami, księstwami i panowaniami Twoje przewyższające rozum zrodzenie, Mario przez wszystkich opiewana, która jedyna Boga zrodziłaś w ciele, do którego módl się, Czysta, aby zbawił wszystkich nas, z miłością czczących Ciebie.

Inny kanon.

Hirmos: Wrogie Bogu polecenie nieprawego prześladowcy wysoki płomień podniosło. Chrystus bowiem zesłał pobożnym młodzieńcom rosę duchową, Syn błogosławiony i wywyższony.

Siekierą Twojej pokuty z korzeniem wyrąb rany pełnego pożądliwości mego serca, daj Bożą niecierpliwość, Poprzedniku, i czystą bojaźń Bożą, wrywając mnie z wszelkiej złości.

W strumieniach Jordanu ochrzciliś pokrywającego wodami szczyty gór, módl się do Niego, aby okazał mnie obcym udziału kozłów i policzył mnie z

owcami po Jego prawicy, Sławny.

Teotokion: Niepłodne łono nosiło Ciebie, Dziewico, w łonie noszącą wcielone Słowo, którego Bożymi poruszeniami poznał radując się i pokłonił się wielki Poprzednik, będący najświętszym owocem niepłodnej.

Pieśń 8

Hirmos: Tego, który w krzewie Mojżeszowi cud Dziewicy niegdyś przedstawił na górze synajskiej, opiewajcie, błogosławcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Aby nas przebóstwić wcieliłeś się z miłosierdzia, a ja nic nie rozumiejąc dałem zniewolić się rozkoszom, przeto nawróć mnie z Twojej łaskawości, Chryste, zbawienie wszystkich.

Ty, dobry Pasterzu, Słowo, zbłąkana na górach przestępstwa nieszczęsną moją duszę nawróć i zbaw, aby nie do końca pożarł mnie oszukańczy wróg.

Męczennikom: Mężnie stańmy razem, wołając jeden do drugiego, piękni męczennicy, okrutnie zranieni: Oto Chrystus wyciąga do was wszystkich korony zwycięstwa.

Męczennikom: Waszymi mocnymi żyłami udusiliście węża, który chciał was oszukańczo zwieść i okazaliście się dziedzicami rajskiego pokarmu.

Teotokion: Niech nas przebóstwi Bóg wcielony w Twoje czcigodne łono, który stał się człowiekiem, Dziewico Bogurodzico, do którego módl się zawsze za czczą Cię Ciebie.

Inny kanon.

Hirmos: Piec ognisty dawno temu w Babilonie płomienie rozdzielając, z Bożego nakazu spalil Chaldejczyków, wiernych zaś zrosił, śpiewających: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana.

Podaj mi dłoń, Poprzedniku, leżącemu na ziemi, który wyciągnąłeś dłoń i obmyłeś wodami Czystego, wybaw mnie ze skalania cielesnego, całego oczyszczając mnie przez pokutę i zbawienie.

Mając czas pokuty, duszo, odrzuć sen ciężkiego lenistwa i szybko zacznij czuwać, wołając do Twego Zbawcy: Miłosierny, ulituj się nade mną mną, dla modlitw Twego Chrzciciela.

Potoki żądź i wody zła wpłynęły do mojej duszy, błogosławiony Poprzedniku, pospiesz się, aby mnie wyrwać, który strumieniami rzeki obmyłeś Otchłań najłagodniejszej niecierpiętności.

Biada mi, który wiele zła uczyniłem! Biada mi jednemu, który zagniewałem najłaskawszego Boga! Chrzcicielu Chrystusa, pomóż mi i daj odpuszczenie moich grzechów i odcięcie moich długów Twoim orędownictwem.

Teotokion: Ty, która Boga najwyższego zrodziłaś w ciele, podnieś mnie z gnojowiska żądź kalających mnie i okropnie całego mnie wyniszczających, wzbogacając Bożymi cnotami, Czysta, abym zbawiany zaśpiewał Tobie.

Pieśń 9

Hirmos: Któż z ludzi słyszał o tym lub kto widział kiedykolwiek, aby Dziewica poczęła w łonie i bez boleści zrodziła niemowlę? Taki jest Twój cud i Ciebie czysta Dziewico uwielbiamy.

O, jakąż budzi bojaźń Twój Sąd, na którym oczekuję osądzenia, Chryste, a ja

bez lęku spędzałem całe lata w lenistwie! Nawróć mnie jedyny Stwórco, który nawróciłeś grzesznego Manasesa.

Zatrzymaj potoki uczynionego przeze mnie zła, wołam do Ciebie Chryste, daj mi potoki łez obmywających skalanie, które szaleńczo dokonałem, i zbaw mnie, który zbawiłeś pokutującą z całej duszy nierządnicę, Twoim miłosierdziem.

Męczennikom: Świetlista pamięć Bożych cierpiętników zajaśniawszy nam jak słońce, wszystkie krańce ziemi oświeciło i Bożym duchem przepędziło ciemność kultu bożków oraz omroczenie żądz zgubnych dla duszy.

Męczennikom: Pułk czcigodny, wojsko zwycięskie i warowny obóz, zgromadzenie świętych męczenników, chór błogosławiony połączony z chórem bezcielesnych, ich modlitwami uczyn nas dziedzicami Twego królestwa, Chryste.

Teotokion: Świetlistymi zorzami zajaśniałego nam z Twego łona, który zniszczył moc bezbożnictwa, Dziewico Matko Mario, oświeć wszystkich czczących Ciebie z wiarą i wybaw nas z osądzenia ciemności bez światła.

Inny kanon.

Hirmos: Przedwiecznego Rodzica Syn, wcielony w Dziewicę Bóg i Pan nam się objawił, aby omoczonych oświecić i zebrać rozproszonych, przeto najczcigodniejszą Bogurodzicę wysławiamy.

Wybaw mnie, Panie, z brudu grzechów, jedyny bezgrzeszny i wielce miłosierny, dla modlitw Chrzciela, który całemu światu głosił Ciebie, Baranka Bożego, który wziął grzechy ludzi.

Jako wonna róża, jako pachnący cyprys, jako niewiednącą krynicę, jako czcigodną mirrę mając Ciebie, Poprzedniku Pana, wybaw mnie Twoimi modlitwami z moich cuchnących dzieł, przebiegającego pod Twoją opiekę.

Mnie, nieplodnego czynami, uczyn zawsze przynoszącym dobre owoce, błogosławiony, czyniąc mnie dzieckiem Pańskim i uczestnikiem królestwa Bożego, żyjącego w zgromadzeniu świętych.

Nam, miłującym Ciebie i z miłością czczących, śpiewających w Twojej Bożej świątyni, daj z niebios rozwiązanie okropnych grzechów, Poprzedniku Pana, poprawę życia i wybawienie z grzechów.

Teotokion: Pokłoniłeś się, Proroku, noszącemu w łonie Bogurodzicy, który wszystko nosi w ręce, módl się z Nią pokornie o zbawienie mojej duszy, która każdego dnia wpada w liczne grzechy.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Ektenia, fotagogikon i zwykłe psalmy.

Na stichownie stichery rozrzewniające, ton 2:

Wszystkich przewyższyłem grzechami, kogóż nauczę pokuty? Jeżeli westchnę jak celnik, będę przedmiotem osądu niebios, jeśli zapłacę jak nierządnica, skalam łzami ziemię, lecz daj mi odpuszczenie grzechów, Boże, i zmiłuj się nade mną.

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Odrzuć, Panie, moje nieprawości, zrodzony z Dziewicy, i oczyść moje serce,

czyniąc je świątynią świętego Twego Ducha, nie odrzucaj mnie od Twego oblicza, który masz niezmiernie wielkie miłosierdzie.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonal w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Święci męczennicy wzięwszy krzyż Chrystusowy, oręż niezwyciężony, zniszczyli całą moc diabelską i przyjęli korony niebieskie, stali się dla nas murem obronnym i modlą się za nami do Chrystusa.

Chwała, i teraz. Teotokion: Raduj się, Mario Bogurodzico, świątynio niezniszczalna i najświętsza, jak woła prorok: Święta jest Twoja świątynia, przedziwna w sprawiedliwości.

Także: **Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po Ojcie nasz, troparion i ektenia. Także pierwsza godzina, zwykle psalmy i ciąg dalszy jak zwykle, rozesłanie.**

We wtorek na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 2:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Słowa łotra przynosimy Tobie i modlimy się: Wspomnij nas, Zbawco, w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Łotra przewyższyłem i nierządnicę żądzami, ulituj się nade mną, Zbawco, który sam siebie osądzam.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy zlorzeczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Poprzedniku, który zanurzyłeś w wodzie Otchłań łaskawości, Twoimi modlitwami zmniejsz moje żądze.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Wy, którzy strumieniami swojej krwi wysuszyliście potoki rozkoszy, cierpiętnicy Chrystusowi, godnie jesteście sławieni.

Chwała. Głoszący rozum ludzki, jak jest napisane, nie może wyśpiewać trójhipostatycznej zasady jednego Bóstwa.

I teraz. Tobie, która bez spalania zrodziła Boga niemającego początku, pochwalne pieśni wszyscy nieustannie śpiewamy.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

WE WTOREK WIECZOREM,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery krzyża, ton 2:**

Prosomion: Gdy z drzewa.

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Światła niebieskie nie mogły znieść jasności i omroczyły się, gdy Ty na krzyżu zaszedłeś, Słowo, ziemia zadrżała i kamienie rozpadły się, zasłona świątyni rozdarła się w połowie, groby zostały otwarte, martwi powstałi, otchłań oddała wszystkich w niej będących, biesy zostały zwyciężone i dla wszystkich śmierć stała się snem.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Gdy rozsądny łotr zobaczył Ciebie, Chryste, jako owocną winnicę, będąc łotrem wielce umiejętnym wykradł przebaczenie dawnych grzechów mówiąc kilka słów, postarajmy się być jego naśladowcami, abyś wspomniał i nas, wszystkich wołających.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Jak gwiazda na niebie zaiste jaśnieje w Kościele Bożym Twój krzyż, Chryste, spalając biesy i oświecając wiernych, zawstydzając oblicza tych, którzy Ciebie ukrzyżowali, a Tyś Prarodzców wyprowadził z niewoli drzewem wyobrażającym Chrystusa wyprowadził z niewoli i z pozwolił im ssać miód w pustyni.

Także stichery Menei.

Gdy nie ma Menei, śpiewamy inne stichery Bogurodzicy, ton i prosomion ten sam.

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Ten, który z Ciebie przyoblekł się z łaskowości w nasze ciało i przyjął ukrzyżowanie oraz śmierć, wszystkim chrześcijanom okazał Ciebie, Władczyni, jako orędowniczkę ludzi, wielką ucieczkę wszystkich i wspomóżycielkę, módl się nieustannie do Niego, aby wszystkim posłał oczyszczenie grzechów, Oblubienico Boże.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Dawno temu Dziewica widząc z Jej łona zrodzonego Baranka powieszzonego na drzewie jako osądzonego z dwoma osądzonymi, krzyżując mówiła: Synu i Boże mój, przedziwną widzę budzącą bojaźń tajemnicę, jednak nikt nie może zbadać głębi Twojej mądrości, opiewam Twoją wielką cierpliwość.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Gdzie jest Twoja wspaniałość? Gdzie podziało się piękno Twojej dobroci, Synu? Jakże to ci, których stworzyłeś z niewypowiedzianej dobroci, Boże piękny w dobru, ukrzyżowali Ciebie i Ty za wszystkich ludzi wisisz na drzewie, pozbawiony chwały i bez czci, nie mając ani postaci, ani piękna, Dziecię? – Dziewica wołała jęcząc i płacząc.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Zaszła zorza światła, zwyciężona przez duchową Światłość obnażoną na krzyżu, zawsze bowiem gorsze jest zwyciężane przez lepsze i gorsze lepszemu oddaje miejsce, jakże przeto nie należałoby, aby jaśniejący Chrystus ukrył zmysłową zorzę? – godnie mówiła Przczysta, widząc Ciebie, Światłość światła.

Także: **Pogodna Światłości. Prokimenon:** Miłosierdzie Twoje, Panie, będzie mi towarzyszyć przez wszystkie dni życia mego. **Stichos:** Pan pasie mnie i niczego mi nie brakuje, na zielonych pastwiskach, tam mi da mieszkanie, oraz: **Pozwól, Panie, w wieczór ten.**

Na stichownie stichery krzyża. Ton 2:

Zbaw mnie mocą krzyża, Chryste Zbawco, jak Piotra wybawiłeś w morzu, i

zmiłuj się nade mną.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

„Niech będzie ukrzyżowany” – wołali ci, którzy zawsze rozkoszowali się Twoimi darami i prosili, aby bandyta zajął miejsce Dobroczyńcy, a Ty milczałeś, Chryste, znosząc surowość zabójców sprawiedliwych, pragnąc cierpieć i zbawić nas jako Przyjaciel człowieka.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasycony. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Męczennicy sprzeciwili się prześladowcom, mówiąc: My walczyliśmy dla Króla Chwały, chociaż wydajecie nas ogniowi i mękom, ale nie odbierzecie nam mocy Trójcy.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion:

Prosimion: Gdy z drzewa.

Przecierpiawszy liczne cierpienia w ukrzyżowaniu Syna i Boga Twego, Przeczysta jęcząc i płacząc wołała: „Biada mi, Dziecię słodkie, jakże tak niesprawiedliwie cierpisz, chcąc zbawić ludzi poczynając od Adama?” Przeto, przeczysta Dziewico, z wiarą modlimy się do Ciebie: „Spraw, aby był dla nas miłosiernym”.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion i po Ojczy nasz, troparion, ektenia i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

WE WTOREK NA POWIECZERZU,

Kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 2.

Pieśń 1

Hirmos: Chodźcie, ludzie, śpiewajmy pieśń Chrystusowi Bogu, który rozdzielił morze i kierował ludem wyprowadzonym z niewoli egipskiej, albowiem się wysławił.

Słowa przeze mnie wynalezionego wcale nie ma w pieśni ku Twojej chwale, Przeczysta, albowiem pokrywa mnie ogrom moich grzechów, lecz przyjmij mnie uciśnionego, Bogurodzico.

Pod Twoją opiekę przybiegam, Przeczysta, uciekając w końcu od moich bezmiernych grzechów, uczyni mnie przyjemnym Bogu i Władcy, Czysta, i zbaw mnie.

Chwała. Ty jesteś moim gorącym oczyszczeniem, Władczyni, do Ciebie przybiegając zbawię się i otrzymam duchową pomoc, wszystko bowiem możesz będąc Matką Boga wszystkich.

I teraz. Ten, który jest zwodzicielem dusz, przyciągnął mnie do jamy zguby, lecz wyciągnij do mnie Twoją władczą dłoń, Bogurodzico Dziewico, i szybko wyprowadź ku Światłości.

Pieśń 3

Hirmos: Umocnij nas w Tobie, Panie, który drzewem usmierciłeś grzech, i Twoją bojaźń Twoją bojaźń daj sercom naszym, śpiewającym Tobie.

Wpadłem w licznych zbójców, nieszczęsny, zostałem obnażony, zraniony i porzucony, lecz Ty, czysta Bogurodzico, nie odrzucaj mnie.

Poprzednio wąż obnażył Adama oszukawszy go drzewem, teraz zaś zniewolił moją duszę, przeto modłę się do Ciebie, Władczyni, aby ulitował się nade mną.

Chwała. Teraz przynoszę Tobie moje tajemnice, prawdziwej mojej orędowniczce i opiece, aby nie oskarżył mnie Twój Syn na swoim sprawiedliwym Sądzie.

I teraz. Zmiłuj się nade mną, Czysta, zmiłuj się, albowiem wcale nie mam zbawczych czynów, przeto z gorącą wiarą wołam do Ciebie: Zmiłuj się nad Twoimi sługami.

Pieśń 4

Hirmos: Śpiewam Tobie, usłyszałem bowiem wieść od Ciebie, Panie, i uląłem się, idziesz bowiem do mnie, szukając mnie zbłąkanego, przeto Twoje wielkie upokorzenie się dla nas wysławiam, wielce

Nie odrzucaj mnie, chorującego, nieuleczonego i zniszczonego, Władczyni, lecz daj mi olej Twojej łaskowości, Dziewico, wzbogać mnie Twoimi myślami, od Boga złotem niezniszczalnym.

Pozbawiłem się wszelkiego dobra i leżę w złu, odziałem się w nie bardziej od wszystkich dawno temu upadłych, a teraz pierwszymi upiększ mnie i drugich pozbaw, Oblubienico Boga.

Chwała. Nierządnicę przewyższyłem w nierządzie i celnika w lichwie, słowem i przyzwoleniem, lecz pokutę ich obu pozwól mi zdobyć przed końcem życia, Władczyni.

I teraz. Zamieszkałem na pustyni smutku, oddaliłem się od Ciebie, Bogurodzico, któż da mi skrzydła, abym poleciał i przyszedł do Ciebie, mojej nadziei, wybawiającej mnie, nieszczęsnego, z małoduszności.

Pieśń 5

Hirmos: Światłości Dawco i Stwórcu wieków, Panie, skieruj mnie ku światłości Twoich przykazań, bowiem oprócz Ciebie innego Boga nie znamy.

Niezachodząca Światłość zajaśniała z Twego łona będącym na ziemi, Władczyni, przeto oświeć moją cuchnącą duszę, Czysta, i odpędź wszelką mgłę od mego serca.

Pokrywa mnie okropna noc mego zła i złych czynów, ale wołam do Ciebie, Władczyni: Skieruj mnie ku Światłości Bożej Twego Syna i Władcy, opiewana przez wszystkich.

Chwała. Przyjmij i mnie, Czysta, jak marnotrawnego Syna przyjął Twój Syn i Stwórcę wszystkiego, wołającego do Niego: Zgrzeszyłem zaiste, zbaw mnie, Władco.

I teraz. Zraniły moje serce ataki Złego, Przeczysta, jako miłosierna ulecz mnie, któraś w niewypowiedziany sposób zrodziła zranionego na krzyżu.

Pieśń 6

Hirmos: **W** otchłani grzechów nurzając się, przyzywam niezbadaną otchłań Twego miłosierdzia: Boże, wyprowadź mnie ze zniszczenia.

Wpadłem w jamę grzechów i nie spoglądam ku niezapominającemu Bogu, ogarnięty bojaźnią, lecz uciekam się do Ciebie, Oblubienico Boża.

Moje serce okropnie pokrywa fala nieznanych grzechów, przeto otocz mnie Twoją wszechmocną modlitwą, Bogurodzico Dziewico.

Chwała. Pozwól mi oglądać piękno Twojej chwały, gdy z ciałem moim chcę się rozłączyć, gdyż Ty jesteś moim umocnieniem, Władczyni, abym poznał Twoje odpuszczenie.

I teraz. Wybaw Twoje sługi, święta Władczyni, z wiarą do Ciebie przybiegające, z pokus, nieszczęść, smutków, Twoimi modlitwami do Boga.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Katyzma poetycka. Ton 2:

Ciebie uwielbiamy, Bogurodzico, wołając: Raduj się, lasko, z której bez nasienia zakwitnął Bóg, na drzewie niszcząc śmierć.

Pieśń 7

Hirmos: Posągowi złotemu na polu Dura sławionemu, troje Twoich dzieci odmówiło wykonani bezbożnego nakazu, wrzuceni zaś w środek ognia zraszani śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Teraz wróg stara się mnie pochłonać w swoim łonie, bowiem zewsząd przynosi mi pokusy i sieci, przecinając wszystkie moje wysiłki, ale uprzedziwszy wybaw mnie Dziewico Matko od tego ataku Złego.

Wróg kala i trwoży zmysły oraz rozum, i stara się mnie sprowadzić do jamy rozpaczy, przeto wołam do Ciebie jedynej: Ucieczko moja, Oblubienico Boża, wybaw mnie z ręki tego oszusta.

Chwała. Ty, który dawno temu trzech młodzieńców wybawiłeś z płonącego pieca, Chryste mój i Słowo, dla modlitw nieznaającej małżeństwa Twojej Matki także i mnie wybaw z płomienia, który rozpałam bezmiernym złem, i zroś mnie.

I teraz. Znalazłszy moje cielesne serce kusiciel uśmiercił je, ale Ty mocą Bożą zroś je, Matko nieznaająca małżeństwa, i pozwól mi zwyciężyć wroga, abym z wiarą wołał do Ciebie: Błogosławiona, która Boga zrodziłaś ciałem.

Pieśń 8

Hirmos: Bogu, który zstąpił do pieca ognistego ku dzieciom żydowskim i płomień zamienił na rosę, śpiewajcie dzieła jako Bogu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Ogrom mego zła zgarbił mnie okropnie ogromem brzemienia i odtąd oko moje nie śmie spoglądać na niebiosy, lecz wołam do Ciebie: Zmiłuj się nade mną upadłym, jedyna Bogurodzico.

Wybaw mnie, Czysta, z gniewu Twego Syna i Boga, w który wpadłem, i w godzinie, w której zechce czynić badanie, bądź mi pomocą, Przepczysta, i wybaw mnie z losu kozłów stojących po lewicy.

Chwała. Mnie, zmarłego duchowo z powodu niezliczonych moich złości, podnieś Oblubienico Boża, Dziewico, i Twoją modlitwą wybaw mnie z wszelkiego

oszustwa wroga i zabójcy niszczącego dusze.

I teraz. Duszo nie poprawiająca się, jakże zbrukałaś pierwotne piękno? Jakże odrzuciłaś wszystkie obietnice dane Twemu Stwórcy i przyjęłaś zło? Idź jednak i pobożnie przypadnij do Bogurodzicy.

Pieśń 9

Hirmos: Od Boga Bóg Słowo w niewypowiedzianej mądrości przyszedł odnowić Adama, który przez pokarm okrutnie upadł w zniszczalność, Bóg niewypowiedzianie wcielił się w świętą Dziewicę ze względu na nas, wierni, przeto jednomyślnie uwielbiamy Go w pieśniach.

Ciężkimi grzechami zaiste skaląłem zmysły i nappełniłem się wszelkim wstydem, lecz oczyść mnie, Przeczysta, wyprasząc mi czas rozrzewnienia w Bogu, abym nieustannie Ciebie wielbił.

Ty mnie usprawiedliw, gdy ukryte dzieła każdego okażą się jawne, masz bowiem zaiste moc, wybaw mnie z ciemności i skieruj Twoimi modlitwami ku krainie Światłości, gdzie jest radość niewypowiedziana.

Chwała. Modłę się do Ciebie, Słowo, abyś przed nadejściem końca dał mi gorącą pokutę i rozrzewnienie łez, cnotę zarazem i pokorę, Bożą miłość i urządzenie Twojej owczarni, dla modlitw Twojej Rodzicielki.

I teraz. Duchowe i zmysłowe istoty przewyższyłaś chwałą i czią, Dziewico, nie pogardzaj mną tonącym w grzechach przewyższających dawnych i nowych ludzi grzeszących na ziemi, lecz wybaw mnie Twoimi modlitwami.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Trisagion, po Ojczy nasz, troparion, ciąg dalszy i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W ŚRODĘ RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie krzyża. Ton 2:

Zbawienie uczyniłeś pośrodku ziemi, Chryste Boże, wyciągnąwszy na krzyżu Twoje przeczyste ręce i gromadząc ludy wołające: Panie, chwała Tobie.

Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg jego, albowiem jest święty.

Wróg zniewolił Adama obrazem pokarmu z drzewa, także samo Panie sam zniewoliłeś wroga drzewem krzyża i męką Twoją, w tym celu przyszedłeś bowiem, Drugi Adamie, aby odnaleźć zaginionego i ożywić zmarłego: Panie, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. **Stauroteotokion:** Ciebie wywyższamy, Bogurodzico, śpiewając: Raduj się, lasko, z której bez nasienia wykiełkował Bóg i na drzewie zniszczył śmierć.

Po drugiej recytacji Psalterza katzmy poetyckie. Ton 2:

Życiodajny krzyż Twojej łaskowości, który darowałaś nam niegodnym, Panie, przynosimy Tobie na modlitwie, zbaw miasto Twoje i pokój daj ze względu na Bogurodzicę, jedyny Przyjacielu człowieka.

Stichos: Bóg nasz, Król przed wiekami uczynił zbawienie pośrodku ziemi.

Ty, który oświeciłeś ludzi krzyżem i wezwałeś grzeszników do pokuty, nie odłączaj mnie od Twojej owczarni, dobry Pasterzu, ale odszukaj mnie, zbłąkanego,

Władco, i połącz z Twoją świętą owczarnią jako jedyny dobry i Przyjaciel człowieka.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Męczennikom: Ty, który rozświeciłeś swoich świętych bardziej od złota i wysławiałeś swoich sprawiedliwych jako dobry, zostań przez nich ubłagany, Chryste Boże, kieruj naszym życiem jako Przyjaciel człowieka i modlitwę skieruj jak dym kadzidlany, jedyny spoczywający w świętych.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion:

Prosimion: Ty, która jesteś źródłem miłosierdzia, Bogurodzico.

Dziewica i Matka Twoja, Chryste, widząc Ciebie na krzyżu martwego rozpostartego, płacząc gorzko mówiła: Synu mój, cóż to za budząca bojaźń tajemnica? Ty, który wszystkim dajesz życie wieczne, jakże to dobrowolnie umierasz na krzyżu haniebną śmiercią?

Po trzeciej recytacji Psalterza kacyzmy poetyckie. Ton 2:

Prosimion: Ty, która jesteś źródłem miłosierdzia, Bogurodzico.

Ukrzyżowanie przecierpiałeś ze względu na nas i byłeś martwy, Jezu Dawco życia, aby Twoją męką wybawić stworzenie z osądzenia śmierci jako łaskawy Bóg i Przyjaciel człowieka, ze względu na ogrom zmiłowań jako jedyny będąc bezgrzesznym.

Jak łotr wyznaję i wołam do Ciebie, Łaskawego: Wspomnij mnie, Panie, w królestwie Twoim i połącz mnie z nim, który podjąłeś za nas dobrowolną śmierć.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Strzeżeni czcigodnym krzyżem Twego Syna, Władczyni czysta Bogurodzico, wszelkie ataki wroga łatwo zwyciężamy, przeto godnie Ciebie wysławiamy jako Matkę Bożą, jedyną nadzieję dusz naszych.

Kanon czcigodnemu i życiodajnemu krzyżowi,

mający akrostych: Upadek biesów jest wielbieniem krzyża. Poemat Józefa. Ton 2.

Pieśń 1

Hirmos: Na głębię niegdyś posłała wojsko faraona wszechmocna siła, Wcielone zaś Słowo zniszczyło zgubny grzech, wysławiony Pan chwalebnie się wysławil.

Pierwszy stworzony dawno temu przekroczył pierwsze przykazanie z ogrodu przyjmując śmierć, zaś Nieśmiertelny podniesiony na drzewie zakosztował śmierci i wszystkim ludziom dał nieśmiertelność.

Gdy krzyż został postawiony na ziemi, zrzucona została zuchwałość wroga i zniszczona, poprzednio zaś odrzucony człowiek znowu wchodzi do raju. Chwała Tobie, który tak zechciałeś, jedynemu łaskawemu Bogu naszemu.

Męczennikom: Jako owieczki, jako baranki duchowe wszyscy byli zabijani i mając niemiłosiernie odcinane członki chwalebni męczennicy złożeni zostaliście zabitemu jako Baranek i teraz oświecacie święty Kościół pierworodnych.

Męczennikom: Zawsze zdecydowanie stojąc, Mądrzy, zniszczyliście fałszywych wrogów, sieczeni mieczami oraz wrzucani w ogień i w wodę, przeto staliście się godni błogosławionej śmierci, cierpiętnicy.

Teotokion: Święty chór proroków nazwał Ciebie bramą nieprzebytą, ziemią

wybraną, górą niesieczoną, przeczysta Władczyni, bowiem Władcę wszystkich zrodziłaś, który dobrowolnie przyjął ciałem ukrzyżowanie.

Inny kanon ku czci Najświętszej Bogurodzicy. Ton 2.

Hirmos: Chodźcie, ludzie, śpiewajmy pieśń Chrystusowi Bogu, który rozdzielił morze i kierował ludem wyprowadzonym z niewoli egipskiej, albowiem się wysławił.

Przyjdźcie, wszyscy wierni, zgodnie zaśpiewajmy Bogurodzicy, Ona bowiem w sposób przewyższający rozum zrodziła Chrystusa człowieka i nieustannie modli się o zbawienie wszystkich nas.

Obraz Hipostazy Ojca z Ciebie przyjął ciało, Bogurodzico, i wysławił zniszczały obraz, czyniąc go nowym.

Jesteś czcigodniejszą od cherubinów i przewyższasz niebieskie chóry, bowiem w sposób przewyższający zrozumienie w łonie Twoim bez cierpień pomieściłaś Boga.

Zrodziłaś Pana będącego zbawieniem naszych grzechów, Łaski Pełna, i zmieniając martwość Praojca Adama naturę ludzką podniosłaś na niebiosa.

Pieśń 3

Hirmos: Zakwitła pustynia, Panie, jako krynica, bezplodny pogański Kościół, przez przyjście Twoje, w nim umocnione jest moje serce.

Będąc krzyżowanym zachwiałeś całym stworzeniem, Panie, i umocniłeś wiernych wyśpiewujących Twoją chwałę i Twoje niewypowiedziane zstąpienie, Słowo.

Raj otworzyłeś Twoim krzyżem, Władco, i wprowadziłeś doń łotra, który poznał Twoje królestwo i bogactwo Twojej Bożej łaskawości.

Męczennikom: Zakwitli męczennicy jako wonne róże w duchowych kniejach i przepędzili cuchnące oszustwo, napełniając serca wiernych miłą wonią.

Męczennikom: Światła świata, wiernych zbawienie, święci, jaśniejącymi zorzami Ducha oświećcie wszystkich godnie was wielbiących.

Teotokion: Widząc Dawcę życia podniesionego na drzewie i dobrowolnie umierającego, wszystkim dającego życie, Nieskalana bardzo bolała.

Inny kanon.

Hirmos: Umocnij nas w Tobie, Panie, który drzewem uśmierciłeś grzech, i Twoją bojaźń Twoją bojaźń daj sercom naszym, śpiewającym Tobie.

Zaprawdę nazywamy Ciebie, Dziewico, złotą kadzielnicą, naczyniem z manną, górą Bożą i pięknym pałacem Króla.

Bogurodzico, będąc Kościołem i świętym mieszkaniem Słowa, bądź mi oczyszczeniem grzechów, przeczysta Dziewico.

Ani język ludzki, ani rozum bezcielesnych nie może opowiedzieć Twego zrodzenia, Bogurodzico, przewyższającego naturę i poznanie, zrodziłaś bowiem Stwórcę.

Bądź umocnieniem, ucieczką i opieką dla tych, którzy z wiarą przybiegają do Ciebie, Dziewico Rodzicielko Boga, i głoszą Ciebie jako Matkę Bożą.

Pieśń 4

Hirmos: Przyszedłeś z Dziewicy, nie orędownik, nie anioł, lecz sam Pan wcielił się i zbawił całego mnie człowieka, przeto wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Panie.

Podniesiony na drzewie zniszczyłeś zasadę okrutnego tyrana świata i zlikwidowałeś klątwę, przeto Ciebie wysławiamy, przez Ciebie zbawieni, jedyny Panie.

Widząc Ciebie rozpostartego na drzewie słońce skryło światłość, rozpadły się góry i kamienie, rozdarła się zasłona świątyni, Wszechmocny.

Męczennikom: Zabijani wroga ostatecznie zabiliście, strugani żelazem zrzuciliście starego człowieka, męczennicy Pańscy, i przyoblekliście się w chwałę.

Męczennikom: Mając odcinane głowy, męczennicy, odcięliście straszne głowy złych mocy i radując się odziedziczyliście chwałę wieczną.

Teotokion: Z Twego łona zajaśniała, Dziewico nieznająca małżeństwa, zorza Ojca i oświeciła świat, a krzyżowany Chrystus zniszczył ciemność biesowską.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Zroś mnie kroplą rozrzewnienia, Władczyni, zabierając wszelki znój mego serca i zatrzymując mętne potoki moich myśli.

Nie pogardzaj, Przeczysta, zranionym orężem rozkoszy i leżącym w ranach, lecz ulecz włócznią i krwią ukrzyżowanego Syna Twego i Boga naszego.

Wzbożony zostałem panowaniem nad całym stworzeniem i strasznie zubożałem, przeto ulituj się nade mną i obdarz łaską, abym wielbił Ciebie jako moją łaskawą orędowniczkę, Nieskalana.

Ochłódź mnie pokutą, Dziewicą, i zroś moje serce wysuszone przez znój żądz, wylewając na mnie olej i lek miłosierdzia Twego.

Pieśń 5

Hirmos: Orędownikiem Bogu i ludziom byłeś Chryste Boże, przez Ciebie bowiem, Władco, mamy z nocy niewiedzy dostęp do Twego Ojca będącego źródłem Światłości.

Na krzyżu przygwożdżony fundamenty ziemi wprawiłeś w drżenie i włócznią przebijany węża przywódcę zła zabiłeś, wytaczając wszystkim potoki zbawienia, Chryste.

Nie mogąc znieść widoku zbłąkanego człowieka, którego stworzyłeś swoimi rękoma, rozpostarłeś ręce, Słowo, zabijany na drzewie, i ożywiłeś go, dawno temu zmarłemu przez drzewo.

Męczennikom: Przyjaciele Chrystusa, gorący wspomóżycielu ludzi, kwiaty czcigodne, wybrane naczynia Ducha, mądrzy cierpiętnicy, godnie jesteście wielbieni.

Męczennikom: Ucierpiał chór świętych Twoich cierpiętników i jedyny Dawca Prawa zawstydził nieprawych, a męczennicy wspierani Twoją mocą zakończywszy bieg zostali ukoronowani.

Teotokion: Okazałaś się po zrodzeniu nienaruszona, Czysta, bowiem z Ciebie narodził się wcielony Bóg, którego widząc krzyżowanego nie mogłaś znieść tego

widoku i cierpiąc wołałaś.

Inny kanon.

Hirmos: Światłości Dawco i Stwórco wieków, Panie, skieruj mnie ku światłości Twoich przykazań, bowiem oprócz Ciebie innego Boga nie znamy.

Wcielonego w Ciebie, Bogurodzico, poznaliśmy wierni jako bez nasienia zrodzonego prawdziwego Boga i człowieka z natury, przeto Ciebie sławimy.

Pod Twoją opiekę i wspomnienie, Przczysta, zawsze wierni przybiegają z wiarą, przez Ciebie, Dziewico, wybawiając się z wszelkich okropieństw.

Wybaw nas z pokus i z burzy myśli, Przczysta, z wszelkiego gniewu i wszelkiego grzechu, głodu i zguby oraz wiecznej męki, Dziewico.

Oredowniczko nasza, zbawienie i nadziejo chrześcijan, Władczyni, zbawiaj tych, którzy zawsze z miłością Ciebie opiewają, Dziewico przez wszystkich wysławiana.

Pieśń 6

Hirmos: Ku Panu z wieloryba Jonasz zawołał: Ty mnie wyprowadź z głębi otchłani, modlę się, abym jako Wybawicielowi ze słowami chwały złożył Tobie ofiarę chwały.

Na młode głowy położył niegdyś Jakub dłonie, krzyż wyobrażając, na który Słowo rozpostarło ręce i z ręki oszusta wroga wybawiłeś ludzkość, Chryste.

Gdy dobrowolnie zostałeś ukrzyżowany Chryste Królu wszystkich, zniszczyłeś panujący grzech, Adam zaś niegdyś wypędzony z raję przez drzewo znowu w nim zamieszkał, śpiewając Tobie.

Męczennikom: Czerwone są wasze święte rany, którzy upiększyliście się wspaniałością niebieską, zaiste umiłowanym Pańskim męczennikom zaśpiewajmy niezachwianym sercem.

Męczennikom: Zachowawszy swoją niegasnącą świecę, Boży męczennicy napoili ją obficie swoją krwią i radując się otrzymali wejście do Bożego pałacu.

Teotokion: Śpiewamy Tobie, przez wszystkich opiewana, albowiem zrodziłaś sławionego Boga, który na drzewie zabił wroga i ze zniszczenia wybawił opiewających Jego cierpienia.

Inny kanon.

Hirmos: W otchłani grzechów nurzając się, przyzywam niezbadaną otchlań Twego miłosierdzia: Boże, wyprowadź mnie ze zniszczenia.

Ten, który dobrowolnie wszystko stworzył, zechciał wcielić się w łono nieznającej małżeństwa i cierpiących na zniszczalność wzbogacił niezniszczalnością jako miłosierny.

Będąc wyższą i świętszą od najwyższych mocy, Nieskalana, w sposób nadprzyrodzony ogarnęłaś w swoim łonie Nieogarnionego.

Mnie zbłąkanego na drodze życia i często trafiającego na bezdroża grzechu, skieruj na ścieżki pokuty, Władczyni.

Nie pogardzaj naszymi modlitwami, Czysta, Twoich sług, którzy w Tobie złożyliśmy nadzieję, jesteś bowiem, Władczyni, ucieczką i oczyszczeniem dusz naszych.

Pieśń 7

Hirmos: Wrogie Bogu polecenie nieprawego prześladowcy wysoki płomień podniosło. Chrystus bowiem zesłał pobożnym młodzieńcom rosę duchową, Syn błogosławiony i wywyższony.

Oreż poprzednio obracający się odsunął się, gdy byłeś włócznią przebijany na krzyżu podniesiony łaskawy Panie, przeto wielbię Ciebie, bowiem przez Twoją czcigodną mękę znalazłem niecierpliwość.

Wąż podniesiony przez Mojżesza na drzewie przedstawiał Boże podniesienie Chrystusowe, zabijające fałszywego węża i ożywiający nas wszystkich, zmarłych przez przestępstwo.

Męczennikom: Synowie jesteście przez związek z przeczystą męką niemającego początku Rodzica Synem współniemającym początku i do tej męki upodobniliście się, przeto nazywamy was braćmi i dziedzicami królestwa niebieskiego.

Męczennikom: Na krzyżu podnoszeni jak Władca i włócznią przebijani, sieczeni mieczami, rzućni w ogień i w wodę, łamani kołami radowali się mający Boga w sercu męczennicy.

Teotokion: Dojrzałe winne grono, które bez uprawy zrodziłaś, Czysta, widząc na drzewie powieszona, wołałaś: Dziecię moje słodkie, toczysz krople krwi, którymi odmieniasz pijaństwo żądz.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Mocą moją i śpiewem, zbawieniem i znanym wspomoczeniem, murem obronnym nie do zdobycia jesteś Władczyni, zwycięż atakujące mnie demony, zawsze poszukujące jak mnie uśmiercić.

Bóg wcielił się w Twoje dziewicze łono, Dziewico, i przebóstwił ludzkość, przeto mnie skalanego żądzami i niszczałego przez wraże ataki, wybaw Twoimi modlitwami.

Piec przedstawiał Twoje zrodzenie, Nieskalana, nie spalił bowiem dzieci, jak i Twego łona nie spalił ogień Bóstwa, przeto błagamy Ciebie: Wybaw sługi Twoje z wiecznego ognia.

Pieśń 8

Hirmos: Piec ognisty dawno temu w Babilonie płomień rozdzielając, z Bożego nakazu spalił Chaldejczyków, wiernych zaś zrosił, śpiewających: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana.

Krwią, która kapała z Twego boku, wielce cierpliwy, uświęciłeś stworzenie, a rzeki wielobóstwa zostały wysuszone, okazały się obłoki pobożności, niszczące suszą oszustwa.

Twego ukrzyżowania powstydziło się słońce i skryło swoje promienie, kamienie zaś rozpadły się i otchłań w dole przeraziła się, a dusze sprawiedliwych rozradowały się, bez końca czekając na wybawienie, Słowo.

Męczennikom: Uzdrowienia toczą wiernym resztki relikwii cierpiętników i zawsze leczą szkodliwość nieuleczalnych chorób, albowiem przedziwny jesteś, Panie – wołamy dziękczynnie – w świętych Twoich męczennikach.

Męczennikom: Paszcze zwierząt i kotły ze smołą, zamrażanie i studnie, ciężar

znoju, wrywanie paznokci przecierpieliście zdecydowanie i więzienie, i śmierć, cierpiętnicy, przeto z Chrystusem jesteście wysławiani.

Teotokion: Ciało z Twego łona zechciał przyjąć i widziany był Niewidzialny, przyjął ukrzyżowanie i został nazwany kłątwą, od kławy wybawiając wszystkich, Syn Twój, Władczyni otoczona radością przez Boga.

Inny kanon.

Hirmos: Panu, który dawno temu zrosił dzieci hebrajskie w płomieniu i przesławnie spalił w nim Chaldeczyków, śpiewajmy mówiąc: Błogosławcie i wywyższajcie Go na wieki.

Życie szczodre i zbawienie zrodziłaś nam ludziom nieskalana Owieczko, gdy porodziłaś Baranka Bożego, nie pogardź mną, wołającym: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Twoje Boże zrodzenie, Przczysta, odnowiło nas i wszystkich okazało synami dnia i Światłości, i zbawiwszy się, wołamy: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Żywą wodę zrodziłaś, Czysta, z dziewiczego łona i odpuszczenie wytoczyłaś wiernym ze źródła uzdowień, przeto wołamy do Ciebie: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Dojrzałe grono winne życia zrodziłaś, Czysta, jesteś bowiem łożą osładzającą ziemię dobrem, której śpiewając wołamy: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Pieśń 9

Hirmos: Przedwiecznego Rodzica Syn, wcielony w Dziewicę Bóg i Pan nam się objawił, aby omroczonych oświecić i zebrać rozproszonych, przeto najczcigodniejszą Bogurodnicę wysławiamy.

Ulecz skruszenie i nieszczęście moje Twoją raną, Słowo niezbadane, i obraz pogrzebany przez złe żądze oczyść Twoim cierpieniem, Panie Boże zbawienia mego.

Widziany byłeś podnoszony na cyprysie, na jodle i na cedrze, Władco, z powodu łagodności, będąc jednym ze Świętej Trójcy jedną mając Hipostazę w dwóch naturach, aby zbawić ludzkość.

Męczennikom: W krzyż jak w tarczę uzbroili się męczennicy i okazali się nieuszkodzonymi przez wszystkie strzały twórcy zła, przeto teraz depreczecie go, zawsze znieważając jak złego ptaka.

Męczennikom: Ziemia rozwarłszy paszczę przyjęła waszą krew, niebo zaś przyjęło wasze Boże dusze i z ognistymi zastępami stoicie przed tronem Bożym, cierpiętnicy męczennicy, niezachwiane kolumny Kościoła.

Teotokion: Odnowiłaś zniszczałą naturę Praojca, pozostając dziewicą i rodząc w nadprzyrodzony sposób Stwórcę całej natury, którego dawno temu widząc na krzyżu powieszonoego krzyczała Przczysta Matka Dziewica.

Inny kanon.

Hirmos: Od Boga Bóg Słowo w niewypowiedzianej mądrości przyszedł odnowić Adama, który przez pokarm okrutnie upadł w zniszczalność, Bóg niewypowiedzianie wcielił się w świętą Dziewicę ze względu na nas, wierni, przeto jednomyślnie uwielbiamy Go w pieśniach.

Uczyn mnie godnym Bożej przyjaźni do człowieka, Dziewico, która jedyna niewypowiedzianie zrodziłaś Boga, Przyjaciela człowieka, z Ciebie biorącego ciało, wybaw mnie z przyszłego płomienia i wszelkiej męki, z miłością Ciebie sławiącego.

Jako znaną orędowniczkę, jako nadzieję, mur obronny i opiekę, umocnienie nie do zdobycia i cichą przystań jedyną ucieczkę zdobyliśmy Ciebie wszyscy i zbawiamy się, opiewana przez wszystkich.

Ty, która zrodziłaś Światłość Bożą, mnie omroczonego przez liczne ataki żądź i myśli obcego, oświeć moje serce, Dziewico, dając mi zawsze kroplę oczyszczającą mnie od skalania grzechu, Dziewico.

Także: **Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Ektenia, fotagogikon i zwykle psalmy.**

Na stichownie stichery krzyża, ton 2:

Drzewo Twego krzyża, Chryste Boże, okazałeś nam drzewem życia, wierzącym w Ciebie i przez nie zlikwidowałeś władzę mającego śmierć, ożywiłeś nas zmarłych przez grzech, przeto wołamy do Ciebie: Łaskawco wszystkich Panie, chwała Tobie.

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Dobrowolnie wyniszczyłeś siebie ze względu na wyniszczenie Adama, Chryste Boże, przyszedłeś na ziemię wcielając się w Dziewicę i przyjąłeś ukrzyżowanie, aby nas wyzwolić z wrogiej niewoli, Panie, chwała Tobie.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonali w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Męczennikom: Każde miasto i kraina czczą wasze relikwie, o cierpiętnicy męczennicy, wy bowiem ucierpieliście według prawa i przyjęliście korony niebieskie, przeto jesteście chwałą hierarchów i upiększeniem Kościołów.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion:

Prosomion: Gdy z drzewa.

Dojrzałe grono winogron, Czysta, które bez uprawy nosiłaś w łonie, gdy ujrzałaś powieszona na drzewie, płacząc krzyczałaś i wzywałaś: Dziecię, toczysz słodycz, która zabiera wszelkie pijaństwo żądź, Łaskawco, ze względu na mnie, która Ciebie zrodziła, błagam Twoją łaskawość.

Także: **Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion, ektenia i pierwsza godzina, ciąg dalszy i rozesłanie.**

W środę na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 2:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Słowa łotra przynosimy Tobie i modlimy się: Wspomnij nas, Zbawco, w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Gdy zostałeś podniesiony na krzyżu, Zbawco, podniosłeś całą ludzką naturę, nieustannie śpiewającą Tobie.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy zlorzeczą wam i prześladują was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Rękopis Adama włócznią Twoją rozdarłeś, zapisując go w księdze żywych, Przyjacielu człowieka.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Staliście się podobni do Jezusa, który przecierpiał ukrzyżowanie, przeto staliście się uczestnikami Jego chwały, męczennicy.

Chwała. Ojciec nie mający początku, Syn współniemający początku niech będzie opiewany w jednej czci i chwale wraz ze Świętym Duchem.

I teraz. Gdy na krzyżu widziała Ciebie Dziewica, która bez nasienia zrodziła Ciebie, płacząc opiewała Twoją wielką cierpliwość.

✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘

W ŚRODĘ WIECZOREM,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery świętym apostołom, ton 2:**

Prosimion: Gdy z drzewa.

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Całą napoiłście ziemię, jak rzeki rozdzielające się duchowo z Edenu, zoraną zbawczym nauczaniem i kłós z plonem Bożym wydaliście, mądrzy, w duchowych skarbnicach ukryto dusze uczniów Pańskich jako bezcenne bogactwo.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Z ciemności żądz i rozkoszy wyzwólcie moje wielce cierpiące serce, będąc światłami duchowego Wschodu i oświecicielami jaśniejszymi od słońca, wszystkim głosząc Tego, który zniszczył oszustwo nocy złej wiary, a którego błagajcie jako Jego świadkowie, aby oświecił nasze zmysły.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Zaiste jesteście nowymi tablicami łaski, napisanymi przez Boga, okazujecie się znawcami tajemnic i uduchowionymi zwojami, nosząc słowo zbawcze napisane przez Ducha palcem Ojca, przeto przyjdźcie wszystkie krańce gdyż wiarę prawosławną i ścieżkę prowadzącą na niebo wszystkim ludziom jawnie pokazują.

Także stichery z Menei świętemu, jeśli są.

Jeśli zaś nie ma, to inne stichery świętemu i wielkiemu cudotwórcy Mikołajowi, ton i prosimion ten sam.

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

W Mirze żyłeś cielesnie i zaiste okazałeś się mirrą duchową, namaszczoney zostałeś duchową mirrą, święty Mikołaju hierarcho Chrystusowy, owiej nieśmiertelną wonią aromatu przybiegających z wiarą pod twoją opiekę, wyzwalając ich z pokus, nieszczęść i smutków, ojcze, twoimi modlitwami do Pana.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Trzymany przez mnóstwo pokus i atakowany przez burze życia, zatapiany przez fale i otaczany przez kłopoty, w tobie składam moją nadzieję ojcze Mikołaju,

daj mi przez Twoje modlitwy, błogosławiony, kierowane do Władcy i Boga naszego, rozwiązanie wszystkich okropieństw.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Mrokiem i zaciemnieniem myśli oraz otoczony oszustwami biesów i atakowany przez burzę cielesnych żądz, zwyciężany przez prawa grzechu, oświeć mnie światłością łaski, Światłością bowiem jesteś w świecie, oświecony Bożą zorzą, błogosławiony Mikołaju.

Chwała, i teraz. Teotokion: Słowo będące równym w czci Ojcu i Świętemu Duchowi, jak wielkie słońce zajaśniało z wybranej Dziewicy na ziemi w czasach ostatecznych, posyłając was jako zorze, chwalebni apostołowie, światłością wiary oświecających wszystkich ludzi pozostających w mroku oszustwa i doprowadzając ich do Bożej nauki.

Na stichownie stichery apostołom, ton 2:

Wywyższyłeś, Zbawco, w świecie imiona najwyższych apostołów, nawykłych do nieba i dających ludziom niewypowiedziane uzdrowienia, gdyż same ich cienie uzdrawiały choroby i pochodzący z rybaków czynili cuda, Judejczycy głosili nauki łaski, ze względu na nich daj nam, Miłosierny, wielkie miłosierdzie.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Ciągle atakowani przez nieprawę czyny i przybiegający do Ciebie, zaiste będącego Boga, słowo Twoich uczniów przynosimy Tobie, mówiąc: Zbaw nas, Nauczycielu, giniemy. Pokaż i teraz wrogom naszym, błagamy, jak opiekujesz się ludźmi i wybawiasz ich z nieszczęść dla modlitw apostołów, z wielkiej łaskowości odrzucając grzechy, Panie, chwała Tobie.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasycony. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Wielka jest chwała, jaką zdobyliście wiarą, święci, nie tylko bowiem cierpieniami zwyciężyliście wroga, ale i po śmierci duchy przepędzacie, chorych uleczacie, lekarze dusz i ciał, módlcie się do Pana, aby zmiłował się nad duszami naszymi.

Chwała, i teraz. Teotokion: Jak płodna oliwka Dziewica zrodziła Ciebie, owoc życia, dający światu wielkie i obfite miłosierdzie.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Troparion i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W ŚRODĘ NA POWIECZERZU,

Kanon modlitewny do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 2.

Pieśń 1

Hirmos: Chodźcie, ludzie, śpiewajmy pieśń Chrystusowi Bogu, który rozdzielił morze i kierował ludem wyprowadzonym z niewoli egipskiej, albowiem się wysławił.

Tych, którzy pobożnie Ciebie, Czysta, jako prawdziwą Bogurodzicę wyznają duszą i ustami, wybaw teraz, Przepczysta, z okropnych nieszczęść, chorób i grzechów.

Wszyscy poznaliśmy w Tobie otchłań łaski, przeto przybiegając gorliwie pod Twoją Bożą opiekę, Bogurodzico, zbawiamy się.

Chwała. Módl się za nami, śpiewającymi Tobie, Przepczysta, do wcielonego w Twoje przepczyste i czcigodne łono, aby wybawił nas z grzechów i okropnych chorób.

I teraz. Ciebie zdobyliśmy wszyscy wierni jako chwałę, ucieczkę, umocnienie, radość, zbawienie dusz, nadzieję i mur obronny, przez Boga obdarzona łaską.

Pieśń 3

Hirmos: Umocnij nas w Tobie, Panie, który drzewem uśmierciłeś grzech, i Twoją bojaźń Twoją bojaźń daj sercom naszym, śpiewającym Tobie.

Modlitwami Twoimi, Czysta, do Boga, którego zrodziłaś, daj korzystną zmianę Twoim sługom, przybiegającym pod Twoją opiekę i z wiarą kłaniającym się Twemu zrodzeniu.

Usłysz, Dziewico, słowa mojej modlitwy, z głębi mego serca przynoszone Tobie, wysławiana, i wybaw mnie z żądz i ataków.

Chwała. Kieruj całym moim życiem, Dziewico, nadziejo moja i orędowniczko, wybawiając z pokus, ataków i potrzeb, Oblubienico Boża.

I teraz. Hipostatyczną Mądrość Bożą nosiłaś na ręku, Matko Boża, módl się, aby wybawił nas z błędów i niewiedzy.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem, Panie, o sławnej opatrności Twojej i wysławilem, Przyjacielu człowieka, niezbadaną Twoją moc.

Daj rozwiązanie moich ran duchowych i cielesnych skalań, albowiem Boga zrodziłaś, Władczyni.

Mnie, skalanego żądzami, myślami i burzami życia, umocnij nadzieją i wiarą, Dziewico.

Chwała. Wybaw mnie Twoimi modlitwami, Matko Boża, od ataków, burzy i nieszczęść, jedyna wysławiana przez wszystkich.

I teraz. Atakowanego przez fale życia wyrwij mnie, Dziewico, i skieruj mnie ku Twojej przystani.

Pieśń 5

Hirmos: Światłości Dawco i Stwórco wieków, Panie, skieruj mnie ku światłości Twoich przykazań, bowiem oprócz Ciebie innego Boga nie znamy.

Mając oręż niezwyknięty na rozliczne wraże pokusy, wybawimy się z wszelkiego zła, którzy Ciebie znamy, czystą Bogurodzicę.

Wypełnienie Prawa, czcigodniejsza od cherubinów, zrodziłaś wcielonę Słowo Boże, Syna Jednorodzonego, do którego módl się za Twoje sługi.

Chwała. Stwórcę wszystkich nosiłaś na Twojej ręce, Czysta, uczyn Go

Twoimi modlitwami łaskawym dla nas, teraz całym sercem przybiegających do Ciebie.

I teraz. Z uciśnionej i zbolącej duszy modlitwę przynoszę Tobie, nieszczęsny: Ty, któraś zrodziła jedyną przyczynę łask, Słowo, zbaw mnie, ulitowawszy się nade mną.

Pieśń 6

Hirmos: W otchłani grzechów nurzając się, przyzywam niezbadaną otchłań Twego miłosierdzia: Boże, wyprowadź mnie ze zniszczenia.

Znając Ciebie jako przystań zbawienia, płynąc przez pełne cierpień morze życia, wołam Władczyni: Bądź sternikiem mojej duszy.

Pozbawiłem się szaty mojej cnotliwości, stałem się zły, lecz Matko zawsze Dziewico, któraś Boga zrodziła, daj mi szatę radości.

Chwała. Odpadłem od czystego życia, żyjąc w lenistwie żądz, lecz podnieś mnie błogosławiona Władczyni, łącząc się z nakazem Twego Syna.

I teraz. Uczyń mnie godnym Twego miłosierdzia, Bogurodzico, która zrodziłaś najmiłosierniejsze Słowo, swoją krwią wybawiające ludzi ze zniszczenia.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Katyzma poetycka, ton 2:

Prosomion: Bożego byliśmy.

Uczyń mnie godnym Bożego wejścia, Czysta, modlitwami Twoimi, zawsze Dziewico, rozrywając więzy okropnych żądz i wyzwól mnie z przyszłego płomienia.

Pieśń 7

Hirmos: Posągowi złotemu na polu Dura sławionemu, troje Twoich dzieci odmówiło wykonani bezbożnego nakazu, wrzuceni zaś w środek ognia zraszani śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Na krzyżu został przygwożdżony w Ciebie wcielony, Bogurodzico, i podarł rękopis Adama, a Ty módl się teraz do Niego, Dziewico, aby wybawił z wszelkiego zła z wiarą wołających: Błogosławiona, która zrodziłaś Boga w ciele.

Jesteś dobrą nadzieją i wspomóżycielką wiernych, Władczyni, modlimy się do Ciebie, abyś darowała otchłań miłosierdzia wszystkim mającym w Tobie nadzieję i wołającym do Ciebie: Błogosławiona, która zrodziłaś Boga w ciele.

Chwała. Jestem ogarnięty okropną ciemnością życia, nie znalazłem współczującego i współcierpiącego ze mną, Twoją Światłością rozpedź, Dziewico, ciemność grzechu i oświeć mnie, abym śpiewał Tobie: Błogosławiona, która zrodziłaś Boga w ciele.

I teraz. W piękną szatę zbawczych przykazań zostałem odziany w chrście, którą splamiłem lenistwem, nieszczęsny, teraz zaś do Ciebie przybiegam, Dziewico, prosząc, abym został przez Ciebie na nowo przyodziany w szatę zbawienia.

Pieśń 8

Hirmos: W piec ognisty do dzieci żydowskich zstąpił Bóg i płomień zamienił w rosę, śpiewajcie dzieła jako Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Słabnie teraz mój umysł, wpadłem w głębię zniesławienia, albowiem zewsząd ogarnięty jestem przez rozliczne zło, lecz Ty ulecz mnie, Dziewico, przyodziawszy w światłość niecierpliwości.

Mocna kolumno mocy i szczeblu, skarbnico i wspomóżycielko zdobyta wiarą, zbawimy się opiewając teraz Twoje zrodzenie, Przczysta, i wywyższając je na wszystkie wieki.

Chwała. Znamy Ciebie jako zorzę nieśmiertelności i źródło, Bogurodzico, albowiem zrodziłaś Słowo nieśmiertelnego Ojca, wybawiając od śmierci wszystkich wywyższających Go na wszystkie wieki.

I teraz. Zawsze toczysz nam strumienie uzdrowień, Czysta, których łaskę darmo daną wzięwszy opiewamy Twoje zrodzenie i wywyższamy na wszystkie wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Od Boga Bóg Słowo w niewypowiedzianej mądrości przyszedł odnowić Adama, który przez pokarm okrutnie upadł w zniszczalność, Bóg niewypowiedzianie wcielił się w świętą Dziewicę ze względu na nas, wierni, przeto jednomyślnie uwielbiamy Go w pieśniach.

Dziewico pobłogosławiona przez Boga, całą moją nadzieję gorliwie złożyłem w Tobie, zbaw mnie Matko prawdziwego życia i nasyć pokarmem zawsze będącym, modłę się do Ciebie, Czysta, z wiarą i miłością wielbiąc Ciebie w pieśniach.

Okazałaś się, Dziewico, bramą Bożej Światłości, oświeć Twoją niematerialną Światłością i promieniami mgłę mojej duszy, i pozwól mi wybawić się z wiecznego ognia, Czysta, dla Twego orędownictwa, abym nieustannie Ciebie wielbił.

Chwała. Widząc chorującego duszą i ciałem, wrzuconego w okropne żądze, ulecz Twoją łaskawością, Władczyni, teraz dręczonego przez kłopoty, abym z wiarą i miłością wielbił Ciebie w pieśniach.

I teraz. W Twoim łonie zamieszkał Syn, którego przedwieczny Ojciec zrodził ze swego łona, będąc doskonałym człowiekiem, i okazał nam Ciebie, Matko Boża, jako źródło łaski dla tych, którzy z wiarą kłaniają się Twemu niewypowiedzianemu zrodzeniu.

Także: **Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Ciąg dalszy jak zwykle i rozesłanie.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W CZWARTEK RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katyzmy poetyckie apostołom. Ton 2:

Ty, który rybaków bardziej obdarzyłeś mądrością niż retorów i posłałeś, aby byli głosicielami na całej ziemi Twojej niewypowiedzianej przyjaźni do człowieka, Chryste Boże, ze względu na nich umocnij Kościół Twój i ześlij wiernym Twoje błogosławieństwo, jedyny spoczywający w świętych.

Stichos: Na całą ziemię rozejdzie się ich głoszenie i aż do krańców ziemi ich słowa.

Będąc uczniami i świadkami Mądrości Bożej, przemądrzałych retorów okazaliście jako pozbawionych mądrości, przez prostotę nauczania ludy ucząc mądrości Bożej, Boży apostołowie, aby prawowiernie opiewali jedynego Stwórcę i Boga.

Chwała, i teraz. Teotokion: Uwielbiamy Ciebie, Władczyni, wołając: Raduj się, obłoku niezachodzącej Światłości, albowiem w Twoim łonie nosiłaś Pana Chwały.

Po drugiej recytacji Psalterza katzyma poetycka. Ton 2:

Złowiwszy ludy siecią Ducha, rybacy, i nauczywszy krańce ziemi kłaniać się Tobie z Ojcem i Duchem, Chryste Boże, ze względu na nich umocnij Kościół Twój i ześlij wiernym Twoje błogosławieństwo, jedyny miłosierny i Przyjacielu człowieka.

Stichos: Niebiosą słać będą cuda Twoje, Panie.

Powtarzamy powyższą stichere.

Następnie stichos: **Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.**

Męczennikom: Cierpienia noszący Pana, błogosławiona jest ziemia napojona waszą krwią i święte są świątynie, które przyjęły wasze ciała, na sądzie bowiem zdemaskowaliście wroga i z odwagą głosiliście Chrystusa, módlcie się do Niego jako dobrego, aby zbawił, prosimy, dusze nasze.

Chwała, i teraz. Teotokion: Przez Ciebie, Bogurodzico zawsze Dziewico, staliśmy się uczestnikami natury Bożej, bowiem zrodziłaś nam wcielonego Boga, przeto Ciebie wszyscy pobożnie wielbimy.

Po trzeciej recytacji Psalterza katzymy poetyckie. Ton 2:

Prosimion: Ty, która jesteś źródłem miłosierdzia, Bogurodzico.

Jako jaśniejące światła posłałeś w świat świętych Twoich uczniów, Słowo, i oświeciłeś ziemię, wybawiając wszystkich ludzi z ciemności niewiedzy, ich modlitwami zawsze bądź ubłagany i oświeć moją duszą będącą w ciemności, Przyjacielu człowieka, i zbaw mnie.

Promieniami cudów, Mikołaju, oświecasz całą ziemię, rozpędzasz mrok cierpień i odpędzasz atak nieszczęść, będąc gorącym orędownikiem.

Chwała, i teraz. Teotokion: Nieznająca małżeństwa, przeczysta, święta Bogurodzico Oblubienico dziewicza, Syna Twego, którego zrodziłaś w nadprzyrodzony sposób w ciele, z aniołami zawsze błagaj o przebaczenie grzechów i poprawę życia, aby też darował wszystkim śpiewającym Tobie oddalenie żądz.

Kanon ku czci świętych apostołów.

Poemat Teofana. Ton 2.

Pieśń 1

Hirmos: Na głębię niegdyś posłała wojsko faraona wszechmocna siła, Wcielone zaś Słowo zniszczyło zgubny grzech, wysławiony Pan chwalebnie się wysławiał.

Byliście przez wiarę błyskawicami Bożej Światłości, widzący Światłość apostołowie Zbawcy, całego mnie oświećcie omroczonego czernią rozkoszy i spędzającego całe życie w lenistwie (dwa razy).

Uczniowie i przyjaciele Chrystusa, mnie będącego przyjacielem wroga ze

względu na przyswojenie sobie zła wybawcie od niego, kierując moją duszę ku miłości Tego, który ze względu na łaskawość umiłował rodzaj ludzki.

Pozwólcie się pokajać mojej pokornej duszy przed śmiercią, aby ta, która sama siebie uśmierciła, teraz płakała, a Ten, który jako miłosierny wskrzesił Łazarza po czterech dniach, niech i ciebie wskrzesi modlitwami apostołów.

Teotokion: Zrodziłaś łaskawego Boga, Przczysta, który wszystkich ogarniętych zniszczeniem ze swej dobroci otacza łaską, módl się do Niego, Nieskalana, z prorokami, męczennikami i apostołami, aby wszystkich wybawił z ataków.

Inny kanon ku czci świętego i wielkiego cudotwórcy Mikołaja toczącego mirrę, mający akrostych: **Modlitwę pełną miłości przyjmij Mikołaju. Poemat Józefa. Ton 2.**

Hirmos: Chodźcie, ludzie, śpiewajmy pieśń Chrystusowi Bogu, który rozdzielił morze i kierował ludem wyprowadzonym z niewoli egipskiej, albowiem się wysławił.

Zawsze stojąc przed Bożym tronem łaski, Mikołaju, módl się o darowanie sługom Twoim łaski i miłosierdzia Ciebie przyzywającym z wiarą.

Na ziemi wielkim orędownikiem okazał Ciebie Bóg dla nieszczęśliwych, przeto stój przy mnie w nocy i za dnia, chroniąc mnie od zgorszeń wroga.

Ujrzeliśmy Ciebie jako dzienną gwiazdę, Twoimi jaśniejącymi promieniami wybawimy się z ciemności pokus, nieszczęść i wszelkiego grzechu, ojcze Mikołaju.

Teotokion: Wybaw mnie z chorób cielesnych i ulecz duszy mojej niezbadane strupy, wyrwij mnie z wiecznego ognia, jedyna Pełna Łaski od Boga.

Pieśń 3

Hirmos: Zakwitła pustynia, Panie, jako krynica, bezpłodny pogański Kościół, przez przyjście Twoje, w nim umocnione jest moje serce.

Od Nauczyciela zdobywszy w duchu mądrość Ojca, święci, zdemaskowaliście mądrość helleńską, wspaniali widzący Boga.

Rozwiążcie niepłodność mojej duszy, chwalebni, i pozwólcie przynosić potomstwo czynów w cnotach, jako świadkowie Słowa, o godni czci.

Okropnie mnie teraz ugryzionego jadowitym ukąszeniem wrażym ulecz dla wstawiennictwa apostołów Twoich, dobroczyńco wszystkich wielce miłosierny.

Teotokion: Ubłagaj najłaskawszego Boga, Przczysta, ze wszystkimi apostołami, aby wybawił z wszelkiego zła, nieszczęść i kłopotów tych, którzy czczą Ciebie.

Inny kanon.

Hirmos: Umocnij nas w Tobie, Panie, który drzewem uśmierciłeś grzech, i Twoją bojaźń Twoją bojaźń daj sercom naszym, śpiewającym Tobie.

Jesteś źródłem uzdrowień, święty, ulecz żądze mojej duszy i zachowaj moje życie, zachowaj mnie nienaruszonego.

Rozumu mego zwycięstwo poprawiając, wybaw mnie ze szkodliwości widzialnych i niewidzialnych wrogów jako mój wielki orędownik, Mikołaju.

Ciebie jedyny dobry jako dobrego orędownika dał ludziom, błogosławiony,

przeto błagam Ciebie: Wyzwól mnie z wszelkiego zła.

Teotokion: Mocą moją, radością i weselem, murem obronnym i orędowniczką jesteś Ty, Nieskalana, wybawiająca mnie z pokus i nieszczęść.

Pieśń 4

Hirmos: Przyszedłeś z Dziewicy, nie orędownik, nie anioł, lecz sam Pan wcielił się i zbawił całego mnie człowieka, przeto wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Panie.

Mnie, zawsze spragnionego i męczzonego głodem nasyc pokarmem zbawienia, jedyny Przyjacielu człowieka, dla Bożych modlitw apostołów, głoszących Ciebie w całym świecie (dwa razy).

Na morze światowe jak koni skierowałeś wszystkich Twoich chwalebnych apostołów, Przyjacielu człowieka, przez nich poruszając słone wody gorzkiej niewiary.

Chrystusa Słońce głosiliście będącym w ciemności i mnie leżącego w ciemności grzechów oświećcie chwalebni apostołowie, zabraniając złym zamysłem dostępu do mego serca.

Teotokion: Przez wszystkich wysławiana, która Boga najwyższego zrodziłaś, módl się wraz z apostołami za śpiewających Tobie, abyśmy zostali wybawieni z grzechów, nieszczęść i zła.

Inny kanon.

Hirmos: Śpiewam Tobie, usłyszałem bowiem wieść od Ciebie, Panie, i uląknem się, idziesz bowiem do mnie, szukając mnie zbłąkanego, przeto Twoje wielkie upokorzenie się dla nas wysławiam, wielce miłosierny.

Upiększywszy tron cnotami, Mikołaju, okazałeś się czcigodnym upiększeniem hierarchów, przeto modłę się do Ciebie: Upiększ brzydotę mojej duszy i wybaw mnie ze światowych zgorszeń.

Ścieżkę tam prowadzącą wyrównaj dla mnie, błogosławiony, ochroń mnie od fal życiowych i doprowadź do przystani życia, Mikołaju, wzbogaconego przez Ciebie, wielkiego orędownika.

Słuchałeś słów Bożych, usłyszawszy moje słowa wybaw mnie z szatańskich zgorszeń i nieprawych mężów oraz wszelkich kłopotów, wielki Mikołaju.

Teotokion: Święta Bogurodzico Władczyni, uświęcaj mnie i zachowaj w nocy oraz za dnia, skieruj ku zbawieniu wpadającego w liczne grzechy i przewracanego przez ataki biesów.

Pieśń 5

Hirmos: Chryste Boże, Ty byłeś orędownikiem Bogu i ludziom, przez Ciebie bowiem, Władco, do Twego Ojca, Dawcy światłości, z nocy niewiedzy zostaliśmy przeprowadzeni.

Wielki Pasterz posłał pośród wilków jako owce swoje Boskich uczniów, przemieniając wilki Bożą mocą chrztu i dobrocią słów (dwa razy).

Oświeciliście, apostołowie, Bożą Światłością serca będące w ciemności oszustwa, przeto błagam was, abyście mnie oświecili, błogosławieni, ociemniałego przez mroczne rozkosze.

Nieszczęsna duszo, przed końcem czuwaj i pokutuj, wołając do Pana:

Zgrzeszyłem przed Tobą, Władco, przebacz ze względu na apostołów i zbaw mnie jako miłosierny.

Teotokion: Oświeć mnie Twoją Światłością, będąca mieszkaniem Światłości, leżącego w ciemności, i z apostołami módl się, Nieskalana, aby z wszelkich kłopotów wybawił mnie Twoimi modlitwami.

Inny kanon.

Hirmos: Światłości Dawco i Stwórczo wieków, Panie, skieruj mnie ku światłości Twoich przykazań, bowiem oprócz Ciebie innego Boga nie znamy.

Ty, który wypełniłeś Prawo Boże, módl się do łaskawego Boga, abym zachowywał Prawa Boże i wyrwał mnie z nieprawych wrogów oraz bredzenia biesów, błogosławiony Mikołaju.

Jak dawno temu wstawiłeś się, święty, wybawiając trzech młodzieńców, tak i mnie Twoimi modlitwami do Boga wybaw z wszelkiego grzechu, mądry w Bogu Mikołaju.

Hierarcho Chrystusowy, orędowniku grzeszników, wielki cudotwórco, módl się do łaskawego Boga, aby nie zawstydził mnie w godzinie Sądu.

Teotokion: Czysta Rodzicielko Pana, mnie ogarniętego przez liczne żądze jako łaskawa orędując wybaw z nich, abym zbawiany śpiewał Tobie duszą, sercem i językiem.

Pieśń 6

Hirmos: W otchłani grzechów nurzając się, przyzywam niezbadaną otchłań Twego miłosierdzia: Boże, wyprowadź mnie ze zniszczenia.

Wy, którzy nosicie wodę życia, uczniowie Zbawcy, napójcie moją ustałą duszę znojem grzechów, modlę się.

Będąc duchowymi niebiosami, jaśniejący niebieską światłością apostołowie, głosiliście niewypowiedzianą chwałę Bożą, którą i nam wszystkim ześlij, módlcie się.

W głębinie okropnie wzburzonej przychodzę do Ciebie, Chryste, który jesteś karmicielem wszystkich, abys dla modlitw Twoich apostołów skierował mnie zbawczej przystani.

Teotokion: Ze wszystkimi wyższymi mocami, z prorokami, apostołami i męczennikami módl się za nami do Twego Syna, Oblubienico Boża.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Mikołaju, który byłeś arcykapłanem mieszkańców Miry i owiałeś wiernych Twoimi dobrymi czynami, wybaw mnie ze złej woni grzechów.

Zdobyłeś serce jaśniejsze od słońca, ojcze, całego mnie oświeć, rozpędzając ciemności pokus i nieszczęść, Mikołaju.

Wybaw mnie z wszelkiej ciasnoty, mając przestrzeń miłosierdzia, Mikołaju, umocnij mnie w wędrówce po ciasnej drodze do Pana.

Teotokion: W każdym czasie przyzywam Ciebie, Przejzysta, abym znalazł w Tobie pomoc wyrrywającą mnie z wszelkiej złości i strasznych cierpień.

Pieśń 7

Hirmos: Wrogie Bogu polecenie nieprawego prześladowcy wysoki płomień podniosło. Chrystus bowiem zesłał pobożnym młodzieńcom rosę duchową, Syn błogosławiony i wywyższony.

Ogniem Bożego ducha zapaleni zostali apostołowie i wygasili płonące węgle oszustwa, Bożą zaś miłość rozpaliliście w umysłach wszystkich wiernych, przeto donośnie was czcimy (dwa razy).

Znienawidziliście świat i co w świecie, umiłowaliście Chrystusa, który w świecie ciałem był ludziom wspólny, módlcie się do Niego, Boży apostołowie, aby w życiu wyzwolił mnie ze wszystkich okropieństw.

Sędzio sprawiedliwy, znawco serc, który jedyny znasz moje ukryte grzechy, w godzinie Sądu dla modlitw apostołów nie osądź mnie, ani też nie posyłaj w ogień.

Teotokion: Nie zostałam spalona przez ogień Bóstwa, rodząc w niewypowiedziany sposób, Dziewico nieznająca małżeństwa, przeto módl się z apostołami, Czysta, aby wybawił mnie z wiecznego płomienia, Ciebie sławiącego.

Inny kanon.

Hirmos: Posągowi złotemu na polu Dura sławionemu, troje Twoich dzieci odmówiło wykonani bezbożnego nakazu, wrzuceni zaś w środek ognia zraszani śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Każdego dnia zbliżam się do ognia pokus, ojcze Mikołaju, chodzę pomiędzy sieciami jak ptak, przybiegam pod Twoją szczodłą opiekę, zachowaj mnie niezniszczzonego, modląc się do łaskawego Boga i Pana.

Słowa moje szybko usłyszawszy, ojcze Mikołaju, pospiesz przyjść mi na pomoc, atakowanemu przez nieszczęścia, kłopoty życiowe i złość biesów, abym zbawiony opiewał Twoje orędownictwo.

Ty, który dawno temu zjawileś się we śnie cesarzowi, wybawiając niewinnych, który mieli zginąć, wybaw mnie z ciągle nachodzących mnie ataków, słabości cielesnych i chorób duchowych, ojcze Mikołaju.

Teotokion: Ciebie jedyną mam, Przeczysta, jako pomoc, Ciebie mam jako ochronę całego życia, nie pogardzaj mną, służę Twoim, jedyna orędowniczko świata, ale zbaw mnie, śpiewającego: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Pieśń 8

Hirmos: Piec ognisty dawno temu w Babilonie płomień rozdzielając, z Bożego nakazu spalili Chaldejczyków, wiernych zaś zrosił, śpiewających: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana.

W materialnej postaci jako płomień ognia zstąpił na was Najświętszy Duch i uczynił jako światłą spalające bezbożność i oświecające wszystkich pobożnych, apostołowie Słowa Bożego (dwa razy).

Ulecz moje niepoprawne serce, okropnie atakowane przez żądze, Szczodry, modlę się, oświeć moją duszę i popraw mój rozum, popadający w zło, dla modlitw Twoich uczniów.

Westchnij, duszo moja, i gorliwie wylej łzy, zapłacz nad sobą przed końcem, zanim dosięgnie ciebie płacz bez pociechy i zawołaj do Pana: Zbaw mnie,

Miłosierny, dla modlitw Twoich apostołów.

Teotokion: Niegdyś piec, który nie spalił dzieci, przedstawiał Twoje zrodzenie, Dziewico nieskalana, przeto proszę Ciebie: Módl się z apostołami i ze wszystkimi prorokami, abym został wybawiony z ognia gehenny.

Inny kanon.

Hirmos: W piec ognisty do dzieci żydowskich zstąpił Bóg i płomień zamienił w rosę, śpiewajcie dzieła jako Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Przyjąwszy od Boga władzę wiązania i rozwiązywania, mądry w Bogu ojciec Mikołaju, więzy moich złości rozwiąż Twoimi modlitwami i przywiąż mnie do Bożej miłości Władcy, który dla nas zechciał się wcielić.

Nawiedzeniem Twoim Bożym w ciągu dnia i nocy nawiedzaj mnie, wygładzając ścieżkę pokornej mojej duszy i zachowując mnie, święty Mikołaju, niezranionym przez nadchodzące zgorzenia Złego.

Podaj mi rękę ku Bożej pomocy, Mikołaju, i zachowaj od okrutnego wraźego czyhania, który młodzieńców niegdyś wybawiłeś z gorzkiej śmierci, abym czcił Ciebie jako łaskawego orędownika.

Gdy zasiądziesz, Boże, na tronie budzącym bojaźń, aby sądzić świat, nie wchodź w sąd ze sługą Twoim, ale uczyni mnie godnym losu zbawionych, dla modlitw Mikołaja.

Teotokion: Twoim nadprzyrodzonym zrodzeniem, Bogurodzico, wywyższyłaś nas, umniejszonych przez wielkie niezliczone zło, przeto modlę się do Ciebie, Przczysta: Wysław w nas obfite Twoje miłosierdzie.

Pieśń 9

Hirmos: Przedwiecznego Rodzica Syn, wcielony w Dziewicę Bóg i Pan nam się objawił, aby omroczonych oświecić i zebrać rozproszonych, przeto najczcigodniejszą Bogurodzicę wysławiamy.

Apostołowie chwalebni, apostołowie błogosławieni, uczniowie Zbawcy, głosiciele mądrzy, wybawcie mnie z wszelkiej namiętności, wszelkiego gniewu, wszelkiego grzechu, wszelkich nieszczęść i rozlicznych pokus (dwa razy).

Mnie osądzonego, mnie niepoprawnego, który pogardzałem Twoimi nakazami i naśladowałem szkodliwe dla rozumu biesowskie oszustwa, odnow Panie dla modlitw Twoich apostołów.

Przynoszę niepoprawną duszę i sumienie pogrzebane z grzechami, skalane serce i zamysł zbezczeszczony, wołając do Ciebie, Przyjacielu człowieka: Ze względu na apostołów otocz mnie miłosierdziem Twoim.

Teotokion: Apostołowie głosili Twego Syna w całym świecie, Przczysta, Boga i człowieka, przeto z nimi módl się, abym w budzącym bojaźń dniu Sądu został wybawiony z cierpień, z wiarą wielbiący Ciebie.

Inny kanon.

Hirmos: Od Boga Bóg Słowo w niewypowiedzianej mądrości przyszedł odnowić Adama, który przez pokarm okrutnie upadł w zniszczalność, Bóg niewypowiedzianie wcielił się w świętą Dziewicę ze względu na nas, wierni, przeto jednomyślnie uwielbiamy Go w pieśniach.

Znam Ciebie, Mikołaju mądry, jako zasadę kapłaństwa i wzór łagodności,

przeto Twoimi modlitwami ukróć powstającą każdego dnia przeciwko mnie burzę żądz i nieszczęść, i zachowaj mnie nienaruszonym, najświętszy ojcze.

Jako najświętsze naczynie Bożej mirry, miłosiernie wylane na ziemię, oświeć serca wszystkich nas, który dla mieszkańców Miry byłeś arcykapłanem, przepędzając złą woń pokus modlitwami Twoimi.

Ty pociesz moją duszę, ojcze, niewidzialnie okrutnie atakowaną mnóstwem złości, ale Ty, okazując się łaskawym orędownikiem, Mikołaju, ukróć moje bezmierne pokusy, które oszust podżega we mnie za dnia i w nocy.

Zbliża się budzący bojaźń dzień Władcy, jest przy drzwiach, co uczynisz, o duszo, mając mnóstwo grzechów? Czuwaj więc przed końcem i zawołaj gorliwie do Pana: Zbaw nas modlitwami Twego biskupa Mikołaja.

Teotokion: Oszczędź mnie, Panie, oszczędź, gdy zechcesz sądzić i nie skazuj mnie na ogień, ani też w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, modli się do Ciebie mnóstwo apostołów, przesławny Mikołaj i Dziewica, która Ciebie zrodziła, Chryste.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Ektenia mała, fotagogikon i zwykle psalmy.

Na stichownie stichery apostołom, ton 2:

Wywyższyłeś, Zbawco, w świecie imiona najwyższych apostołów, nawykłych do nieba i dających ludziom niewypowiedziane uzdrowienia, gdyż same ich cienie uzdrawiały choroby i pochodzący z rybaków czynili cuda, Judejczycy głosili nauki łaski, ze względu na nich daj nam, Miłosierny, wielkie miłosierdzie.

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Ciągle atakowani przez nieprawę czyny i przybiegający do Ciebie, zaiste będącego Boga, słowo Twoich uczniów przynosimy Tobie, mówiąc: Zbaw nas, Nauczycielu, giniemy. Pokaż i teraz wrogom naszym, błagamy, jak opiekujesz się ludźmi i wybawiasz ich z nieszczęść dla modlitw apostołów, z wielkiej łaskawości odrzucając grzechy, Panie, chwała Tobie.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonal w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Świętych Twoich mnóstwo modli się do Ciebie, Chryste: Zmiłuj się i zbaw nas jako Przyjaciel człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion: Całą moją nadzieję składam na Ciebie, Matko Boża, zachowaj mnie pod Twoją opieką.

Także: Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po: Ojcze nasz, tropariony i ektenie, także pierwsza godzina, zwykle psalmy i rozesłanie.

W czwartek na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 2:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Słowa łotra przynosimy Tobie i modlimy się: Wspomnij nas, Zbawco, w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Krańce świata obeszli apostołowie i z ciemności oszustwa oraz niegodziwości wybawiliście ludzi, mądrzy.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy zlorzeczą wam i prześladują was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Siecią łaski z głębin marności wszystkich ludzi mądrze wyprowadziliście, uczniowie Zbawcy.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Wam, którzy skończyliście bieg i zachowaliście wiarę, cierpiętnicy Pańscy, zgodnie wierni zaśpiewajmy.

Chwała. Równego Rodzicowi Syna z Duchem głosząc, zaśpiewajmy niestworzonej Trójcy.

I teraz. Apostołów chwałą, cierpiętników umocnieniem Ty jesteś preczysta Dziewico, i zbawieniem świata.

W CZWARTEK WIECZOREM,

do: Panie, wołam Ciebie, dodajemy stichery krzyża. Ton 2:

Prosomion: Gdy z drzewa.

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Zbawco, gdy zostałeś przygwożdżony do krzyża, słońce widząc to omroczyło się z bojaźni przed Tobą i zasłona świątyni rozdarła się, ziemia zadrżała i kamienie z lękiem rozpadły się, nie mogąc patrzeć na swego Stwórcę i Boga, dobrowolnie cierpiącego niesprawiedliwie na drzewie i znieważanego przez nieprawych.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Cały zrzucony na ziemię, cały zraniony leży w pięknym upadku wąż pełen zła, gdy Ty zostałeś wzniesiony na drzewie, Przyjacielu człowieka, Adam zaś wyzwolony z klątwy i zbawiony, dawno temu osądzony, przeto i my modlimy się: Zbaw nas wszystkich, Szczodry, i uczynń godnymi królestwa Twego.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Gdy podniesiony zostałeś na krzyżu i bok Twój został przebity włócznią, Bezgrzeszny, słońce skryło się nie chcąc patrzeć, Zbawco, ziemia zadrżała i kamienie z lęku rozpadły się, gdy znieważono Ciebie, stworzenie zaś śpiewa Tobie: Chwała ukrzyżowaniu Twemu, Słowo, przez które wszystkich zbawiłeś, Przyjacielu człowieka.

Także stichery świętemu z Menei.

Jeśli zaś nie ma Menei, śpiewamy te stichery stauroteotokiony. Ton 2. Prosomion ten sam.

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Widząc Ciebie podniesionego na drzewie krzyża, Jezu, nieznająca małżeństwa płakała i mówiła: Dziecię słodkie, dlaczego pozostawiłeś mnie samą, która Ciebie zrodziłam? Światłości niedostępna Ojca bez początku, pospiesz i wysław, aby otrzymali Bożą chwałę ci, którzy sławią Twoje cierpienia.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Gdy Dziewica widziała Życie umierające na drzewie i bok Jego boleśnie przebijany włócznią, płacząc wzywała: Synu i Boże mój, czym ci odpłaciło zgromadzenie pozbawione łaski? Biada mi, nie mogę znieść bólu, cierpi moje łono widząc tak cierpiącego Ciebie, Władco!

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Gdy Dziewica nieznająca męża widziała Syna zdejmowanego z drzewa, położonego bez oddechu na ziemi jako człowieka, obejmując Go i całując usta Jego i oczy, tak do Niego przedziwnie wołała: Jakże to nieruchomym widzę Ciebie, który wszystko ożywasz? Zaiste wielki to cud.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion:

Prosomion: Gdy z drzewa.

Gdy nieskalana owieczka widziała swego Baranka na zabicie dobrowolnie prowadzonego jako człowieka, płacząc mówiła: Pozostawiasz mnie teraz bezdzietną, Chryste, która Ciebie zrodziłam. Cóż takiego uczyniłeś, Wybawicielu wszystkich? Raczej zaś zaśpiewam i wysławię Twoją niezwykłą łaskawość, przewyższającą rozum i słowa, Przyjacielu człowieka?

Także: Pogodna Światłości. Prokimenon dnia: Pomoc moja jest od Pana, który stworzył niebo i ziemię. Stichos: Oczy me wznoszę ku góróm, stąd nadejdzie pomoc moja. Także: Pozwól, Panie, w wieczór ten.

Na stichownie stichery krzyża, ton 2:

Zbaw mnie mocą krzyża, Chryste Zbawco, jak Piotra wybawiłeś w morzu, i zmiłuj się nade mną.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

„Niech będzie ukrzyżowany” – wołali ci, którzy zawsze rozkoszowali się Twoimi darami i prosili, aby bandyta zajął miejsce Dobroczyńcy, a Ty milczałeś, Chryste, znosząc surowość zabójców sprawiedliwych, pragnąc cierpieć i zbawić nas jako Przyjaciel człowieka.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyceni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Wy, którzy nie umiłowaliście ziemskich rozkoszy, cierpiętnicy, staliście się godnymi niebieskich dóbr i jesteście współmieszkańcami aniołów, Panie, dla ich modlitw zmiłuj się nad nami i zbaw nas.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion:

Prosomion: Gdy z drzewa.

Gdy nieprawi ludzie Ciebie, Zbawco, Życie wszystkich, podnieśli na

drzewie, wtedy czysta i nieskalana Matka Twoja stojąc i płacząc, wołała: Dziecię moje słodkie, światłości moich oczu, biada mi, jakże to pośrodku łotrów na krzyżu przecierpiałeś przygwożdżenie, który ziemię zawiesiłeś na wodach?

Także: **Teraz** pozwalasz odejść. **Trisagion**. **Po: Ojciec nasz, troparion i rozesłanie.**

W CZWARTEK NA POWIECZERZU,
Kanon modlitewny do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 2.

Pieśń 1

Hirmos: Na głębię niegdyś posłała wojsko faraona wszechmocna siła, Wcielone zaś Słowo zniszczyło zgubny grzech, wysławiony Pan chwalebnie się wysławił.

Jako piękną, jako najlepszą, jako nieskalaną pośród niewiast Bóg wybrał Ciebie i wcielił się w Twoje nieskalane łono, módl się do Niego, Nieskalana, aby ze zmytych grzechów wybawił wszystkich śpiewających Tobie.

Według Psalmu, Czysta, jako Królowa stanęłaś po prawicy Króla, który zajaśniał z Twego łona, módl się do Niego, Nieskalana, aby okazał mnie stojącym po prawicy w dniu odpłaty.

Chwała. Wyschłą przez nieprzyzwoite czyny naturę ludzką odnowi rodząca deszcz niebieski, przeto modlę się, abyś wyschłą bruzdę mojej duszy okazała przynoszącą owoce, Oblubienico Boża.

I teraz. Umarliśmy przez sad duchowy, drzewem zaś życia, Czysta, ku życiu wiecznemu zostaliśmy powołani, które z Ciebie, Bogurodzico, zakwitło w sposób przewyższający rozum Chrystusem Bogiem, do którego z odwagą módl się o zbawienie dusz naszych.

Pieśń 3

Hirmos: Zakwitła pustynia, Panie, jako krynica, bezpłodny pogański Kościół, przez przyjście Twoje, w nim umocnione jest moje serce.

Przyoblekł się we mnie, człowieka, i z łona Twego przyszedł Stwórca, dając szaty niezniszczalności obnażonemu przez liczne złe czyny, Przekzysta.

Zrodziłaś czcigodne Słowo Boże, Władczyni, do którego módl się gorliwie, aby ulitował się nade moją pokorną duszą, bolejącą z powodu nieprzyzwoitych rozkoszy.

Chwała. Ulecz rany mojej duszy, Przekzysta, i moje pokorne serce, zgorzkniałe przez jad węża, uzdrów je Twoim skutecznym leczeniem.

I teraz. Jako Matka mające odwagę przed swoim Synem, Władczyni, proś Go o pomoc dla ludzi uciemienionych, zrzucając chełpliwość nieprawych.

Pieśń 4

Hirmos: Przyszedłeś z Dziewicy, nie orędownik, nie anioł, lecz sam Pan wcielił się i zbawił całego mnie człowieka, przeto wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Panie.

Zroś mnie kroplą rozrzewnienia, Władczyni, zabierając cały pożar mego serca i mój smutek oraz odpędzającą szkodliwe ataki.

Mnie, zranionego orężem rozkoszy i leżącego w ranach nie odrzucaj,

Przezysta, ale ulecz włóczęgą i krwią ukrzyżowanego Syna Twego i Boga naszego.

Chwała. Wzbogacony zostałem różnorodnie przez Pana i sam doprowadziłem siebie do wyniszczenia, przeto uczyni mnie godnym łaski Bożej, abym wielbił Ciebie jako moją łaskawą wspomóżycielkę, Nieskalana.

I teraz. Z Twojego łona zajaśniała, Dziewico nieznająca małżeństwa, zorza Ojca, Chrystus, który krzyżowany oświecił cały świat niszcząc ciemność biesowską.

Pieśń 5

Hirmos: Chryste Boże, Ty byłeś orędownikiem Bogu i ludziom, przez Ciebie bowiem, Władco, do Twego Ojca, Dawcy światłości, z nocy niewiedzy zostaliśmy przeprowadzeni.

Ty, która zrodziłaś drogę życia, Przezysta, skieruj mnie teraz ku drodze prawej, bezmyślnie chodzącego po rozdrożach i strąconego na brzeg okropnych upadków.

Szaleńczo oddaliłem się od rozumu Bożego i żyjąc w nierządzie pobłądziłem w dalekiej krainie żądz, lecz nawróciwszy mnie, Dziewico czysta, wybaw Twoim pocieszeniem.

Chwała. Twoimi życiodajnymi wodami napój służy Twego, rozpalanego płomieniem grzechu i spalanego przez ataki biesów, Dziewico Matko przezysta.

I teraz. Oto w łonie miałaś Chrystusa Boga, Bogurodzico przezysta, co przewyższa słowa, jak głosił Izajasz i w nadprzyrodzony sposób zrodziłaś Go, Bogurodzico.

Pieśń 6

Hirmos: W otchłani grzechów nurzając się, przyzywam niezbadaną otchłań Twego miłosierdzia: Boże, wyprowadź mnie ze zniszczenia.

Nie okaż mi radością biesów na przyszłym Sądzie, Władczyni, ale łaskawie spojrzawszy na mnie ubłagaj Sędziego i Syna Twego.

Zamysłami zagniewałem Ciebie, Panie, a także złymi i nieczystymi moimi czynami, w modlitwie przedstawiam Tobie Matkę Twoją, abyś ulitowawszy się nade mną zbawił mnie.

Chwała. Sam osądzam się grzechami, wybaw mnie z osądzenia, Władczyni, albowiem zrodziłaś Sędziego i Boga wszystkich, wielce chwalebna.

I teraz. Módl się do Jezusa Zbawcy, którego w nadprzyrodzony sposób zrodziłaś cieleśnie, Dziewico Matko przezysta, aby wybawił z nieszczęść Twoje sługi.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Prosomion: Ty, która jesteś źródłem miłosierdzia, Bogurodzico.

Dziewica i Matka Twoja, Chryste, widząc Ciebie na krzyżu martwego rozpostartego, płacząc gorzko mówiła: Synu mój, cóż to za budząca bojaźń tajemnica? Ty, który wszystkim dajesz życie wieczne, jakże to dobrowolnie umierasz na krzyżu haniebną śmiercią?

Pieśń 7

Hirmos: Wrogie Bogu polecenie nieprawego prześladowcy wysoki płomień podniosło. Chrystus bowiem zesłał pobożnym młodzieńcom rosę duchową, Syn błogosławiony i wywyższony.

Mocą moją i śpiewem, zbawieniem i łaskawym wspomóżeniem oraz murem niezwyciężonym jesteś Władczyni, zwycięż atakujące mnie biesy, które zawsze szukają jak mnie zabić.

Bóg wcielił się w Twoje dziewicze łono przebóstwiając ludzkość, Dziewico, przeto modłę się do Ciebie, abys mnie skalanego żądzami i wyniszczalego przez wrogie podstępę wybawiła Twoimi modlitwami.

Chwała. Piec przedstawiał Twoje zrodzenie, Nieskalana, bowiem nie spalił dzieci, jak i Twego łona nie spalił ogień nie do zniesienia, przeto modlimy się do Ciebie, abys wybawiła Twoje sługi z wiecznego ognia.

I teraz. Ty jedyna okazałaś przeczyste poczęcie i niezniszczalne zrodzenie pozostając dziewicą, Chrystusa bowiem poczęłaś, Czysta, Boga nad wszystkimi, będącego człowiekiem, na zbawienie i wybawienie wiernych.

Pieśń 8

Hirmos: Piec ognisty dawno temu w Babilonie płomienie rozdzielając, z Bożego nakazu spalił Chaldejczyków, wiernych zaś zrosił, śpiewających: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana.

Naśladuj dobrych, unikaj złych, troszcz się o Boże czyny, duszo moja, modłę się za ciebie do Bogurodzicy, gdyż masz nie do zawstydenia wszystkich wspomóżycielkę, miłosierną i łaskawą.

Rozwiązałaś więzy ludzkie dawnego osądzenia, przeto modłę się do Ciebie, Bogurodzico: Rozwiąż wszelkie więzy zła mego serca, wiążąc mnie Bożą miłością Stwórcy, Przczysta.

Chwała. Zrodziłaś zorzę chwały Ojca, Bogurodzico, rozjaśnij moje godne pożałowania serce, znieślawione przez grzechy, i okaż mnie uczestnikiem wiecznej chwały, bowiem z wiarą sławię Ciebie.

I teraz. Objawiło się nam z Ciebie, Bogurodzico, prawdziwe Słońce Sprawiedliwości, oświecające wszystko promieniami Bóstwa, Najwyższy wcielił się, słaśmy Go w pieśniach.

Pieśń 9

Hirmos: Przedwiecznego Rodzica Syn, wcielony w Dziewicę Bóg i Pan nam się objawił, aby omoczonych oświecić i zebrać rozproszonych, przeto najczcigodniejszą Bogurodzicę wysławiamy.

Adam spożył pokarm z dodatkiem śmierci, z drzewa ogarnęła go gorycz, zaś na drzewie przygwożdżony Syn Twój, Przczysta, wytoczył słodycz nieśmiertelności, przeto Ciebie sławimy.

Jesteś Królową Króla Chrystusa i Pana rodzisz w sposób przewyższający słowa, który zniszczył królestwa otchłani, módl się do Niego gorliwie, Dziewico, aby uczynił wszystkich czczących Ciebie godnymi wyższego Królestwa.

Chwała. Pobłogosław moje pokorne serce, Władczyni, pełne zła z powodu rozkoszy, i wprowadź mnie w łaskawe bramy pokuty jako Rodzicielka dobrego Boga i dobra Matka.

I teraz. Martwym był podniesiony na krzyżu, który uśmiercił węża, przeto

wołam do Ciebie: Zmiłuj się nad moją duszą obumarłą przez złe czyny i ożyw modlitwami Twojej Rodzicielki.

Także: **Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Trisagion. Po: Ojciec nasz, tropariony, ciąg dalszy i rozesłanie.**

W PIĄTEK RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katzyma poetycka krzyża. Ton 2:

Zbawienie uczyniłeś pośrodku ziemi, Chryste Boże, wyciągnąwszy na krzyżu Twoje przeczyste ręce i gromadząc ludy wołające: Panie, chwała Tobie.

Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg jego, albowiem jest święty.

Wróg zniewolił Adama obrazem pokarmu z drzewa, także samo Panie sam zniewoliłeś wroga drzewem krzyża i męką Twoją, w tym celu przyszedłeś bowiem, Drugi Adamie, aby odnaleźć zaginionego i ożywić zmarłego: Panie, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Dziewica i Matka Twoja, Chryste, widząc Ciebie na krzyżu martwego rozpostartego, płacząc gorzko mówiła: Synu mój, cóż to za budząca bojaźń tajemnica? Ty, który wszystkim dajesz życie wieczne, jakże to dobrowolnie umierasz na krzyżu haniebną śmiercią?

Po drugiej recytacji Psalterza katzymy poetyckie. Ton 2:

Życiodajny krzyż Twojej łaskawości, który darowałeś nam niegodnym, Panie, przynosimy Tobie na modlitwie, zbaw miasto Twoje i pokój daj ze względu na Bogurodnicę, jedyny Przyjacielu człowieka.

Stichos: Bóg nasz, Król nasz przed wiekami uczynił zbawienie pośrodku ziemi.

Przeczystej Twojej ikonie, o Dobry, oddajemy pokłon, prosząc Cię, Chryste o darowanie przewinień naszych. Ty bowiem dobrowolnie zechciałeś wstąpić ciałem na krzyż, aby tych, których stworzyłeś, wybawić z niewoli wroga. Przeto dziękczynnie wołamy do Ciebie: Radością wszystko napełniłeś, Zbawicielu nasz, który przyszedłeś zbawić świat.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Męczennikom: Ciebie, odziewającego niebo obłokami, święci mieli za szatę, w świecie przecierpieli męki od nieprawych i zniszczyli oszustwo bożków, ich modlitwami i nas wyzwól od niewidzialnego wroga, Zbawco, i zbaw nas.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Stojąc przy Twoim krzyżu Matka, która bez nasienia zrodziła Ciebie, Chryste, nie mogąc znieść Twoich niesprawiedliwych cierpień, łkając i płacząc wołała do Ciebie: Jakże cierpisz, który z natury jesteś niecierpięliwy, najśłodszy Synu? Opiewam Twoją niezwykłą łaskawość.

Po trzeciej recytacji Psalterza katzymy poetyckie. Ton 2:

Jak łotr wyznaję i wołam do Ciebie, Łaskawego: Wspomnij mnie, Panie, w królestwie Twoim i połącz mnie z nim, który podjąłeś za nas dobrowolną śmierć.

Ty, który oświeciłeś ludzi krzyżem i wezwałeś grzeszników do pokuty, nie odłączaj mnie od Twojej owczarni, dobry Pasterzu, ale odszukaj mnie, zbłąkanego, Władco, i połącz z Twoją świętą owczarnią jako jedyny dobry i Przyjaciel

człowieka.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Strzeżeni czcigodnym krzyżem Twego Syna, Władczyni czysta Bogurodzico, wszelkie ataki wroga łatwo zwyciężamy, przeto godnie Ciebie wysławiamy jako Matkę Bożą, jedyną nadzieję dusz naszych.

Kanon ku czci czcigodnego i życiodajnego krzyża,
mający akrostych: **Krzyż został postawiony i upadło oszustwo demonów. Poemat Józefa. Ton 2.**

Pieśń 1

Hirmos: **Drogą nieprzebytą, niezwykłą, suchą na dnie morza szedł wybrany Izrael, śpiewając: Panu śpiewajmy, albowiem się wysławił.**

Przyjąłeś ukrzyżowanie i zostałeś gwoździami haniebnie przybity, Słowo, chcąc uczyć wszystkich ludzi, którzy sławią Twoje dobrowolne cierpienia.

Rozpostarłeś na krzyżu dłonie, Zbawco, który niebo rozpostarłeś jak namiot, objawszy nimi narody i ludzi sławiących Twoje dobrowolne cierpienia.

Męczennikom: **Wziąwszy krzyż na ramię, cierpiętnicy, gorliwie naśladowaliście ukrzyżowanego Chrystusa, odtwarzając w sobie Jego Boże cierpienia.**

Męczennikom: **Moce anielskie pospieszyły widząc wasze cierpienia, zapłakało zaś mnóstwo biesów, widząc zwycięskich w Bogu męczenników.**

Teotokion: **Słowo czcigodnego proroka spełniło się: Oreż bowiem przeszył Twoje serce, Władczyni, gdy widziałaś swego Syna przygwożdżonego na krzyżu.**

Inny kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 2.

Hirmos: **Chodźcie, ludzie, śpiewajmy pieśń Chrystusowi Bogu, który rozdzielił morze i kierował ludem wyprowadzonym z niewoli egipskiej, albowiem się wysławił.**

Ty, która zrodziłaś Źródło niecierpiętności, Dziewico, ulecz mnie zranionego żądzami i wyrwij z wiecznego ognia, jedyna otoczona przez Boga radością.

Wybaw mnie z cielesnych słabości i ulecz nieprzyzwoite żądze duszy, wyrwij mnie z wiecznego ognia, jedyna, która otrzymałaś od Boga pełnię łaski.

Pod Twoją łaskawość przybiegam teraz, Dziewico Matko przeczysta, wybaw Twego sługę z chorób duchowych, żądz niszczących duszę i wiecznego ognia.

Ty jesteś moim oczyszczeniem, Władczyni, do Ciebie podbiegam i zbawiam się, zdobywam zbawienie duszy, wszystkich bowiem możesz zbawić jako Matka Boża.

Pieśń 3

Hirmos: **Na opoce wiary umocniwszy mnie, otworzyłeś moje usta przeciwko wrogom moim, rozweselił się bowiem duch mój, aby śpiewać: Nie ma świętego, jak Bóg nasz, i nie ma sprawiedliwego bardziej od Ciebie, Panie.**

Niezniszczalne grono winne wisząc na drzewie kapało Bożą słodycz, weselącą serca ludzi i przez łaskę gubiącą pijaństwo złości, Jezus zbawiciel dusz naszych.

Dobrowolnie zostałeś podniesiony na krzyżu Jezusie i zrzuciłeś całą złość diabła, a upadłych ludzi w zgubie rozumu zepsutego podniosłeś, wielce miłosierny.

Męczennikom: **Rozpalani ogniem Bożej miłości nie przeraziliście się ognia,**

mężni, nie ulękliście się śmierci mając nadzieję otrzymania nieśmiertelnych darów, nieskończonej radości i niezachodzącej Światłości.

Męczennikom: Kroplami swojej krwi, cierpiętnicy zaczerwieniliście jaśniejącą purpurę i przyoblekliście się w nią, w prawej ręce jako berło nosząc Boży krzyż i zawsze królując z Panem.

Teotokion: Zastępy bezcielesnych czczą Ciebie, zrodziłaś bowiem Władcę wszystkich noszącego ciało, który drzewem rozwiązał wszystkich spętanych, Dziewico Oblubienico Boża, a wiernych przywiązał do swojej miłości.

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Zrodziłaś Króla niemającego początku, który z Ciebie, Dziewico Matko, przyjął ciało, módl się do Niego jako Przyjaciela człowieka, aby zbawił Twego sługę z wszelkiego smutku i przyszłego osądzenia.

Zniszcz serca mego zakłopotanie, ulecz rany i oddal rany Twoją Bożą mocą, daj mi potoki rozrzewnienia, która zrodziłaś zawsze żywe Źródło.

Ulecz, Bogurodzico, moją duszę bolejącą z ataku grzechów i zniechęcenia, daj memu sercu łyzy pokuty i bojaźń mego Władcy zasadź w nim, Przeczysta.

W lenistwie spędziłem moje życie i żądzami skalałem moje serce, przychodzę do Ciebie, Władczyni, z rozrzewnieniem duszy i modłę się: Ulituj się i zbaw mnie, dając mi wzory pokuty.

Pieśń 4

Hirmos: Przyszedłeś z Dziewicy, nie orędownik, nie anioł, lecz sam Pan wcielił się i zbawił całego mnie człowieka, przeto wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Panie.

Powieszony zostałeś na drzewie, który ziemię zawiesiłeś na wodach, Wszechmocny, i włócznią przebity Twój bok wytoczył krew z wodą na zbawienie wszystkich.

Twoim przebitym boki ulecz moją chorobę, bity ręką po policzku Ty dałeś wolność, a przez zakosztowanie żółci wybawiliśmy się z pokusy rozkoszy, Chryste.

Męczennikom: Obłożywszy ranami węża oszusta, uleczcie rany naszych serc, zawsze tocząc łaskę ze zbawczych źródeł, Boży męczennicy.

Męczennikom: Zadaliście wrogowi ranę na całym ciele, czcigodni, skrwawieni ranami, na krzyżu rozciągani i obdzierani ze skóry, cierpiętnicy Pańscy.

Teotokion: Najwyższy wcielił się w Twoje przeczyste łono, a Ty widząc Go niesprawiedliwie powieszono na drzewie, Przeczysta, jęcząc płakałaś i sławiłaś Jego łaskawość.

Inny kanon.

Hirmos: Śpiewam Tobie, usłyszałem bowiem wieść od Ciebie, Panie, i ulękłem się, idziesz bowiem do mnie, szukając mnie zbłąkanego, przeto Twoje wielkie upokorzenie się dla nas wysławiam, wielce miłosierny.

Śpiewam Tobie, zaprawdę przez wszystkich opiewana, która wielce chwalebno Boga Słowo zrodziłaś i modłę się, abyś uleczyła choroby mojej

pokornej duszy i wybawiła mnie z okropnego osądzenia.

Zwykle zraszasz nas, Dziewico, Twoim bogatym miłosierdziem, lecząc słabość i niszcząc rozliczne żądze duszy, przeto rozwiąż mego serca grzeszne więzy i liczne choroby.

Skalałem moją duszę żądzami, ale Ty, która byłaś najczystszy mieszkaniec Przeczystego, oczyść Bogurodzico i do światłości pokuty skieruj mnie, wyrrywając z przyszłego ognia.

Oświeć mój rozum, przeczysta Władczyni, modlę się do Ciebie, wycisz fale pełnego żądz mego serca, zniszcz cielesne pragnienia i doprowadź do Bożej przystani.

Pieśń 5

Hirmos: Węgiel objawił Izajaszowi, że Słońce zajaśnieje z dziewiczego łona, dając zbłąkanym w ciemnościach oświecenie służące poznaniu Boga.

Z miłosierdzia wstąpiłeś na krzyż, Władco, wyrwałeś mnie z głębi zła i uczciłeś współzasiadaniem z Ojcem, dobrowolnie pozbawiwszy się czci.

Ukoronowany został cierniem, który kwiatami ukoronował całą ziemię, wyrwij z korzeniami ciernie moich żądz, Słowo, i zasadź we mnie Twój rozum.

Męczennikom: Mocą waszej słabości, święci męczennicy, dobrowolnie otoczyliście się i umocniliście, gubiąc przez to moc biesów.

Męczennikom: Bardzo cierpieliście na ziemi, święci, na niebiosach znaleźliście wielką chwałę i wybawiliście nas, czczących was, z wielkich nieszczęść.

Teotokion: Ten, który na ramionach cherubinów na niebiosach wspaniale jest noszony, zaprawdę zasiadał na Twojej ręce, Przeczysta, i został ukrzyżowany, wszystkich wybawiając z ciemności.

Inny kanon.

Hirmos: Oświecenie w ciemnościach leżących, zbawienie zrozpaczonych, Chryste Zbawco mój, dla Ciebie czuwam od poranku, Królu świata, oświeć mnie jasnością Twoją, innego bowiem oprócz Ciebie Boga nie znam.

Mnie, uśmierconego przez ataki i polowania oszusta, ożyw nieskalana Władczyni Bogurodzico, która zrodziłaś Życie Hipostatyczne wszystkich, abym Ciebie pobożnie opiewał, przez wszystkich wysławiana.

Stałaś się, Dziewico, Matką Baranka i Pasterza, ustrzeż mnie zbłąkanego i uczyni godnym połączenia z owcami po prawicy w dniu Sądu, abym opiewał Twoją zbawczą łaskę.

Z omroczenia żądz, z pokus dodawanych atakami obcego, z przyszłych wiecznych cierpień dla grzesznych wybaw mnie, Dziewico, Twoimi modlitwami, proszę.

Oblubienico Boża, w której zamieszkało jedyne Boże Słowo, oświecające całą ziemię, zajaśnij dla mnie zorzami prawdziwej pokuty, oświeć mnie zbawczymi promieniami, rozpędzając ciemności moich żądz Twoimi modlitwami, proszę.

Pieśń 6

Hirmos: Słowo modlitw ze zbolącej duszy usłyszawszy, Władco, wybaw mnie z okropności, jedyny bowiem jesteś przyczyną naszego zbawienia.

Plecy wydałeś na rany i policzki Twoje na uderzenia, oblicze zaś na oplucie, Zbawco, zbawiwszy mnie, wielce Tobie grzeszącego w rozumie i niewiedzy.

Jak Baranek na zabicie byłeś prowadzony, Chryste Boże mój, i uśmierconych przez jadowite ukąszenie wilka duchowego na nowo wprowadziłeś z życia, chwałą Twemu ukrzyżowaniu.

Męczennikom: Męczennicy zachowując prawa Władcy nieprawie zgromadzenie przestępców prawa złowili i uśmiercili, przyjmując życie wieczne.

Męczennikom: Uzbroiliście się, święci, radując się wrogie zasady orężem ich zwyciężyliście i przyjęliście od Boga zwycięskie korony.

Teotokion: Aby przebóstwić człowieka z Ciebie, Dziewico, rodzi się Bóg, zostaje ukrzyżowany i zakosztował śmierci, zabijając krzyżem tego, który dawno temu mnie zabił.

Inny kanon.

Hirmos: W otchłani grzechów nurzając się, przyzywam niezbadaną otchłań Twego miłosierdzia: Boże, wyprowadź mnie ze zniszczenia.

Teraz przybiegam do Ciebie, wysławiana, zbaw mnie Twoimi modlitwami i zachowaj, wszystko bowiem możesz, co zechcesz, jako Matka wszystko umacniającego.

Atakowanego burzą nieszczęść i zatapianego uderzeniami fal, zbaw mnie, Bogurodzico Dziewico, Twego służę.

Uczyni mnie godnym Twego zmiłowania, ogarniętego złością i brakiem miłosierdzia, i wyrwij mnie z czekających męczarni i wiecznego ognia.

Poczęłaś i urodziłaś, Nieskalana, przeczystego Baranka, który wziął grzechy świata, daj mi odpuszczenie grzechów, nie przestając modlić się do Niego.

Pieśń 7

Hirmos: Wrogie Bogu polecenie nieprawego prześladowcy wysoki płomień podniosło. Chrystus bowiem zesłał pobożnym młodzieńcom rosę duchową, Syn błogosławiony i wywyższony.

Mnie, upadłego przez przestępstwo, podniosłeś na krzyżu podniesiony, który jesteś zmartwychwstaniem wszystkich i podniesieniem, Słowo, i zrzuciłeś wroga, który mnie zrzucił, okazując go martwym, chwała Twojej władzy.

Gwoździami grzech Praojca przygwoździłeś, Chryste, zaś bity trzcina napisał wolność wszystkim ludziom, chwała Twemu cierpieniu, przez które wybawiliśmy się z ciemności żądz.

Męczennikom: Sieczeni byliście po ciałach skalanymi rękoma, zwycięzcy Chrystusowi wielcy męczennicy, i przebywaliście duchem nierozłączeni z Bogiem, siekąc mieczem męstwa i zabijając oszusta wroga.

Męczennikom: Mając niezwyciężoną moc ukrzyżowanego Chrystusa, wojsko niezwyciężone, zgubne wojsko do końca zgubiliście, a ucierpiawszy przyjęliście korony zwycięstwa oraz życie błogosławione i wieczne.

Teotokion: Uduchowionym pałacem Króla i ołtarzem ognistym okazałaś się,

Dziewico, na którym zasiadając On podniósł z pierwszego upadku wszystkich ludzi i uczcił zasiadaniem z Ojcem.

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Rodząc nam życie hipostatyczne śmiercią depreczając śmierć umartw żądze mego serca i daj mi źródło łez, Czysta, abym zawsze słaWił Ciebie.

Nadzieją nie do zawstydzienia, ufnością znaną i murem nie do zdobycia, opieką moją i pomocą bądź mi, Nieskalana, mającemu w Tobie nadzieję, i skieruj mnie do światłości pokuty i rozumienia, Czysta.

Ublągaj Twego Syna, aby wybawił słuę Twego z wszelkiego zła, biesów, smutku, osądzenia i ognia wiecznego, abym zawsze z wiarą słaWił Ciebie.

Ty jedyna okazałaś przeczyste poczęcie i niezniszczalne zrodzenie pozostając dziewicą, Chrystusa bowiem poczęłaś, Czysta, Boga nad wszystkimi, będącego człowiekiem, na zbawienie i wybawienie wiernych.

Pieśń 8

Hirmos: Podobni do złota byli po trzykroć błogosławieni młodzieńcy i widząc niezmienny, i żywy obraz Boży pośród płomieni wołali: Powołane do bytu niech śpiewa Panu całe stworzenie i wywyższa na wszystkie wieki.

Ludzie niepokorni, bez lęku czyniący wszystkie nieprawości pośród nieprawych podniósłszy Ciebie ukrzyżowali na drzewie, Szczodry, usprawiedliwiającego nieprawych, a Ciebie słaWi całe stworzenie jako Pana i Władcę, opiewając Twoją wielką cierpliwość.

Zakrwawiłeś swoje palce, Chryste, przygwożdżony do drzewa, zatrzymując przynoszoną dawno temu biesom krew na zgubę przynoszącym, przeto słaWi Ciebie całe stworzenie, Boże wszystkich, opiewając Twoją przyjaźń do człowieka.

Męczennikom: Wodami życia napełniwszy męczenników, wysuszyłeś potoki oszustwa Bożymi strumieniami krwi, z wiarą niezachwianych wołających: Powołane do bytu niech śpiewa Panu całe stworzenie i wywyższa na wszystkie wieki.

Męczennikom: Niezliczona ilość waszej krwi, święci, wygasila ogień niegodziwości i zniszczyła helleńskie oszustwo wielobóstwa, oświecając wszystkich wiernych śpiewających: Niech całe stworzenie śpiewa Panu i wywyższa Go na wszystkie wieki.

Teotokion: Nieskalana Owieczka, upiększenie proroków i męczenników, gdy ujrzała Baranka podnoszonego na drzewie, Słowo niemające początku, płakała gorzko i mówiła: Powołane do bytu niech śpiewa Panu całe stworzenie i wywyższa na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Bogu, który zstaPił do pieca ognistego ku dzieciom żydowskim i płomień zamienił na rosę, śpiewajcie dzieła jako Bogu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Ucieczko chrześcijan i pomocy, nie pogardzaj mną, trzymanym przez okropieństwa, przeczysta Dziewico, zawsze otaczanym przez nieszczęścia i liczne ataki złych biesów.

Nie zapominaj głosu modlących się do Ciebie, Orędowniczko budząca bojaźń, ale z wszelkich chorób i wszelkich kar wyrwij Twymi modlitwami, bowiem Twoja macierzyńska modlitwa skłania ku nam Boga.

Utul okropną burzę moich żądz, czysta i błogosławiona, i zwycięż bezlitośnie napadających na moją nędzę wszystkich wrogów bezcielesnych, Dziewico, abym z wiarą śpiewał Tobie.

Z pieca pokus, z płomienia grzechów oraz ognia żądz i gehenny, z ataku biesów wyrwij mnie w ostatniej godzinie jedyna Bogurodzico, Orędowniczko wiernych.

Pieśń 9

Hirmos: Żaden język nie może godnie wysławić, zdumiewa się rozum duchów podniebnych nad Tobą, Bogurodzico, będąc dobrą przyjmij wiarę, gdyż znasz naszą Bożą miłość, Ty bowiem jesteś orędowniczką chrześcijan, Ciebie uwielbiamy.

Aby wyobrazić dawno temu Twoje cierpienia Izaak został związany, Słowo, rozwiązuje zaś związanego baranek w tymże obrazie, pozostawiony w sadzie Sawekowie i zaiste odpuszczona została wtedy ofiara niewolna, przez Ciebie zaś dobrowolnie ofiarowanego zostaliśmy uwolnieni ze zła.

Piękniejszym będąc dobrocią od synów ludzkich, Chryste, nie miałeś dobroci, ani wyglądu, w cierpieniu powieszony na drzewie krzyża, upiększający brzydotę całego rodzaju ludzkiego, chwała wielkiej Twojej łaskowości, jedyny miłosierny Panie.

Męczennikom: Okazaliście się mieszkańcami wyższego Syjonu i równi w czci aniołom, Boży męczennicy, będąc ich współobywatelami, i Kościół pierwородnych jaśniejąc oświecacie, święci, jaśniejący Światłością Bożą i upiększeni zostaliście koronami męczeństwa.

Męczennikom: Umiłowani przyjaciele, wybawcie mnie, was umiłowawszego, z fałszywej przyjaźni, będącego w ciebie, święci męczennicy Pańscy, uprosiwszy wszystkim czczącym waszą pamięć uświęcenie, oświecenie i odpuszczenie okropnych grzechów.

Teotokion: Ustał zwykły ruch światła, gdy Ciebie widząc, Słońce Sprawiedliwości, dobrowolnie podniesionego na krzyżu, Dziewica z uczniem dziewiczym wołała, płacząc: Biada mi – mówiła – cóż to za straszny widok!

Inny kanon.

Hirmos: Przedwiecznego Rodzica Syn, wcielony w Dziewicę Bóg i Pan nam się objawił, aby omroczonych oświecić i zebrać rozproszonych, przeto najczciodsza Bogurodzicę wysławiamy.

Zrodziłaś Przyjaciela człowieka Pana jedynego wielce miłosiernego, w sposób przewyższający rozum i słowa, módl się do Niego Dziewico, aby w strasznej godzinie Sądu wybawił sługę Twego z ognia wiecznego.

Nam, śpiewającym Tobie i z wiarą sławiącym, zawsze przybiegającym pod Twoją Bożą opiekę, daj z niebios odpuszczenie okropnych i dręczących żądź, Oblubienico Boża, wybawiając z cierpień i Sądu.

Piękny ku spojrzeniu, w skosztowaniu zaś najbardziej gorzki był owoc grzechu, który mnie uśmiercił, a którym nakarmiłem się do syta, czekam na Sąd budzący bojaźń, z którego wyrwij mnie, najświętsza Dziewico Matko.

Pobłogosław moje pokorne serce, Władczyni, pełne zła z powodu rozkoszy, i wprowadź mnie w łaskawe bramy pokuty jako Rodzicielka dobrego Boga i dobra Matka.

Także: **Zaprawdę godne to jest, ektenia, fotagogikon i zwykłe psalmy.**

Na stichownie stichery krzyża. Ton 2:

Drzewo Twego krzyża, Chryste Boże, okazałeś nam drzewem życia, wierzącym w Ciebie i przez nie zlikwidowałeś władzę mającego śmierć, ożywiłeś nas zmarłych przez grzech, przeto wołamy do Ciebie: Łaskawco wszystkich Panie, chwała Tobie.

Stichos: **Nasyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.**

Dobrowolnie wyniszczyłeś siebie ze względu na wyniszczenie Adama, Chryste Boże, przyszedłeś na ziemię wcielając się w Dziewicę i przyjąłeś ukrzyżowanie, aby nas wyzwolić z wrogiej niewoli, Panie, chwała Tobie.

Stichos: **Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonali w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.**

Męczennikom: **Za Chrystusa ucierpieliście aż do śmierci, o cierpiętnicy męczennicy, dusze bowiem macie na niebiosach w ręku Bożym i po całym świecie czczone są wasze relikwie, kapłani kłaniają się i ludzie wszyscy, radując się zgodnie wołają: Snem czcigodnym jest przed Panem śmierć Jego sprawiedliwych.**

Chwała, i teraz. Stauroteotokion:

Prosomion: **Gdy z drzewa.**

Gdy nieskalana owieczka widziała swego Baranka na zabicie dobrowolnie prowadzonego jako człowieka, płacząc mówiła: Pozostawiasz mnie teraz bezdzietną, Chryste, która Ciebie zrodziłam. Cóż takiego uczyniłeś, Wybawicielu wszystkich? Raczej zaś zaśpiewam i wysławię Twoją niezwykłą łaskawość, przewyższającą rozum i słowa, Przyjacielu człowieka?

Także: **Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion i ektenie. Także pierwsza godzina, zwykłe psalmy i rozesłanie.**

W piątek na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 2:

Stichos: **Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.**

Słowa łotra przynosimy Tobie i modlimy się: Wspomnij nas, Zbawco, w królestwie Twoim.

Stichos: **Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.**

Wykorzeniłeś, Władco, szkodliwy cień, dobrowolnie nosząc koronę

cierniową, wielce cierpliwy.

Stichos: **Błogosławieni jesteście, gdy zlorzeczą wam i prześladują was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.**

Ukrzyżowany zostałeś na miejscu czaszki, Bezgrzeszny, i skruszyłeś głowę Złego, zbawiając wszystkich ludzi.

Stichos: **Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.**

Skruszani całą moc wroga skruszyliście, męczennicy, i przyjęliście korony zwycięstwa.

Chwała. Oświeceni okropieniem Bożej krwi, wierni, czcimy jedno Bóstwo w Trzech Osobach.

I teraz. Gdy Nieskalana widziała Chrystusa Baranka powieszzonego na drzewie, łkając i płacząc wielbiła Go.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W PIĄTEK WIECZOREM,

porządek sobotniej służby i cały obrzęd niesporów oraz jutrzni napisany został przy pierwszym tonie.

Do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery świętym męczennikom, hierarchom i sprawiedliwym. Ton 2:

Prosomion: Gdy z grobu.

Stichos: **Jeżeli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.**

Ciało wydaliście ranom i straszne znosiliście męki oraz śmierć, chwalebni męczennicy, i zawstydziliście oprawców, zaiste niszcząc cześć idoli i Chrystusa głosząc jedyne Boga i Władcę, przed którym stoicie z chórami aniołów, sławni ukoronowani.

Stichos: **Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.**

I znowu mówimy powyższą stichereę.

Stichos: **Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.**

Okazaliście się głosicielami Bożymi Słowa, które zjawilo się na ziemi, wszystkich nauczyliście pobożności i przedstawiliście prawosławie Bożych słów, którym daleko odpędziliście herezję od Kościoła Chrystusowego, przeto wiecznie żyjecie w przybytkach jako sprawujący święte czynności Trójcy, gdzie wszystkich godnie wprowadźcie, błogosławieni.

Inne stichery męczenników, ton ten sam.

Stichos: **Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.**

Wy, którzy nie umiłowaliście ziemskich rozkoszy, cierpiętnicy, staliście się godnymi niebieskich dóbr i jesteście współmieszkańcami aniołów, Panie, dla ich modlitw zmiłuj się nad nami i zbaw nas.

Stichos: **Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.**

Dzięki świętym męczennikom modlącym się za nami i śpiewającym Chrystusowi, ustało wszelkie oszustwo i rodzaj ludzki zbawia się przez wiarę.

Stichos: **Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na**

wieki.

Chóry męczenników sprzeciwiły się prześladowco, mówiąc: My walczymy dla Króla Mocy. Jeśli wydacie nas ogniowi i mękom, nie wyrzekniemy się mocy Trójcy.

Chwała, i teraz. Teotokion: Przemienie cień Prawa, gdy przyjdzie łaska, jak bowiem krzew gorejący nie spłonął, tak i Dziewica urodziła i dziewicą pozostała. Zamiast ognistego słupa zajaśniało Słońce Sprawiedliwości, zamiast Mojżesza Chrystusa, zbawienie dusz naszych.

Także: Pogodna Światłości. Prokimenon dnia: Boże, jesteś wspomżeniem moim. Bóg mój, miłosierdzie Jego uprzedzi mnie. Stichos: Ocal mnie od wrogów moich, Boże, i od powstających na mnie wybaw mnie. Także: Pozwól, Panie, w wieczór ten.

Na stichownie stichery, ton 2:

Wielka jest chwała, jaką zdobyliście, święci, przez wiarę, nie tylko bowiem w cierpieniach wroga zwyciężyliście, ale także po śmierci przepędzacie duchy, uleczacie chorych, lekarze dusz i ciał, módlcie się do Pana, aby zmiłował się nad duszami naszymi.

Stichos: Błogosławieni, których wybrałeś i przyjąłeś, Panie, pamięć o nich z pokolenia na pokolenie.

Zmarłym: Jak więdnie kwiat i jak przemija cień niszczyje każdy człowiek, a gdy zagrzmie trąba martwi wszyscy powstaną jak w trzęsieniu ziemi na Twoje spotkanie, Chryste Boże, wtedy Władco duchy tych sług Twoich, których od nas zabrałeś, umieść w świętych Twoich przybytkach.

Stichos: Dusze ich zamieszkają w szczęśliwości.

Zmarłym: Biada mi, jakież wysiłek ma dusza odłączająca się od ciała! Biada mi, wtedy bez względu na ilość łez nie będzie zmiłowania nade mną! Ku aniołom podnosząc oczy bezskutecznie będę się modlił, ku ludziom wyciągać ręce i nie będzie pomocnika. Przeto umiłowani moi bracia, rozumiejąc krótkie życie nasze, prosimy Chrystusa o pokój dla zmarłych i o wielkie miłosierdzie dla dusz naszych.

Chwała, i teraz. Teotokion: Wybaw z nieszczęść sługi Twoje, Bogurodzico Dziewico, albowiem wszyscy po Bogu do Ciebie przybiegamy jak do muru niezdołytego i orędowniczki.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojcze nasz, troparion i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W PIĄTEK NA POWIECZERZU,

Kanon modlitewny do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 2.

Pieśń 1

Hirmos: Chodźcie, ludzie, śpiewajmy pieśń Chrystusowi Bogu, który rozdzielił morze i kierował ludem wyprowadzonym z niewoli egipskiej, albowiem się wysławił.

Jesteś źródłem życia, Dziewico Matko czysta, rodzisz Przywódcę i Pana, Życie wszystkich, zraszasz wiarę wysławiających Ciebie.

Ciebie mamy wzbogaciwszy się jako umocnienie i orędowniczkę, Ciebie wyznający Bogurodzico czysta, wybawiając się z fal życia, nieskalana Dziewico.

Chwała. Ty, która zrodziłaś Źródło życia, ulecz mnie zranionego żądzami, Dziewico, i wyrwij z wiecznego ognia, jedyna Łaski Pełna.

I teraz. Ty, która jesteś ucieczką wiernych, zawsze Dziewico, i władczą pomocą dla przybiegających do Ciebie, wybaw nas z wszelkich potrzeb i kłopotów.

Pieśń 3

Hirmos: Umocnij nas w Tobie, Panie, który drzewem uśmierciłeś grzech, i Twoją bojaźń Twoją bojaźń daj sercom naszym, śpiewającym Tobie.

Nazywamy Ciebie, Dziewico, zaprawdę złotą kadzielnicą, naczyniem z manną, Bożą górą i pięknym pałacem Bożym.

Będąc Kościołem i świętym mieszkaniem Słowa, Bogurodzico, bądź mi zawsze oczyszczeniem grzechów, najświętsza Dziewico.

Chwała. Ani język ludzki, ani rozum bezcielesnych nie może wypowiedzieć Twego zrodzenia, bowiem w sposób nadprzyrodzony i przewyższający rozumienie zrodziłaś Stwórcę, Bogurodzico.

I teraz. Bądź umocnieniem, ucieczką i opieką, Dziewico Rodzicielko Boga, dla przybiegających do Ciebie z wiarą i wyznających Ciebie jako Matkę Bożą.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem, Panie, o sławnej opatrności Twojej i wysławilem, Przyjacielu człowieka, niezbadaną Twoją moc.

Ciebie, Bogurodzico, zdobyliśmy jako wielką pomoc dla chrześcijan, wyrwij nas z okropnych nieszczęść.

Władczyni nieznająca męża, która Boga poczęłaś w łonie, wybaw wszystkich z ataków i kłopotów.

Chwała. Zdobyliśmy Ciebie wierni, Bogurodzico, jako niezwyciężony mur i władczą nadzieję w pokusach, Czysta.

I teraz. Zdobywszy Twoją modlitwę, Władczyni, jako mocny fundament, wybawiamy się z rozlicznych nieszczęść.

Pieśń 5

Hirmos: Światłości Dawco i Stwórcu wieków, Panie, skieruj mnie ku światłości Twoich przykazań, bowiem oprócz Ciebie innego Boga nie znamy.

Poznaliśmy wcielonego w Ciebie, Bogurodzico, bez nasienia zrodzonego Syna, Boga prawdziwego i człowieka według natury, przeto Ciebie wysławiamy.

Pod Twoją opiekę i wspomóżenie, Przeczysta, wierni zawsze z wiarą przybiegając wyzwalają się przez Ciebie, Bogurodzico, z wszelkich ciężkich ataków.

Chwała. Wybaw nas z pokus i burzy zmysłów, Przeczysta, z wszelkiego gniewu, wszelkiego grzechu, głodu, zarazy i wiecznej męki, Dziewico.

I teraz. Jesteś naszą wspomóżycielką, zbawieniem i nadzieją chrześcijan, Władczyni, zbaw tych, którzy zawsze z miłością Ciebie opiewają, Dziewico przez wszystkich sławiona.

Pieśń 6

Hirmos: W otchłani grzechów nurzając się, przyzywam niezbadaną otchlań Twego

miłosierdzia: Boże, wyprowadź mnie ze zniszczenia.

Ten, który wszystko stworzył, dobrowolnie zamieszkał w łonie nieznającej małżeństwa i cierpiącego na zniszczalność wzbogacił niezniszczalnością jako Miłosierny.

Jesteś wyższą od najwyższych mocy i świętszą, Nieskalana, w nadprzyrodzony sposób nieogarnione Słowo zmieściłaś w Twoim łonie.

Chwała. Mnie zbłąkanego na drogach życia i często na nich wpadającego w grzechy, Władczyni, skieruj ku ścieżkom pokuty.

I teraz. Nie pogardź modlitwami naszymi, Czysta, sług Twoich, którzy w Tobie złożyliśmy nadzieję, jesteś bowiem ucieczką i oczyszczeniem dusz.

Także: **Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.**

Katyzma poetycka, ton 2:

Słowo poczęłaś bez nasienia, zrodziłaś jedyne Syna Chrystusa, Ty bowiem rodzisz Twego Stwórcę jako Dziecię, przeto Ciebie wielbimy, Bogurodzico.

Pieśń 7

Hirmos: Posągowi złotemu na polu Dura sławionemu, troje Twoich dzieci odmówiło wykonani bezbożnego nakazu, wrzuceni zaś w środek ognia zraszeni śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Syn, Słowo wspólnej natury z Ojcem, mocą Ducha Najświętszego wcielił się w Ciebie, Łaski Pełna Władczyni, módl się przeto do Niego nieustannie, aby ulitował się nad śpiewającymi: Błogosławiona jesteś, która Boga zrodziłaś w ciele.

Dziewico czysta, nieznająca małżeństwa, święta, błogosławiona, poprawo upadających, wybawienie grzeszących, zbaw mnie marnotrawnego, zbaw wołających do Twego Syna: Błogosławiona jesteś, która Boga zrodziłaś w ciele.

Chwała. Przystani niewzruszona, orędowniczko budząca bojaźń i murze nie do zdobycia dla pozostających w kłopotach i atakowanych przez burze w smutku, którzy modlą się do Twego Syna, Bogurodzicą będąc wybaw Twoje sługi z rozlicznych pokus.

I teraz. Ty, która jesteś jedyną nadzieją i pomocą wiernych, Bogurodzico, pospiesz na pomoc Twoim sługom, pogrążonym w kłopotach, wąpiących i pozostających w chorobach oraz przybiegających do Ciebie z miłością w duszy.

Pieśń 8

Hirmos: Bogu, który zstąpił do pieca ognistego ku dzieciom żydowskim i płomień zamienił na rosę, śpiewajcie dzieła jako Bogu i wywyżzajcie na wszystkie wieki.

Będąc żywym Źródłem, albowiem zrodziłaś wodę życia, moją duszę zniszczałą przez płomień grzechu, Dziewico Bogurodzico zroś, abym Ciebie słał na wszystkie wieki.

Zmarłych i pozostających w prochu śmierci i zniszczenia podniosłaś, Jedyna, rodząc Przywódcę życia Chrystusa Boga naszego, Władczyni Dziewico czysta i błogosławiona.

Chwała. Wybaw mnie, czysta Władczyni, z wiecznego ognia i osądzenia, zabierz mnie od ludzi czyniących zło i poszukujących jak mi zaszkodzić, abym zawsze Ciebie wielbił, którą całe stworzenie wielbi.

I teraz. W podobieństwie ciała przemienionego z Ciebie był widoczny, czysta Dziewico, do którego módl się nieustannie, aby zmiłował się nad nami, żyjącymi w złu i lękającymi się wiecznych cierpień.

Pieśń 9

Hirmos: Od Boga Bóg Słowo w niewypowiedzianej mądrości przyszedł odnowić Adama, który przez pokarm okrutnie upadł w zniszczalność, Bóg niewypowiedzianie wcielił się w świętą Dziewicę ze względu na nas, wierni, przeto jednomyślnie uwielbiamy Go w pieśniach.

Uczyn mnie godnym przyjaźni do człowieka, Dziewico, która jedyna niewypowiedzianie zrodziłaś Przyjaciela człowieka, Boga, który z Ciebie wziął ciało, wybaw mnie z przyszłego płomienia i wszelkiej męki, z miłością sławiącego Ciebie.

Zdobyliśmy Ciebie jako orędowniczkę mocną, jako nadzieję i mur, fundament i opiekę niewzruszoną, niezwyciężone umocnienie, cichą przystań i władczą ucieczkę, przeto wszyscy zbawiamy się, Wysławiana.

Chwała. Rodzicielko Światłości, Dziewico, rozpuść obłoki w mojej duszy i daj czysto zobaczyć, Władczyni, zbawczą dobroć, która w niewypowiedziany sposób zajaśniała z Twego najświętszego łona na oświecenie narodów, Błogosławiona.

I teraz. Ty, która zrodziłaś Światłość Bożą, moje serce omroczone licznymi atakami żądz i obcy zamysł oświeć, Dziewico, dając mi zawsze kroplę łez, oczyszczającą mnie ze skalania grzechu, Dziewico.

Także: **Zaprawdę godne to jest**, i pokłon. **Trisagion.** Po: **Ojcze nasz**, troparion, ciąg dalszy i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W SOBOTĘ RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie męczennikom. Ton 2:

Ciebie, odziewającego niebo obłokami, święci mieli za szatę, w świetle przecierpeli męki od nieprawych i zniszczyli oszustwo bożków, ich modlitwami i nas wyzwól od niewidzialnego wroga, Zbawco, i zbaw nas.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Apostołowie, męczennicy i prorocy, hierarchowie, asceci i sprawiedliwi, którzy dobry bój stoczyliście i wiarę zachowaliście, odwagę macie do Zbawcy, prosimy, abyście modlili się za nami do Niego o zbawienie dusz naszych.

Prosomion: Ty, która jesteś źródłem miłosierdzia, Bogurodzico.

Ty, który wszystkimi zmarłymi i żywymi rządysz jako Bóg, Dawco życia, władczo przyjmij modlitwę sług Twoich, okaż Twoje miłosierdzie, Przyjacielu człowieka i daj odpuszczenie duszom, które zabrałeś z nadzieją w Tobie, ze względu na łaskawość jako Dobry.

Chwała, i teraz. Teotokion: Wszystko przewyższają przesławne Twoje,

Bogurodzico, tajemnice, czystości zapieczętowanej i dziewictwa chronionego, poznana zostałaś jako prawdziwa Matka, zrodziwszy prawdziwego Boga. Módl się do Niego, aby zbawił dusze nasze.

Po drugiej recytacji Psalterza kazyzmy poetyckie. Ton 2:

Ty, który oświeciłeś świętych Twoich bardziej niż złoto, i wysławiłeś Twoich ascetów jako Dobry, bądź przez nich ubłagany, Chryste Boże, życie nasze obdarz pokojem jako Przyjaciel człowieka i modlitwę wnieś jak dym kadzidlany, jedyny spoczywający w świętych.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Cierpienia noszący Pana, błogosławiona jest ziemia napojona waszą krwią i święte są świątynie, które przyjęły wasze ciała, na sądzie bowiem zdemaskowaliście wroga i z odwagą głosiliście Chrystusa, módlcie się do Niego jako dobrego, aby zbawił, prosimy, dusze nasze.

Stichos: Błogosławieni, których wybrałaś i przyjąłeś, Panie, pamięć o nich z pokolenia na pokolenie.

Wspomnij, Panie, jako dobry, dusze sług Twoich, i co w życiu zgrzeszyli przebac, nikt bowiem nie jest bezgrzeszny, tylko Ty, mogący zmarłym dać odpoczynek.

Chwała, i teraz. Teotokion: Bogurodzico Dziewico Mario, która zrodziłaś Chrystusa wybawiciela i Zbawcę, z apostołami i męczennikami, z prorokami, ascetami i męczennikami kapłanami módl się do Jego łaskawości, aby dał nam oczyszczenie grzechów i wielkie miłosierdzie.

Kanon ku czci świętych męczenników, hierarchów, ascetów i zmarłych, mający akrostych: Sługom Bożym bliźnim chwałę niosę. Poemat Józefa. Ton 2.

Pieśń 1

Hirmos: Mojżesza przyjąwszy pieśń, zaśpiewaj duszo: Wspomożyciel i obrońca stał się moim zbawieniem, to mój Bóg i wysławię Go.

Męczennikom: Okrutne wygnania i wielkie rany cierpliwie znieśliście, cierpiętnicy, wszelkie oszustwo z krańców świata przepędziliście mocą Bożą.

Hierarchom: Słudzy Boży i hierarchowie, światłością duchową jaśniejecie ku światłu pobożności kierując spełnienia wszystkich pobożnych.

Ascetom: Upokorzyliście hardy rozum, asceci, do dobrej przyszliście ziemi, wznieśliście się do Bożych wzorów i zawsze pomagacie wszystkim pokornym.

Chwała. Zmarłym: Najjaśniejszej Światłości i wiecznego wesela okaż uczestnikami jako Bóg tych, których zabrałeś z czasu, wierne Twoje sługi, najłaskawszy Boże nasz.

I teraz. Teotokion: Mocno poszcząc ćwiczyliście się i cierpliwie zrzuciliście wroga, czcigodne niewiasty, a teraz stoją przed Tobą, Bogurodzico, radując się.

Drugi kanon za zmarłych, śpiewany od razu, gdy nie ma Menei, mający akrostych: Umarłym drugą splatam pieśń. Ton 2.

Hirmos: Nieprzebyte wzburzone morze swoim nakazem Bóg wysuszył i skierował lud izraelski, aby prze nie wędrował, Panu śpiewamy, chwalebnie bowiem się wysławil.

Stichos: Przedziwny Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Śmiercią Twoją zdeptałeś śmierć, Boże życie wieczne wytoczyłeś, które daj duszom zmarłych, Dobry, dla modlitw Twoich męczenników dając im odpuszczenie grzechów.

Stichos: Daj, Panie, odpoczynek duszom zmarłych sług Twoich.

Ty, który zawsze toczysz obfite miłosierdzie, pobożnie zawsze przyjmującymi Ciebie, w domu Twoim Chryste, w przedziwnym Twoim przybytku daj miejsce ochłody sługom Twoim, Władco, jako łaskawy.

Chwała. Mocniejszy od śmierci byłeś, Chryste, przeto związawszy ją nas wybawiłeś i teraz wybaw z jej ciemnicy zmarłych jako dobry i daj uczestnictwo w Twojej jasności.

I teraz. Umocniwszy wahający się mój rozum, Matko Boża, umocnij Bożymi nakazami zrodzonego z Twego uświęconego łona, który zniszczył mroczne królestwo otchłani, Władczyni.

Pieśń 3

Hirmos: Niepłodny mój rozum okaż płodnym, Boże, sprawco dobroci i krzewicielu dobra, z łaskawości Twojej.

Rozpaliwszy się ogniem miłości Chrystusowej, o cierpiętnicy, mąk płomienie wygasiliście, zroszone przez Ducha, sprawcę wszystkiego.

Święci hierarchowie Chrystusa i czcigodne zgromadzenia ascetów, módlcie się za wszystkich nas do Boga Przyjaciela człowieka.

Święty wywyższajmy chór Bożych proroków i mnóstwo niewiast, które bardzo ucierpiały i otrzymały chwałę.

Chwała. Umierając na krzyżu, Chryste, dałeś zmarłym nieśmiertelność, którą zechciej dać tym, którzy z wiarą odeszli do Ciebie.

I teraz. Z wszystkimi prorokami i świętymi niewiastami gorliwie módl się do Boga, Dziewico, do zrodzonego z Ciebie, aby ulitował się nad nami.

Inny kanon.

Hirmos: Na opoce wiary umocniwszy mnie, otworzyłeś moje usta przeciwko wrogom moim, rozweselił się bowiem duch mój, aby śpiewać: Nie ma świętego, jak Bóg nasz, i nie ma sprawiedliwego bardziej od Ciebie, Panie.

Pozwól zmarłym w wierze oświecić się jasnością Twego piękna z Twoimi męczennikami, który jesteś bogaty w miłosierdzie, Ty bowiem jesteś Bogiem naszym i nie ma sprawiedliwszego od Ciebie.

W miejscu ochłody, na łonie Abrahama wybrańca Twego, pozwól zamieszkać sługom Twoim jako szczodry, wołającym do Ciebie: Ty bowiem jesteś Bogiem naszym i nie ma sprawiedliwszego od Ciebie.

Chwała. W pałacach niebieskich pozwól zamieszkać z mądrymi dziewicami, które tam weszły, przyjmij Twoje sługi, Władco, niosące świece, których zabrałeś z Twojej woli z czasowości, jedyny Przyjacielu człowieka.

I teraz. Mnie zmarłego i zwróconego ziemi podniosłaś rodząc Dawcę życia, i wyprowadziłaś mnie z głębin otchłani, Ciebie z wiarą sławiącego, Bogurodzico, i czczącego Ciebie, Przejrzysta, przez wszystkich opiewana.

Pieśń 4

Hirmos: Prorok przewidując Twoje zrodzenie z Dziewicy, głosząc wołał: Usłyszałem wieść od Ciebie i uląłem się, albowiem z południa i z góry świętej ocienionej przyszedłeś, Chryste.

Wy, którzy upodobniliście się do cierpień Chrystusowych, sławni w Bogu cierpiętnicy, rozciągani radowaliście się z licznych mąk, spoglądając na wieczną odpłatę, którą otrzymawszy zawsze weselicie się.

Przestrzegając praw Ducha arcykapłani mądrze paśli ludzi jako wyborni sternicy w Bożej przystani, i odeszli od życiowych trosk, przechodząc do ciszy życia.

Na ziemi okazaliście się wędrowcami, zamieniając życie wasze na niebiosa, jak jest napisane, pobożnie obuzdawszy żądze ciała trudem wstrzeźliwości, mocą Chrystusową.

Tych, których przeprowadziłeś, Władco, od czasowego życia, tłum wielki, który posłużył Tobie w wierze prawosławnej, policzywszy ich z mnóstwem wszystkich zbawionych, uczynił godnymi życia wiecznego.

Chwała. Zaiste pragnąc życia nieskończonego, dzięki Twemu orędownictwu, Władczyni Bogurodzico, czcigodne niewiasty stały się jego godne i modlą się za nami do Syna Twego i Boga.

I teraz. Jako górę ocienioną cnotami widział Ciebie prorok Habakuk, Bogurodzico, z której w niewypowiedziany sposób objawił się Bóg, cnotą pokrywając niebiosa i wybawiając rodzaj ludzki ze zniszczenia.

Inny kanon.

Hirmos: Śpiewam Tobie, usłyszałem bowiem wieść od Ciebie, Panie, i uląłem się, idziesz bowiem do mnie, szukając mnie zbłąkanego, przeto Twoje wielkie upokorzenie się dla nas wysławiam, wielce miłosierny.

Ci, którzy żyli nadzieją i miłością oraz rozumem prawowiernym, uczynił godnymi przewyższającej rozum chwały Twojej, Chryste, z ogromu Twojej przyjaźni do człowieka i dla modlitw wybranych Twoich męczenników.

Jako mający zawsze płynący potok słodczy ciągle poisz wybranych, Panie, z którymi i teraz tych, którzy odeszli do Ciebie, Chryste, z niewypowiedzianego Twego miłosierdzia karmisz nad wodami odpocznienia.

Chwała. Ty panujesz nad żywymi, Panie, i rządysz martwymi, Ty mnie wskrzesisz, będącego w ziemi jako proch, przeto tych, którzy odeszli do Ciebie, umieść w Twoich przybytkach, Zbawco.

I teraz. Uleczyłaś ranę Ewy i dawne nieszczęście, bowiem zrodziłaś Stworzyciela mogącego nas uleczyć, zrzuconych przez grzechy, Bogurodzico jedyna Matko Dziewico.

Pieśń 5

Hirmos: Mgłę mojej duszy rozpedź, Zbawco mój, oświeć mnie światłością Twoich przykazań, albowiem jako jedyny Król Izraela.

Mężni cierpiętnicy umiłowawszy Ciebie, Szczodry, znienawidzili wszystko, co ziemskie, współnicy Twoich cierpień, przez odrzucenie ciała.

Hierarchowie, prorocy, asceci mający Boga w sercu, oświecając duchowymi promieniami świat rozpedźcie ciemność żądz.

Czcigodni ojcowie, prorocy i hierarchowie, sławne niewiasty, za nami wszystkim zawsze gorliwie modlą się do Ciebie, Władcy wszystkich.

Chwała. Modlimy się do Ciebie, Słowo, abys tych, których od nas przyjąłeś, zaliczył do chóru Twoich wybranych, okazując uczestnikami lepszego życia.

I teraz. Przeczysta Dziewico Matko, chwało męczenników, ascetów i sprawiedliwych, wyrwij nas z wszelkiej udręki złego.

Inny kanon.

Hirmos: Światłości Dawco i Stwórco wieków, Panie, skieruj mnie ku światłości Twoich przykazań, bowiem oprócz Ciebie innego Boga nie znamy.

Nas martwych, leżących w zniszczeniu, wyprowadziłeś z mrocznych skarbnic otchłani, wyrwałeś i jako dobry połączyłeś z zastępami świętych aniołów.

Przyszedłeś przecież, aby nas zbawić, Chryste, przyjmij teraz tych, którzy pobożnie do Ciebie odeszli, jako jedyny Dobry, umieszczając ich z Łazarzem na łonie Abrahama.

Chwała. Rozwiązałeś, Władco, moją wieloletnią i długotrwałą walkę, ubłagany przez orędowniczkę za nami, a teraz ulitowawszy się nad Twoimi sługami daj im odpoczynek.

I teraz. Pod Twoją opieką, Matko Boża, mający w Tobie nadzieję zbawią się, bowiem zrodziłaś nam Dawcę życia, wszystko ożywiającego ze swej woli.

Pieśń 6

Hirmos: W głębinie grzechów jestem trzymany, Zbawco, i w otchłani życiowej falami atakowany, lecz jak Jonasz ze zwierza i mnie wyprowadź z żądz, i zbaw mnie.

Mocą krzyża cierpięcicy uzbroili się przeciwko wrogowi i pokonali go, przyjęli korony chwały od Boga i teraz gorliwie modlą się za wszystkich ludzi.

Bożych hierarchów uczcijmy z wiarą i wysławmy Jego ascetów, wybawieni ich modlitwami z wszelkiego gniewu, smutku i ataku wroga.

Ucierpiał Boży chór niewiast, a także w poście spodobał się Bogu i otrzymał królestwo niebieskie, dla ich modlitw ulituj się, Boże, nad Twoim światem.

Chwała. Ty, który człowieka stworzyłeś z ziemi, Dawco życia Chryste, daj odpoczynek tym, których od nas zabrałeś, odpuszczając im grzechy jako miłosierny i Przyjaciel człowieka.

I teraz. Święta Bogurodzico, uświęć nasze zamysły i umocnij rozum, wybaw nas ze strzał złego niezranionymi, sławiących Twoją wspaniałość, przez wszystkich sławiona.

Inny kanon.

Hirmos: W otchłani grzechów nurzając się, przyzywam niezbadaną otchłań Twego miłosierdzia: Boże, wyprowadź mnie ze zniszczenia.

Uczyń godnymi niewypowiedzianej i Bożej Światłości godne chóry męczenników, których zabrałeś z ziemi, wszystko czyniącą Twoją wolą, Przyjacielu człowieka.

Chwała. Pozwól oświecić się dobrocią Twojej chwały tym, którzy pozostawili życie i przeszli do Twojej niewypowiedzianej Światłości, Władco, dając im odpoczynek.

I teraz. Okaż się wybawiającą tych, którzy gorliwie Ciebie przyzywają, przeczysta Bogurodzico, która zrodziłaś Boga rządzącego życiem i śmiercią.

Pieśń 7

Hirmos: Cherubinów naśladowując dzieci w piecu radując się śpiewały: Błogosławiony jesteś, Boże, albowiem prawdą i sądem sprowadziłeś to na nas ze względu na nasze grzechy, wielbiony i wywyższany na wieki.

Święci cierpliwością pokonali wroga, cierpiąc próby okrutnych mąk, albowiem zaiste ukochali Boga, który cierpiał za grzechy nasze, dla ich modlitw wybaw nas wszystkich, sławiących Ciebie, Słowo, z pokus i nieszczęść.

Świetliści hierarchowie, asceci, prorocy i kapłani męczennicy, sławna wielość świętych niewiast w cierpieniach i w poście mężnie zajaśniała, zawsze módlcie się do Boga, aby zmiłował się nad nami.

Mnóstwo męczenników modli się do Ciebie, Chryste łaskawco, abys wybawił mnie, zagubionego, ze wszystkich bólów, smutków i okropnych pokus, ze wszystkich grzechów i kłamstwa, Słowo.

Chwała. Skąd ucieknie choroba, westchnienie i smutek, gdzie jaśnieje Twoje oblicze, Chryste, gdzie teraz radują się zgromadzenia świętych, tam umieść dusze wszystkich, którzy odeszli do Ciebie, Przyjacielu człowieka, przebacząc im wszystkie grzechy jako jedyny miłosierny.

I teraz. Z męczennikami, z czcigodnymi ojcami, ze wszystkimi prorokami, ze świętymi niewiastami błagaj, Przeczysta, jedynego spoczywającego w świętych, aby uświęcił nas wszystkich, którzy świętymi głosami wysławiają Ciebie, Czysta, na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Wrogie Bogu polecenie nieprawego prześladowcy wysoki płomień podniosło. Chrystus bowiem zesłał pobożnym młodzieńcom rosę duchową, Syn błogosławiony i wywyższony.

Ty, który wszędzie jesteś, zstąpiłeś Panie, aby zbawić dawno temu oszukany rodzaj ludzki, przeto Ciebie błagają męczennicy: Tym, których zabrałeś z ziemi, Zbawco, daj odpoczynek w ziemi łagodnych.

Będąc martwym jako wolny wśród zmarłych uśmierciłeś śmierć sam jeden, Chryste, i teraz uśmierconych przez grzech wybaw sług Twoich, Władco, okazując ich dziedzicami Twego królestwa.

Chwała. Dzięki Twojemu obfitemu i niewypowiedzianemu miłosierdziu oraz niezmierzonej otchłani przyjaźni do człowieka, Chryste, daj odpuszczenie grzechów zmarłym i okaż ich oczyszczonymi Twoją łaską.

I teraz. Byłaś świecznikiem Bożej Chwały, Dziewico, jasność nosząc przez Ducha, która objawiła się nam w ciele i rozpedziła mgłę otchłani Światłością swego Bóstwa, przez Boga otoczona radością.

Pieśń 8

Hirmos: Tego, który w krzewie Mojżeszowi cud Dziewicy niegdyś przedstawił na górze synajskiej, opiewajcie, błogosławcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Strumień waszej krwi, cierpiętnicy Pańscy, oświecił całe stworzenie i wysuszył powódź oszustwa, obficie napajając dusze wierzących.

Objawił się chór poszczących, zgromadzenia hierarchów i świętych niewiast, sławnych proroków, jednej czci z aniołami, jak aniołowie duchem żyjąc na ziemi.

Wybawcie wszystkich nas, cierpiętnicy Pańscy, arcykapłani i prorocy, mnóstwo ascetów i świętych niewiast, z sieci wrażliwych, was wysławiających.

Chwała. Tych, których od nas przyjąłeś, Zbawco, umieść na łonie Abrahama i daj odpoczynek ze wszystkimi wybranymi, wszystkim odpuszczając grzechy jako szczodry.

I teraz. Bogurodzico czysta, ze wszystkimi świętymi prorokami i męczennikami, ascetami, świętymi niewiastami i kapłanami męczennikami módl się, aby Zbawiciel ulitował się nad nami.

Inny kanon.

Hirmos: Piec ognisty dawno temu w Babilonie płomienie rozdzielając, z Bożego nakazu spalił Chaldejczyków, wiernych zaś zrosił, śpiewających: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana.

Pokazałeś nam śmierć wrogów, uniżeniem Twoim jako Nieśmiertelny, Bożą Twoją mocą okazałeś wejścia życia nieśmiertelnego, które teraz godnie otrzymali Twoi męczennicy.

Pozwól tym, którzy odeszli, rozkoszować się Twoim duchowym pięknem, oczyszczając ze wstydu złego grzechu jako Przyjaciel człowieka, jedyny bowiem jesteś, Władco, który okazał się obcym grzechowi.

Chwała. Poprawiłeś nas, Chryste, upadłych w proch śmierci, śmiercią Twoją dając życie i nieskończony pokarm oraz wieczną radość, której teraz jako miłosierny uczynił godnymi tych, którzy odeszli.

I teraz. Wielka i budząca bojaźń jest tajemnica Twego zrodzenia, Matko Boża, zrodziłaś bowiem Boga, którego śmierć nie mogła znieść i grób nie zniszczył, przeto Ciebie, Przczysta, sławią wszystkie narody.

Pieśń 9

Hirmos: W nadprzyrodzony sposób ciałem poczęłaś w łonie poza czasem z Ojca zajaśniała Słowo, przeto w niemilkających pieśniach Ciebie uwielbiamy, wierni.

Silni w cierpieniach, mocni przeciwko wrogom okazaliście się cierpiętnicy, odnieśliście zwycięstwo ucierpiawszy i zostaliście ukoronowani przez Boga.

Jako Boży święci działacze i będąc podobieństwem Dobrego Pasterza, paśliście Jego owieczki, czcigodni arcykapłani sławni w Bogu.

Z ascetami, poszczącymi i świętymi prorokami uczcijmy mnóstwo niewiast, które ucierpiały i postem zniszczyły wroga.

Chwała. Przesławne mnóstwo Twoich świętych, Chryste, nieustannie modli się do Ciebie, abyś tych, których zabrałeś w wierze, Panie, okazał uczestnikami życia wiecznego.

I teraz. Ty, która szczodrobliwego Boga zrodziłaś ciałem, z wszystkimi świętymi módl się zawsze do Niego, aby wybawił nas z nieszczęść, Matko Dziewico czysta.

Inny kanon.

Hirmos: Ten, który przed słońcem ze Światłości Boga zajaśniał i w ciele do nas przyszedł w łono Dziewicy niewypowiedzianie wcieliwszy się, błogosławiona czysta, Ciebie jako Bogurodnicę uwielbiamy.

Mający władzę nad żywymi i martwymi, Przywódco życia, tym, którzy z ziemi odeszli do Ciebie, daj dziedzictwo niebieskie, Władco, i światłość świętych przesławnych Twoich cierpiętników.

Będąc Słowem, które dawno temu dało mi istnienie, Dawco życia, i które dobry żywot znowu mi darowało, zmarłe Twoje sługi jako miłosierny umieść na upragnionego Praojca Abrahama.

Chwała. Cały jesteś najjaśniejszą słodyczą, Zbawco mój, cały jest nienasyconym pragnieniem, potokami Twego pokarmu i wodą odpuszczenia napój zmarłych, nieustannie Ciebie sławiących.

I teraz. Ciebie, Bogurodzico, godnie teraz wierni wielbimy, naśladowując Twoje natchnione przez Boga słowa, Ty bowiem jedyna ludziom zrodziłaś Boga, który zniszczył moc śmierci, Matko Dziewico.

Także: Zaprawdę godne to jest, ektenia, fotagogikon dnia i zwykłe psalmy.

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery męczennikom, ton 2:

Za Chrystusa ucierpieście aż do śmierci, o cierpiętnicy męczennicy, dusze bowiem macie na niebiosach w ręku Bożym i po całym świecie czczone są wasze relikwie, kapłani kłaniają się i ludzie wszyscy, radując się zgodnie wołają: Snem czcigodnym jest przed Panem śmierć Jego sprawiedliwych.

Każde miasto i kraina czczą wasze relikwie, o cierpiętnicy męczennicy, wy bowiem ucierpieście według prawa i przyjęście korony niebieskie, przeto jesteście chwałą hierarchów i upiększeniem Kościołów.

Święci męczennicy wzięwszy krzyż Chrystusowy, oręż niezwycięzony, zniszczyli całą moc diabelską i przyjęli korony niebieskie, stali się dla nas murem obronnym i modlą się za nami do Chrystusa.

Zmarłym: Biada mi, jakież wysiłek ma dusza odłączająca się od ciała! Biada mi, wtedy bez względu na ilość łez nie będzie zmiłowania nade mną! Ku aniołom podnosząc oczy bezskutecznie będę się modlił, ku ludziom wyciągać ręce i nie będzie pomocnika. Przeto umiłowani moi bracia, rozumiejąc krótkie życie nasze, prosimy Chrystusa o pokój dla zmarłych i o wielkie miłosierdzie dla dusz naszych.

Chwała, i teraz. Teotokion: Przyjdźcie, wszyscy wysławmy w niemilkających pieśniach Matkę Światłości, Ona bowiem urodziła nasze zbawienie, i przynieśmy Jej „Raduj się” jako jedynej rodzącej wszystkich Przywódcę, przedwiecznego Boga. Raduj się, która wybawiłaś pokolenia Ewy, raduj się, przeczysta Dziewico, nieznająca małżeństwa.

Na stichownie stichery zmarłym, ton 2:

Prosimion: Gdy z drzewa.

Dążenia śmiertelne i zniszczenie Twoją życiodajną śmiercią zniszczyłeś, Władco, wszystkim wytoczyłeś życie wieczne i zmarłym ludziom dałeś powstanie, przeto modlimy się do Ciebie, Zbawco, abyś dał odpoczynek tym, którzy z wiarą odeszli do Ciebie, uczyn ich godnymi Twojej niezniszczalnej chwały, Przyjacielu człowieka.

Stichos: Błogosławieni, których wybrałeś i przyjąłeś, Panie, pamięć o nich z pokolenia na pokolenie.

Aby ludzi uczynić uczestnikami Twego Bożego królestwa, Chryste, ukrzyżowanie przecierpiałeś i przyjąłeś dobrowolną śmierć, przeto modlimy się: Z Twego miłosierdzia okaż uczestnikami Twego królestwa tych, którzy z wiarą odeszli do Ciebie i uczyn ich godnymi Twojej słodkiej dobroci, Przyjacielu człowieka.

Stichos: Dusze ich zamieszkają w szczęśliwości.

Chcąc zbawić Twoje stworzenie, zaiste spełniłeś budzącą bojaźń tajemnicę Opatrzności jako najlaskawszy i ceną czcigodnej Twojej krwi odkupiłeś cały świat, przeto modlimy się: Tych, którzy z wiarą odeszli do Ciebie, uczyn godnymi zbawienia.

Stichos: Pamięć o nich z pokolenia na pokolenie.

Stojąc przed Twoim budzącym drzenie i bojaźń ołtarzem, Chryste, od wieków zmarli oczekują na Twoje sprawiedliwe słowa i przyjmą prawy Boży Sąd. Wtedy przeto daj odpoczynek Twoim sługom, Zbawco, którzy z wiarą odeszli do Ciebie, gdzie świętych oblicza i radość jest niewypowiedziana.

Chwała, i teraz. Teotokion: Gdy dusza moja zechce rozłączyć się z życiem ciała, wtedy oręduj, Władczyni, i rozpełdź narady bezcielesnych wrogów, krusząc ich gardziele, gdyż bezlitośnie chcą mnie pożreć, i pozwól mi nienaruszonym przejść obok stojących na powietrzu książąt ciemności, Oblubienico Boża.

Także: Dobrze jest wyznawać, ciąg dalszy, pierwsza godzina i rozesłanie.

W sobotę na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 2:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Słowa łotra przynosimy Tobie i modlimy się: Wspomnij nas, Zbawco, w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Do cierpień Chrystusowych upodobniliście się, męczennicy, rozliczne cierpienia ludzkie zawsze leczycie.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy złorzeczą wam i prześladują was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Z prorokami, apostołami, z czcigodnymi nauczycielami, niech Stwórcy wszystkich zmarli dobrze spodobają się.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Ze wszystkimi świętymi Twoimi jako Przyjaciel człowieka Pan wszystkich umieść w wierze zmarłe Twoje sługi, prosimy Ciebie.

Chwała. **O** nadprzyrodzona Trójco, ulituj się nad czczącymi Ciebie i wszystkich zawsze wybawiaj z oszustwa wrogów i sieci.

I teraz. **N**ie pogardzaj modlitwami Twoich sług, Nieskalana, wybawiając nas z wszelkich nieszczęść i smutków.

Koniec tonu drugiego.

